

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

บันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะ

เรื่อง แผนการให้มีกฎหมายสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๑. ความเป็นมา

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บังคับใช้มาเป็นเวลา ๒๗ ปี บทบัญญัติของกฎหมายไม่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในสถานการณ์ปัจจุบัน จึงไม่สามารถบังคับใช้กับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และสุขภาพ ตลอดจนปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ และภาวะโลกร้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิกฤตของปัญหานั้น ได้แก่

๑) ประเทศไทยยังไม่มีกระบวนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Impact Assessment/SEA) ตามกฎหมาย ทำให้การพัฒนาโครงการต่าง ๆ ไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และวิสัยทัศน์ของการพัฒนาพื้นที่ อีกทั้งไม่มีการบูรณาการนำผังเมืองมาพิจารณาเป็นปัจจัยสำคัญของการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมในรายโครงการ

๒) ภาคประชาชน ชุมชน และภาคประชาสังคมไทยยังไม่มีบทบาทสำคัญในการดูแล รักษา บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ ในสถานการณ์ที่ภาครัฐมีข้อจำกัดในการดำเนินการฝ่ายเดียว ถึงแม้ว่าภาครัฐจะมีการส่งเสริมและสนับสนุนภาคประชาชน ชุมชน และภาคประชาสังคม แต่ยังมีข้อจำกัดทั้งด้านนโยบาย ความรู้ข้อมูลข่าวสาร งบประมาณ และเครื่องมือเทคโนโลยี

๓) กระบวนการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment/EIA) มีข้อจำกัดหลายด้าน อาทิเช่น จากการที่เจ้าของโครงการเป็นผู้จัดจ้างบริษัทที่ปรึกษาหรือสถาบันวิชาการในการจัดทำรายงาน EIA ทำให้การจัดทำรายงาน EIA ไม่แสดงข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง ผลกระทบของโครงการทั้งด้านบวกและด้านลบอย่างรอบด้าน การพิจารณารายงาน EIA โดยคณะกรรมการผู้ชำนาญการมีข้อจำกัดทั้งงบประมาณ และระยะเวลาในการพิจารณารายงาน กรอบการจัดทำรายงาน EIA

/ไม่ครอบคลุม...

ไม่ครอบคลุมผลกระทบต่อสุขภาพและชุมชน ตลอดจนการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นในกระบวนการทำรายงาน EIA ไม่สามารถดำเนินการให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริง

๔) ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มาจากกิจกรรมของมนุษย์ในบ้านเรือน ชุมชนเมือง และภาคอุตสาหกรรม ได้สร้างปัญหาขยะ มลพิษสิ่งแวดล้อมในดิน น้ำ และอากาศ และมีสภาวะโลกร้อนที่เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่มาตรการในการจัดการปัญหาดังกล่าวยังมีข้อจำกัด ทั้งมาตรการสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการในการใช้เทคโนโลยี ในการจัดการปัญหา มาตรการการใช้กองทุนสิ่งแวดล้อม และมาตรการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการ

๕) กลไกของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย รวมทั้งองค์กรในการบริหารจัดการยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และยังขาดหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ที่จำเป็นต้องมีการปฏิรูปเพื่อให้เกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และควรมีกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับหลักการพัฒนายั่งยืน

ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีความเห็นว่า มีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เป็นกฎหมายกลางในการบังคับใช้และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่บนหลักการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงต้องนำแนวคิดซึ่งมีแนวทางใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น ในปัจจุบันมาบัญญัติไว้ในกฎหมาย เช่น แนวคิดการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) และแนวคิด การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Environmental and Health Impact Assessment/EHIA) เพื่อให้เกิดการประเมินผลกระทบในทุกมิติอย่างรอบด้าน เพื่อป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมก่อนการดำเนินการ โครงการแนวคิดการจัดการมลพิษแต่ละประเภทซึ่งแยกตามแหล่งที่มาได้แก่ มลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ มลพิษจากยานพาหนะ และมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ซึ่งการกำหนดแนวทางการจัดการมลพิษแต่ละ ประเภทจำเป็นจะต้องแตกต่างกันตามหลัก 3Rs (Reduce Reused Recycle) ซึ่งเป็นการจัดการปัญหา สิ่งแวดล้อมที่ต้นเหตุโดยการส่งเสริมให้มีการลดใช้สิ่งทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม การนำสิ่งที่ใช้แล้วนำกลับมา ใช้ใหม่ และการนำสิ่งเหลือใช้กลับมาแปรรูปเพื่อใช้อีกครั้ง

นอกจากนั้น ควรเพิ่มหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนที่จะได้รับการคุ้มครอง ส่งเสริม และมีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงกองทุนสิ่งแวดล้อมให้เป็นองค์กรที่สนับสนุน การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนใช้มาตรการเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อมเข้ามา ทั้งในเชิงของการบังคับและเป็นมาตรการส่งเสริมเพื่อให้เกิดการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น

๒. การดำเนินการ

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลวิชาการ และนำมาสังเคราะห์เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ (ร่าง พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) โดยได้รวบรวมข้อมูลสภาพปัญหาของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

/และสิ่งแวดล้อม...

และสิ่งแวดล้อม และปัญหาการบังคับใช้กฎหมายจากประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญทั้งในภาคราชการซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย เจ้าของกิจการซึ่งเป็นผู้ถูกบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนประชาชน และชุมชนผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการโครงการ

๒.๑ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา สํารวจ และวิเคราะห์ทางวิชาการ

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ได้รวบรวมงานวิจัยและเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ^๑ ในประเด็นที่จำเป็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมายสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประเด็นปัญหาข้อกฎหมาย ปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย กลไกการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในต่างประเทศ แนวทางการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ กลไกและกระบวนการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แนวทางและหลักการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ทันสมัย สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการสิ่งแวดล้อม มาตรการเศรษฐศาสตร์ทางด้านสิ่งแวดล้อม เสริมมาตรการบังคับทางกฎหมาย และการใช้มาตรการเศรษฐศาสตร์ทางด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อม

๒.๒ ข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานและประชาชนที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ได้ดำเนินการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมายสิ่งแวดล้อม โดยมีผู้แทนจากองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ดังนี้

/๒.๒.๑ การประชุม...

^๑ งานวิจัยและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๑. โครงการจัดทำหลักเกณฑ์เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ จัดทำโดยมูลนิธิกฎหมายสิ่งแวดล้อม - ประเทศไทย
๒. โครงการเสริมสร้างศักยภาพด้านการเงินของกองทุนสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ จัดทำโดยฝ่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
๓. การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment : SEA) จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. แนวทางการประเมินผลกระทบทางสุขภาพในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. การประเมินมูลค่าสิ่งแวดล้อม : ประสบการณ์จากศาลยุติธรรมสหรัฐอเมริกา โดยวินัย เรืองศรี ปรากฏในเอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง แนวทางใหม่ในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม “New Approaches on Development of Environmental Judicial Process” วันที่ ๒๒ – ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ จัดทำโดยสถาบันวิจัยทรัพยากรธรรมชาติและสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม
๖. รายงานการประชุม Forum-workshop on Economic Instruments Applied in Environmental and Natural Resource Management in South-East Asia, Sanur Paradise Plaza Hotel, Denpasar Bali, Indonesia วันที่ ๒๕ – ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔.
๗. การจ่ายค่าตอบแทนการให้บริการของระบบนิเวศ Payment for Ecosystem Service : PES ปรากฏในรายงานสรุปการประชุม The 3rd South-East Asia Workshop on Payment for Ecosystem Service (PES) – Investment in Natural Capital for Green Growth วันที่ ๑๒ – ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ ณ เมืองบันดา อาละห์ ประเทศอินโดนีเซีย

๒.๒.๑. การประชุมรับฟังความคิดเห็นเรื่อง “แนวทางการปฏิรูปพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ พ.ศ.”^๖ สรุปความเห็นได้ดังนี้

๑) ควรแก้ไขบทนิยาม เช่น คำว่า “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” ให้รวมถึง “ความหลากหลายทางชีวภาพ” คำว่า “มลพิษ” ให้รวมถึง “การปนเปื้อนทางพันธุกรรม” เป็นต้น และเพิ่มเติมคำนิยาม เช่น คำว่า “การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)” โดยให้นิยามรวมถึงเรื่อง “สุขภาพ” คำว่า “ชุมชน” ให้หมายถึง “ชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม” เป็นต้น

๒) ให้นำถ้อยคำตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มากำหนดไว้ในเรื่องการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรม เพื่อให้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งสิทธิของบุคคลหรือชุมชนที่ฟ้องหน่วยงานของรัฐ

๓) ปรับแก้ไขสัดส่วนกรรมการในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยเพิ่มผู้แทนจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่ได้มาจากการคัดเลือกกันเอง และกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีผลงานด้านสิ่งแวดล้อมเป็นที่ประจักษ์

๔) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ควรรวมอำนาจหน้าที่ที่สอดคล้องหรือต่อเนื่องให้อยู่ในข้อเดียวกัน และเพิ่มเติมเรื่องการเสนอรายงานต่อคณะรัฐมนตรี และการเสนอรายงานการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรีทุก ๆ ๒ ปี

๕) เพิ่มเติมเรื่องที่มาของกองทุนสิ่งแวดล้อม ประเภทกิจการที่จะใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปรับแก้ไขสัดส่วนกรรมการในคณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมและมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น มีผู้แทนจากหน่วยงานที่มีใช้หน่วยงานของรัฐเพิ่มมากขึ้น

๖) เพิ่มเติมหมวดเรื่อง “การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA)” รวมทั้งกำหนดเรื่องการจัดทำรายงานประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) ให้มีความชัดเจนมากขึ้น

๒.๒.๒. การประชุมรับฟังความคิดเห็น “ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.”^๗ สรุปความเห็นได้ดังนี้

๑) องค์ประกอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ควรเพิ่มสัดส่วนกรรมการที่มาจากระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยอาจจะให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ

/เพื่อแก้ปัญหา...

^๖ มีผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน ตัวแทนชุมชนที่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ รวมจำนวนประมาณ ๕๐ คน จัดเมื่อวันศุกร์ที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ ณ โรงแรม ทีเค พาเลซ

^๗ มีผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน สถาบันการศึกษา นักวิชาการ ประชาชนทั่วไป รวมจำนวนประมาณ ๘๐ คน จัดเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ณ โรงแรมไมด้า ซิตี้ รีสอร์ท

เพื่อแก้ปัญหากรรมการที่มาจากกระทรวงต่าง ๆ ทั้งนี้ ควรเพิ่มสัดส่วนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มากขึ้น เพื่อพิจารณาในบางเรื่องซึ่งต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ โดยไม่ควรให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง แต่ควรให้คณะกรรมการเป็นผู้สรรหา นอกจากนี้ เพื่อพิจารณากลับกรองในบางกรณี จึงอาจจะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกชุดหนึ่งที่มาจากการคัดเลือกกันเอง และให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ทรงคุณวุฒิไว้ก่อน แล้วจึงมีการคัดเลือก

๒) กรณีที่มาของกองทุน ควรกำหนดจำนวน สัดส่วน และระยะเวลาในการจ่ายเงินที่แน่นอน นอกจากนี้ กรณีการสนับสนุนควรกำหนดให้ชัดเจนว่าจะนำไปใช้อย่างไร และเงินดังกล่าวจะกลับเข้ามาสู่กองทุนอย่างไร

๓) ผู้เข้าร่วมสัมมนามีข้อสังเกตว่า กรณีกระบวนการจัดทำรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ หากได้มีการดำเนินการแก้ไขหลายครั้งแล้ว ในที่สุดสามารถเห็นชอบรายงานได้เลยหรือไม่

๔) เพิ่มเรื่องการติดตามตรวจสอบและการนำไปดำเนินการ โดยกำหนดมาตรการในกรณีที่หน่วยงานที่กำหนดไว้ไม่ดำเนินการต่อ

๕) เชื่อมโยงการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) นอกจากนี้ ควรกำหนดอายุของการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และเงื่อนไขของการเพิกถอนว่ามีอะไร รวมทั้งในกรณีการประเมินผลกระทบโดยการจ้างผู้เชี่ยวชาญ ผู้ว่าจ้างควรนำเงินมาไว้ส่วนกลางเพื่อเป็นกองทุนในการประเมินผลกระทบดังกล่าว ซึ่งจะทำให้ผู้จัดทำรายงาน EIA ปราศจากการครอบงำจากเจ้าของโครงการ

๖) กำหนดบทบาทในกรณีที่มลพิษที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตควรมีวิธีการอย่างไร โดยอาจเขียนในลักษณะของการป้องกัน รวมทั้ง กรณีการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดซึ่งเป็นปัญหาในเชิงเทคนิค ควรจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคมาร่วมพิจารณาด้วย

๗) กำหนดค่าปรับให้มีจำนวนที่เหมาะสม รวมทั้งไม่ควรมีโทษทางอาญาเพียงอย่างเดียวแต่อาจจะมีมาตรการอื่น เช่น มาตรการทางปกครองกรณีที่ไม่ยอมส่งรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๘) กรณีความรับผิดชอบทางแพ่งซึ่งเป็นการแก้ไขเยียวยาปัญหาที่เกิดขึ้น ควรให้หน่วยงานที่มีหน้าที่อนุมัติ หรืออนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบ นอกจากนี้ ควรคำนึงถึงหลัก “ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย” (Polluter Pay's Principle : PPP) รวมทั้งหลักแห่งความขัดกันแห่งผลประโยชน์ โดยในเรื่องนี้อาจจะให้หน่วยงานเฉพาะอีกหน่วยงานหนึ่ง เช่น สำนักงานปกป้องสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection Agency : EPA) ในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

/๙) ให้มีการ...

๓. ความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

๓.๑ หลักการ แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย

ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. จำเป็นต้องมีผลบังคับใช้ทั่วราชอาณาจักรไทย ตลอดจนเขตเศรษฐกิจจำเพาะและเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทยตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ โดยที่มาตรฐานการจัดการ แนวทางปฏิบัติ สิทธิ อันเกี่ยวข้องกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมขั้นต่ำต้องเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หากกฎหมายฉบับใดมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะที่สูงกว่าก็ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป โดยมีนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๓.๒ สิทธิการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

/(๑) สิทธิการ...

(๑) สิทธิการได้รับข้อมูลและข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพ สวัสดิภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือคุณภาพชีวิตของตน

(๒) สิทธิมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผน โครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชน

(๓) สิทธิในการจัดการ หรือมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐ และชุมชนในการบำรุงรักษา และการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างเป็นธรรม

(๔) สิทธิการได้รับชดเชยค่าเสียหาย หรือค่าทดแทนจากหน่วยงานของรัฐอย่างรวดเร็ว และเป็นธรรมในกรณีที่ได้รับ ความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ

(๕) สิทธิร้องเรียนกล่าวโทษผู้กระทำความผิดต่อเจ้าพนักงานในกรณีที่ได้รับผลกระทบโดยตรงหรือได้พบเห็นการกระทำใด ๆ อันเป็นการละเมิด หรือฝ่าฝืนกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) สิทธิของบุคคลหรือชุมชนที่จะฟ้องหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) รับรองสิทธิการรวมตัวกันเป็น “องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” โดยมีสิทธิได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในเรื่องต่าง ๆ เช่นการมีส่วนร่วมในการเสนอแนะนโยบายของหน่วยงานรัฐ การศึกษาวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครอง รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายแก่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการแพร่กระจายของมลพิษ

๓.๓ การกำหนดโครงสร้างและกลไกการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

การจัดโครงสร้างและกลไกการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมทั้งการกระจายอำนาจไปยังระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงกำหนดโครงสร้างและกลไกการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมออกเป็น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (กก.วล.) เป็นคณะกรรมการระดับชาติ เพื่อกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมโดยรวมของทั้งประเทศ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ (กก.คพ.) เป็นคณะกรรมการวิชาการ เพื่อกำหนดรายละเอียดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๗ คน ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานคนที่หนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมาจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการเลือกเป็นรองประธานคนที่สอง และผู้แทนจากภาคการเมืองและภาครัฐจำนวน ๙ คน ผู้แทนเทศบาลหนึ่งคน องค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน

/องค์การ...

องค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษหนึ่งคน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือมีประสบการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพด้านละสองคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหกคน ผู้แทนจากคณะกรรมการร่วมเอกชนสามสถาบัน จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพด้านละสองคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหกคน ผู้แทนจากองค์กรชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพด้านละสองคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหกคน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและเลขานุการ และมีเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

โดยมีอำนาจหน้าที่สำคัญในการเสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นชอบในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษและหน้าที่ของแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท ให้ความเห็นชอบในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด มาตรการป้องกันและแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์เหตุภัยอันตรายหรือการแพร่กระจายของมลพิษ เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร และการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดเอกภาพในการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของประเทศ

คณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๔ คน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนจากส่วนราชการจำนวน ๑๕ คน ผู้แทนเทศบาลหนึ่งคน องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน องค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นหนึ่งคน ผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่คัดเลือกกันเองจำนวนสามคน ผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่คัดเลือกกันเองจำนวนห้าคน ผู้แทนจากองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่คัดเลือกกันเองจำนวนห้าคน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและเลขานุการ

โดยมีอำนาจหน้าที่สำคัญ ได้แก่ การเสนอแนะต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ประกาศเขตควบคุมมลพิษ เสนอมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์เหตุภัยอันตรายหรือการแพร่กระจายของมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการส่งเสริมด้านภาษีอากรและการลงทุนของเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษและการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษและหน้าที่ของแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท และการประกาศกำหนดชนิดและประเภทของของเสียอันตราย การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

/๓.๔ เหตุภัยอันตราย...

๓.๔ เหตุยันตราย ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับเหตุฉุกเฉินตามพระราชบัญญัติสงเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ร้ายแรง แต่เนื่องจากขั้นตอนในบทบัญญัติเดิมซึ่งกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจสั่งการแก้ไขปัญหาเหตุฉุกเฉิน ทำให้ไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ทัน

จึงควรปรับปรุงโดยกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่ที่เกิดเหตุยันตราย มีอำนาจประกาศกำหนดเขตปฏิบัติการเพื่อแก้ไขเหตุยันตราย ห้ามมิให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ที่เกิดเหตุยันตรายหรืออนุญาตให้บุคคลใดเข้าไปในเขตปฏิบัติการเพื่อแก้ไขเหตุยันตราย รวมทั้งกำหนดการกระทำหรือห้ามการกระทำกิจกรรมใด ๆ หรือกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไข ป้องกันเหตุยันตรายหรือภาวะมลพิษไม่ให้เกิดการแพร่กระจายไปยังบริเวณอื่น และเพิ่มเติมให้มีการวางแผนแก้ปัญหาเหตุยันตรายอันเกิดจากมลพิษอื่นไว้ล่วงหน้า โดยให้รัฐมนตรีกำหนดมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์เหตุยันตรายหรือการแพร่กระจายของมลพิษในแต่ละกรณีไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่แก้ปัญหาเหตุยันตราย สามารถนำเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมมาเพื่อเยียวยา หรือแก้ไขปัญหาล่วงหน้ากับเหตุยันตรายดังกล่าวด้วย

๓.๕ กองทุนสิ่งแวดล้อม เดิมอยู่ในความดูแลของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง วัตถุประสงค์ในการใช้เงินกองทุนส่วนใหญ่เพื่อการลงทุนกับระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการเท่านั้น การใช้เงินกองทุนเพื่อแก้ไขปัญหาหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาสังแวดล้อมเป็นไปได้ยาก เนื่องจากไม่อยู่ในวัตถุประสงค์การใช้เงินกองทุน

จึงควรปรับเปลี่ยนให้กองทุนสิ่งแวดล้อมมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีลักษณะเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีได้เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง โดยมีคณะกรรมการกองทุนกำหนดนโยบาย วางแผน และควบคุมกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการใช้เงินกองทุน โดยมีผู้จัดการกองทุนเป็นผู้ดำเนินกิจการกองทุน ที่มาของเงินรายได้เพิ่มเติมจากเดิม เช่น เงินที่ได้จากเงินค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อม เงินที่ได้จากเบี้ยปรับหรือค่าเสียหายเชิงลงโทษที่ได้จากพระราชบัญญัติฉบับนี้ เงินได้จากภาษีสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายอื่นกำหนด ทั้งนี้ควรเพิ่มเติมวัตถุประสงค์การใช้เงินกองทุน เพื่อให้หน่วยงานที่อยู่ในการกำกับของรัฐ ทุยืมเพื่อจัดการสงเสริมและรักษาสังแวดล้อม เป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ให้แก่องค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิได้แสวงหากำไรหรือองค์กรชุมชน เป็นเงินสำรองค่าใช้จ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐในการแก้ไขปัญหา และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบเบื้องต้นกรณีเหตุยันตรายต่อสาธารณชน เป็นเงินอุดหนุนหรือเป็นเงินสำรองค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟู เยียวยา ฝัาระวัง หรือบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ได้รับผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ

๓.๖ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเดิมการทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ไม่ประสบผลสำเร็จในทางปฏิบัติเนื่องจากปัญหาหลายประการ เช่น

/- การบังคับ...

- การบังคับใช้กฎหมายกับสถานประกอบการไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานราชการ โดยมักมีข้ออ้างว่าตามกฎหมายเฉพาะไม่ได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปบังคับตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้

- การจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ไม่สอดคล้องกับหลักการที่ต้องได้รับความเห็นชอบก่อนที่จะเริ่มดำเนินโครงการ แต่ปัจจุบันเป็นการเริ่มดำเนินโครงการไปก่อนแล้ว จึงมีการจัดทำรายงาน EIA ภายหลัง เนื่องจากกฎหมายที่อนุญาตให้มีการประกอบกิจการได้ โดยไม่มีข้อกำหนดเรื่อง รายงาน EIA ไว้เป็นเงื่อนไขในการอนุญาต หน่วยงานของรัฐจึงสามารถให้อนุญาตการประกอบกิจการได้

- การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำรายงาน EIA ที่ผ่านมาประชาชนผู้ที่ได้รับผลกระทบจะได้รับข้อมูลน้อยมาก การเข้าร่วมของชุมชนหรือประชาชนโดยมากมักทำกับกลุ่มที่เห็นด้วยหรือได้รับประโยชน์จากกิจกรรมดังกล่าว ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างกว้างขวาง

- ปัญหาการติดตามตรวจสอบว่ามีการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในรายงาน EIA หลังจากได้อนุมัติให้ดำเนินโครงการแล้วหรือไม่ เนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐในการตรวจติดตามโครงการโดยเฉพาะ และหากมีการมอบหมายเจ้าหน้าที่ให้ไปทำการตรวจสอบก็ไม่มีอำนาจไปบังคับให้ทำตามเงื่อนไขที่กำหนดได้ เนื่องจากรายงาน EIA ได้รับการเห็นชอบไปแล้วและไม่มีอำนาจอนุมัติหรืออนุญาตเกี่ยวกับการประกอบกิจการนั้นอีก ปัญหาเหล่านี้เป็นเพียงบางส่วนซึ่งทำให้การทำรายงาน EIA ไม่ประสบผลสำเร็จในทางปฏิบัติ

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. เปลี่ยนแปลงโดยแบ่งเป็น การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Environmental and Health Impact Assessment/EHIA) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environmental Evaluation/IEE) โดยมีสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจนี้โดยเฉพาะตั้งแต่การขึ้นทะเบียนผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ จนถึง การตรวจติดตามมาตรการที่กำหนดในรายงานแต่ละฉบับ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

๓.๖.๑ การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment SEA)
คือ การใช้กรอบแนวคิดและกระบวนการในการวิเคราะห์ ประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ การพัฒนา นโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ในรายสาขา (sectoral based) หรือในเชิงพื้นที่ (area based) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยบูรณาการมิติด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และเปรียบเทียบทางเลือกในการตัดสินใจ เพื่อให้การตัดสินใจนั้นมีคุณภาพ รอบคอบ โปร่งใส และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทั้งนี้ SEA จะเป็นการดำเนินการก่อนถึงขั้นตอนการพัฒนา โดยสามารถช่วยชี้ว่า นโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ ลักษณะใดเหมาะสมกับพื้นที่และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และช่วยบ่งชี้เรื่องหรือประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระดับโครงการด้วย

/ดังนั้น...

ดังนั้นการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ จึงเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะนำมาสู่การบูรณาการ ทั้งความคิดและการปฏิบัติการร่วมกันของหลายฝ่ายให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ และมีกระบวนการตัดสินใจจากหลายฝ่ายอย่างมีส่วนร่วม โดยมุ่งเป้าประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน^๔

การทำรายงาน SEA จะดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน โดยทำการประเมินสิ่งแวดล้อมเป็นรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ ตั้งแต่ในระหว่างการศึกษาความเหมาะสมของนโยบาย แผน แผนงาน โดยนำเสนอรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งจะต้องจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำรายงานประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ตั้งแต่ในขั้นตอนการจัดทำขอบเขตการศึกษา การจัดทำร่างรายงาน การให้ความเห็นต่อร่างรายงาน และการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ชุดต่าง ๆ จากผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะกำหนดประเภทของนโยบาย แผน แผนงาน ที่ต้องจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) โดยจะมีการทบทวนทุก ๆ ๔ ปี ทั้งนี้ ยังเปิดโอกาสให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน หรือองค์กรประชาชนมีสิทธิเสนอแนะนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ เพื่อให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดให้ต้องจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA)

๓.๖.๒ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Environmental and Health Impact Assessment : EHIA) ปรับปรุงจากการทำรายงาน EIA ซึ่งเดิมจะมีการแบ่งการจัดทำระหว่างโครงการของรัฐและโครงการของเอกชนที่ต้องจัดทำรายงาน EIA โดยมีหลักเกณฑ์การจัดทำที่แตกต่างกัน เป็นเหตุให้เกิดปัญหาตามมาว่า โครงการของรัฐไม่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมจริงหรือไม่ เหตุใดจึงมีขั้นตอนการจัดทำรายงาน EIA แตกต่างจากโครงการของเอกชน การจัดทำรายงาน EIA เดิมให้เจ้าของโครงการเป็นผู้จัดทำ จ้างผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นผู้จัดทำรายงาน EIA ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของโครงการกับผู้จัดทำรายงานจึงมีลักษณะเป็นนายจ้างกับลูกจ้าง หากรายงาน EIA ไม่ผ่านการพิจารณา เจ้าของโครงการก็สามารถบังคับให้ผู้จัดทำรายงาน EIA แก้ไขรายงานจนผ่านการพิจารณา โดยไม่ได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ในเงื่อนไขที่กำหนดในรายงาน EIA เกี่ยวกับการจัดทำโครงการนั้นว่าจะมีทางเป็นไปได้หรือไม่

/การปรับปรุง...

^๔ http://www.onep.go.th/library/index.php?option=com_content&view=article&id=71:-strategic-environmental-assessment-sea&catid=22:2012-03-12-02-54-55&Itemid=31 เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘.

การปรับปรุงการ จัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) เป็นการปรับปรุงเพื่อแก้ปัญหาที่กล่าวมาโดยการ จัดทำ รายงาน EHIA ไม่ว่าจะ เป็นโครงการของรัฐหรือเอกชนจะมีขั้นตอนการจัดทำตลอดจนการพิจารณาที่เหมือนกันทั้งหมด การปรับเปลี่ยนจากเดิมที่เป็น EIA เปลี่ยนเป็น EHIA ไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากกับผู้จัดทำรายงานทั้งสองประเภท เนื่องจากในการจัดทำรายงาน EIA ก็ต้องมีการวิเคราะห์ผลกระทบทางสุขภาพอยู่แล้วจึงไม่เป็นการเพิ่มภาระของผู้จัดทำรายงาน

การจัดทำ รายงาน EHIA หากเป็นโครงการที่ตั้งในพื้นที่ที่มีการทำรายงาน SEA อยู่แล้วจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับรายงาน SEA ในพื้นที่นั้น และการจัดทำ รายงาน EHIA จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่ในระหว่างการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ

การนำเอาระบบใบอนุญาต EHIA มาบังคับใช้เพื่อแก้ปัญหาการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ต้องได้รับความเห็นชอบก่อนที่จะเริ่มดำเนินโครงการ โดยรายงาน EHIA ของโครงการที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการจะได้รับใบอนุญาต EHIA ซึ่งจะถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ว่าให้เอาใบอนุญาตดังกล่าวไปเป็นคุณสมบัติในการขออนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว โดยกำหนดให้หน่วยงานซึ่งมีอำนาจกำกับดูแลกิจการนั้น หรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการถือเอาใบอนุญาต EHIA เป็นสาระสำคัญในการขออนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว ซึ่งจะส่งผลให้รายงาน EHIA ของโครงการหรือการประกอบกิจการดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบ ก่อนที่จะได้รับอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว

ใบอนุญาต EHIA มีความสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ เมื่อมีเจ้าหน้าที่ตรวจติดตามการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดใน EHIA หากพบว่ามีผลกระทบผัดผ่อน และได้ออกคำสั่งทางปกครองให้แก้ไขแล้วยังไม่ดำเนินการ เจ้าหน้าที่ก็สามารถเพิกถอนใบอนุญาต EHIA นั้น ซึ่งจะส่งผลให้ขาดคุณสมบัติในการประกอบกิจการดังกล่าวทันที จึงเป็นมาตรการสำคัญที่สามารถแก้ไขปัญหา EIA เดิม

การเปลี่ยนแปลงระบบจัดจ้างผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ โดยผู้จัดทำโครงการหรือกิจกรรมจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทำ การประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และค่าตอบแทนการพิจารณารายงานประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของคณะกรรมการผู้ชำนาญการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถคัดเลือกผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพไม่เกิน ๓ ราย เพื่อจัดทำ EHIA โดยเลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจะเป็นผู้คัดเลือกผู้จัดทำ รายงาน EHIA ของโครงการดังกล่าว

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) โดยจะมีการทบทวนทุก ๆ ๔ ปี ทั้งนี้บุคคลหรือคณะบุคคลมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานของรัฐก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการตลอดจนกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของตน หรือของชุมชน และแสดงความเห็นของตนในเรื่องดังกล่าวได้

๓.๖.๓ สำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐ ที่มีได้เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง โดยมีคณะกรรมการบริหารสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพมีหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงาน และมีเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อคณะกรรมการบริหารมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสำนักงานและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างในสำนักงาน

๓.๗ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีการปรับปรุงบทบัญญัติที่สำคัญได้แก่ การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่และการใช้ประโยชน์ โดยต้องเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน รวมทั้งต้องเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะทบทวนมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้แล้วให้ดีขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ อย่างน้อยทุก ๕ ปี

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติดำเนินการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้สอดคล้องตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อมีการประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และนำไปรวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาจังหวัด

การประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม สามารถประกาศพื้นที่ทะเลเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล และสามารถกำหนดให้ใช้มาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เหมือนพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ ทั้งนี้ หากพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด สามารถนำมาตราการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม มากำหนดเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นได้

๓.๘ การควบคุมมลพิษ เดิมเป็นการกำหนดโดยแยกตามประเภทของมลพิษ เช่น มลพิษทางอากาศและเสียง มลพิษทางน้ำ มลพิษอื่นและของเสียอันตราย โดยใช้มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดควบคุม โดยมีการกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยมลพิษ ซึ่งแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุม จะมีหน้าที่บำบัดมลพิษให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด และยังมีหน้าที่อื่น ๆ เช่น การจัดทำรายงานการทำงานของระบบบำบัดมลพิษที่ตนมี ปัญหาที่เกิดขึ้น ได้แก่ การกำหนดหน้าที่ของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมให้เหมือนกันทั้งหมดจะเกิดผลกระทบกับแหล่งกำเนิดมลพิษรายเล็ก ๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษปริมาณมาก และไม่มีศักยภาพในการดำเนินการ เช่น โรงงานไฟฟ้า กับโรงงานทำขนมจีน ถูกกำหนดให้ปฏิบัติเหมือนกัน เนื่องจากเป็นโรงงานที่ถือเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมเหมือนกัน จึงเกิดความไม่เป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมาย

การปรับปรุงบทบัญญัติในหมวดนี้ที่สำคัญ ได้แก่ การแบ่งการควบคุมมลพิษตามหลักการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยแบ่งเป็น การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด (Point Source) การควบคุมมลพิษจากยานพาหนะ (Mobile Source) การควบคุมมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน (Non Point Source) เพื่อกำหนดการควบคุมมลพิษได้ตรงตามหลักทางวิชาการ ทั้งนี้ ยังคงใช้มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็นตัวชี้วัดในการควบคุม โดยสามารถกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่และความสามารถในการรองรับมลพิษในแต่ละพื้นที่ การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดจะต้องให้ความสำคัญและพิจารณาถึงสิทธิการมีชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ดี สุขภาพอนามัย ความปลอดภัย หลักการระวังป้องกันล่วงหน้า ศักยภาพในการรองรับมลพิษของระบบนิเวศและการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน และเป็นธรรมความเป็นไปได้ในเชิงสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย ทั้งนี้ การกำหนดหน้าที่ของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุม จะสามารถกำหนดให้แตกต่างกันได้ตามความเหมาะสมของแหล่งกำเนิดมลพิษ และผลกระทบจากมลพิษที่ปล่อยออกจากแหล่งนั้น โดยจะกำหนดพร้อมกับการประกาศมาตรฐานหรือภายหลังก็ได้ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดค่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดได้ เช่น การควบคุมขยะ ก็สามารถกำหนดเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้แหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการตามวิธีที่กำหนด เพื่อการจัดการมลพิษดังกล่าวเป็นไปตามหลักวิชาการ

ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานโดยกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว และมาตรฐานที่กำหนดนั้นไม่ต่ำกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น

การปรับปรุงขั้นตอนการตรวจสอบและควบคุม เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีการกำหนดวิธีการปฏิบัติทางปกครองไว้ พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อเข้าตรวจสอบและต้องการบังคับใช้กฎหมายจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่มีความรุนแรง การใช้วิธีการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มีขั้นตอนยุ่งยาก และใช้ระยะเวลาดำเนินการค่อนข้างมาก ส่งผลให้ไม่ทันต่อ

/สถานการณ์...

สถานการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น พระราชบัญญัตินี้จึงควรมีขั้นตอนการปฏิบัติทางปกครองโดยเฉพาะ เช่น การออกคำสั่งทางปกครอง การบังคับทางปกครอง อัตราค่าปรับรายวันและโทษทางปกครอง โดยกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็นพนักงานปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๓.๙ มาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เป็นบทบัญญัติใหม่ที่เพิ่มเติมขึ้นจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยกำหนดว่า เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจพบหรือได้รับการร้องเรียนว่ามีการปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากปล่อยทิ้งไว้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม แม้อยู่ระหว่างการดำเนินการกิจการของสถานประกอบการหรือเลิกประกอบกิจการแล้วก็ตาม ทั้งนี้ องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนมีสิทธิเสนอข้อมูล และข้อเท็จจริงอันเป็นหลักฐานซึ่งแสดงถึงเหตุดังกล่าวต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในท้องที่ เพื่อให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสั่งให้ดำเนินมาตรการฟื้นฟู

เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเจ้าของกิจการ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่เป็นผู้ดำเนินมาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟู ตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินมาตรการฟื้นฟู และจะต้องรายงานความคืบหน้าในการดำเนินมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและเจ้าพนักงานท้องถิ่น อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และเปิดเผยรายงานการดำเนินการดังกล่าวให้ชุมชนที่ได้รับผลกระทบทราบ

๓.๑๐ มาตรการเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อม เป็นบทบัญญัติใหม่ที่เพิ่มเติมขึ้นจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งจะเป็นอีกกลไกหนึ่งในการส่งเสริมให้มีการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น โดยใช้กลไกทางเศรษฐศาสตร์มากำหนด ได้แก่

การประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม จะกำหนดเฉพาะการประกอบกิจการซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ ชีวิตหรือสุขภาพ มีหน้าที่ต้องวางหลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นพันธบัตร หรือเงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอนุญาตให้ประกอบกิจการนั้น เพื่อประกันว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายต่อผลกระทบดังกล่าวอันเป็นผลจากการประกอบกิจการนั้น

ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อม จัดเก็บจากผู้ได้รับประโยชน์จากกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมี ๒ ประเภท

/(๑) ค่าธรรมเนียม...

(๑) ค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษ เป็นการจับเก็บค่าธรรมเนียมจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่ จะต้องมีใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษจากอธิบดีก่อนเริ่มประกอบกิจการ และมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการ ปลดปล่อยมลพิษตามสัดส่วนและอัตราที่กำหนดโดยอัตราที่กำหนดควรมี ๒ ลักษณะ คือ

๑) อัตราคงที่ ควรเป็นอัตราที่กำหนดจากปริมาณการปล่อยของเสียตามใบอนุญาตการ ปลดปล่อยมลพิษ และ

๒) อัตราแปรผัน ขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของสารพิษที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมรายไตรมาส ตามการรายงานผลการจัดการมลพิษ

(๒) ค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ผู้ผลิตหรือนำเข้า สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีส่วนประกอบ หรือองค์ประกอบของสารที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด มีหน้าที่ต้องแจ้งจำนวนการผลิต หรือการนำเข้าสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ของตน ให้แก่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มี แหล่งกำเนิดแน่นอน สำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งผลิตหรือนำเข้าดังกล่าว ผู้ผลิตหรือนำเข้าสินค้านี้ดังกล่าวก็ จะนำค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นไปบวกเพิ่มกับราคาสินค้า จะทำให้สินค้านี้มีราคาแพงขึ้น ผู้บริโภคที่เคยซื้อ สินค้านี้ดังกล่าวก็จะไม่เลือกซื้อสินค้านี้ดังกล่าว ส่งผลให้การผลิตหรือนำเข้าสินค้านี้ดังกล่าวลดลง

นอกจากนี้ ยังเพิ่มมาตรการจูงใจเพื่อให้เกิดการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยเปิดโอกาสให้ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งสามารถปลดปล่อยมลพิษได้น้อยกว่าสิทธิที่ตนเองได้รับจากใบอนุญาตปลดปล่อย มลพิษ สามารถนำสิทธิส่วนต่างดังกล่าว โอนให้กับเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษอื่นในบริเวณเดียวกัน ซึ่งจะทำให้ การเสียค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษลดลง และการโอนสิทธิส่วนต่างก็จะได้ค่าตอบแทนจากผู้รับโอน

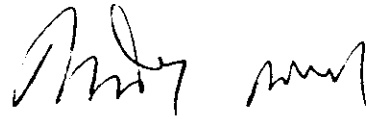
การดำเนินการตามมาตรการควบคุม ลด หรือรับคืนซากผลิตภัณฑ์ซึ่งตนได้ผลิต นำเข้า หรือจัด จำหน่ายขึ้นตามมาตรการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ผู้ผลิตหรือจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือกิจการที่มีการลงทุนผลิตงานวิจัยเพื่อผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือมีการจัดทำโครงการเพื่อจ่ายค่าตอบแทนแก่บริการ ของระบบนิเวศ มีสิทธิยื่นเสนอเพื่อขอลดค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษ จะเห็นได้ว่าหากมีการดำเนินการ ใด ๆ เพื่อช่วยให้เกิดการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น แม้จะเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายอื่นก็สามารถนำมา ขอลดค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ได้ด้วย

๓.๑๑ ความรับผิดชอบทางแพ่ง ยังคงหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่มีการกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษในอัตราไม่ เกินสี่เท่าของค่าเสียหาย โดยค่าเสียหายเชิงลงโทษให้นำส่งกองทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อใช้ในการดำเนินการของ กองทุน

/๓.๑๒ บทกำหนด...

๓.๑๒ บทกำหนดโทษ ในส่วนนี้จะ เป็นบทกำหนดโทษอาญา ซึ่งเป็นการกำหนดโทษหลังจาก การใช้มาตรการบังคับทางปกครองแล้ว เนื่องจากบางกรณีการใช้มาตรการบังคับทางปกครองอาจมีผู้ฝ่าฝืน จึง จำเป็นต้องกำหนดโทษอาญาไว้เพื่อให้เกิดความเกรงกลัว ทั้งนี้ ได้มีการบัญญัติโทษในกรณีที่ผู้กระทำความผิด เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่ สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการ ดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ตามแนวคำวินิจฉัยของศาล รัฐธรรมนูญด้วย

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ จึงมีมติเห็นชอบให้เสนอบันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง แผนการให้มีกฎหมายสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พร้อมร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรี สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติ เพื่อประกอบการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

(ศาสตราจารย์คณิต ณ นคร)

ประธานกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บังคับใช้มาเป็นเวลาเกือบสามสิบปี บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายกับการบริหารจัดการกับปัญหาวิกฤตทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และสุขภาพ ตลอดจนปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ และภาวะโลกร้อนเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ และมาตรการทางกฎหมายไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในสถานการณ์ปัจจุบัน จึงควรปรับปรุงบทบัญญัติให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎบัตรระหว่างประเทศ และรองรับกับภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยกำหนดให้มีพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งเป็นกฎหมายกลางด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ โดยกำหนดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนที่จะได้รับการคุ้มครอง ส่งเสริม และมีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ กระบวนการและขั้นตอนในจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เพื่อให้เกิดความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการที่ถูกกำหนด การปรับปรุงรูปแบบของกองทุนสิ่งแวดล้อมให้เป็นองค์กรที่สนับสนุนการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ปรับปรุงอำนาจหน้าที่การจัดการสิ่งแวดล้อมของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้สอดคล้องกับหลักการทางวิชาการมากขึ้น กำหนดการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อมเข้ามาทั้งในเชิงของการบังคับและเป็นมาตรการส่งเสริมเพื่อให้เกิดการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ร่าง
พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

พ.ศ.

.....

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่

เป็นปีที่ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพที่มีอยู่โดยรอบของสิ่งที่มีชีวิต
ไม่ว่าจะเกิดเองโดยธรรมชาติ และหรือที่มนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งที่อยู่ใต้ดิน บนดิน ในน้ำ และอากาศ

“คุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า คุณภาพของธรรมชาติ อันได้แก่ สัตว์ พืช และ
ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ และสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพ
ของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษยชาติ

“มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพดิน น้ำ อากาศ เสียง และสภาวะอื่น ๆ ของสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

“มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด” หมายความว่า ค่ามาตรฐาน มาตรการ หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติซึ่งกำหนดเพื่อควบคุมการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสียหรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนสิ่งแวดล้อม

“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และสารมลพิษอื่น ๆ รวมทั้งกาก ตะกอนหรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ การปนเปื้อนทางพันธุกรรมซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

“ภาวะมลพิษ” หมายความว่า สภาวะที่สิ่งแวดล้อมถูกเปลี่ยนแปลงหรือถูกปนเปื้อนโดยมลพิษซึ่งทำให้คุณภาพของสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เช่น มลพิษทางน้ำ น้ำบาดาล มลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียง มลพิษในดิน

“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ หรืออาจทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งแวดล้อม

“เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ และในกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นอาคารชุด หมู่บ้านจัดสรร ชุมชนการเคหะ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษอื่นที่กฎหมายกำหนดให้สามารถจัดตั้งนิติบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อทำหน้าที่จัดการ ดูแล หรือทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ให้หมายความรวมถึงเจ้าของโครงการ นิติบุคคล หรือคณะบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

“ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากผู้ได้รับประโยชน์จากการระบายอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม รวมถึงเงินที่เรียกเก็บจากผู้ได้รับประโยชน์จากผลิตภัณฑ์หรือกิจการที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน

“การวางประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า พันธบัตร เงิน หรือ สัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน เพื่อประกันว่าผู้ได้รับอนุญาตจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ รวมทั้งกฎหมายที่ใช้บังคับการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องนั้น

“ของเสีย” หมายความว่า ขยะ มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย สารมลพิษหรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ และหมายความรวมถึง สิ่งใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นของเสียที่เกิดจากการใช้แล้ว หรือสิ่งที่ยังไม่เคยใช้งานมาก่อน

“ของเสียอันตราย” หมายความว่า ของเสียที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ในลักษณะที่ก่อให้เกิดอันตรายหรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตรายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งสารมลพิษที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

“อากาศเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย กลิ่นควัน ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง เถ้าถ่าน หรือสารมลพิษอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ หรือแขวนลอยอยู่ในบรรยากาศได้

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

“เหตุรำคาญ” หมายความว่า เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“ยานพาหนะ” หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถไฟฟ้าตามกฎหมายว่าด้วยรถไฟฟ้า เรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ และให้หมายความรวมถึงเครื่องจักร เครื่องกล และสิ่งอื่นใดที่เคลื่อนที่ได้ในลักษณะเดียวกัน

“ผู้ควบคุม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการควบคุม ตรวจสอบ วิเคราะห์ ดำเนินการ และ บำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการควบคุม บำบัด หรือกำจัดมลพิษอื่นใด ซึ่งเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจัดสร้างให้มีขึ้นเพื่อการบำบัดน้ำเสีย กำจัดของเสีย หรือมลพิษอื่นใดด้วยการลงทุนและเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

“ผู้รับจ้างให้บริการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างทำการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัด หรือขนส่งของเสีย หรือของเสียอันตราย หรือตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วยการลงทุนและเสียค่าใช้จ่าย ของตนเอง

“เขตอนุรักษ์” หมายความว่า เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตสงวนเพื่อการท่องเที่ยว และเขตพื้นที่คุ้มครองอย่างอื่นเพื่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายกำหนดหรือ ตามมติคณะรัฐมนตรี

“การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” หมายความว่า กระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์ และคาดการณ์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจกรรม อันอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม และวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชน ในท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม ในระยะสั้นและระยะยาว โดยมีกระบวนการตั้งแต่การเลือกพื้นที่ตั้งโครงการ หรือกิจกรรมจนถึงการติดตามตรวจสอบและประเมินผลระหว่างและหลังจากการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไขผลกระทบ

“การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์” หมายความว่า กระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์ ประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ขั้นตอนการพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน และโครงการ ขนาดใหญ่ ทั้งในรายสาขา หรือในเชิงพื้นที่ โดยบูรณาการมิติด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยี และเปรียบเทียบทางเลือกในการพัฒนา และมีกระบวนการพิจารณาและการตัดสินใจที่มีความ โปร่งใส และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

“องค์กรด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” หมายความว่า องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ องค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรอื่นที่มีวัตถุประสงค์และการดำเนินการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม

“องค์กรชุมชน” หมายความว่า องค์กรภาคประชาชนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่สมาชิกในชุมชน หรือปฏิบัติงานด้านการจัดการของ เครือข่าย องค์กรสิ่งแวดล้อมชุมชน และได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตจังหวัด นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นอย่างอื่นที่ได้รับการประกาศกำหนดให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายจัดตั้ง สำหรับในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

“คณะกรรมการกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

“คณะบุคคล” หมายความว่า นิติบุคคล หรือคณะบุคคลซึ่งไม่มีสภาพนิติบุคคล ไม่ว่าจะมิชื่อเรียกอย่างไรก็ตาม

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” ให้หมายความรวมถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑**บททั่วไป**

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับทั่วราชอาณาจักรตลอดจนเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทย ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามความตกลงที่ได้ทำกับต่างประเทศด้วย

มาตรา ๗ มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ การจัดการสิ่งแวดล้อม แนวปฏิบัติเพื่อควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ สิทธิในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายใดกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ และกฎหมายนั้นมีมาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ดำเนินการไปตามกฎหมายเฉพาะนั้น

กรณีมีเหตุสงสัยว่ากฎหมายใดมีมาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่มีมาตรฐานต่ำกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัยโดยอาศัยหลักวิชาการ กฎเกณฑ์ และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และจะต้องคำนึงถึงสิทธิของประชาชนในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างสมดุลและยั่งยืน และความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๒**สิทธิการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม**

.....

มาตรา ๘ บุคคล หรือชุมชนมีสิทธิและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิการได้รับข้อมูลและข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม แหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งข้อมูลและข่าวสารที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพ สวัสดิภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือคุณภาพชีวิตของตน

(๒) สิทธิการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผน โครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อ คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ คุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชน ก่อนและหลังการอนุมัติการอนุญาตหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ คุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียที่สำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชน

(๓) สิทธิในการจัดการ หรือมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐ และชุมชนในการบำรุงรักษา และการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพอย่างเป็นธรรม การคุ้มครองส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การให้สัมปทานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การควบคุมและกำจัดการมลพิษ

(๔) สิทธิการได้รับชดเชยค่าเสียหาย หรือค่าทดแทนจากหน่วยงานของรัฐอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม ในกรณีที่ได้รับ ความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ หรือความเสียหายจากการเปลี่ยนแปลงหรือความเสื่อมโทรมของคุณภาพสิ่งแวดล้อม อันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการใดที่ริเริ่ม สนับสนุนหรือดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐ หรือโครงการที่รัฐร่วมดำเนินการกับเอกชน

(๕) สิทธิร้องเรียนกล่าวโทษผู้กระทำความผิดต่อเจ้าพนักงานในกรณีที่ได้รับผลกระทบโดยตรงหรือได้พบเห็นการกระทำใดๆ อันเป็นการละเมิด หรือฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

(๖) สิทธิของบุคคลหรือชุมชนที่จะฟ้องหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๗) หน้าที่ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๘) หน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๙ คณะบุคคล องค์กรเอกชน หรือองค์กรชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาสิ่งแวดล้อม หรือสงวน อนุรักษ์ จัดการหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และมีได้มีวัตถุประสงค์มุ่งค้าหาทำไรจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าว มีสิทธิขอจดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้รับฟังความคิดเห็นของบุคคล องค์กร หรือผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๑๐ องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๙ มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบาย กฎหมาย แผน หรือการติดตามตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๒) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม หรือสงวน อนุรักษ์ จัดการหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ และเสนอความคิดเห็นต่อรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๓) การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ข้อมูลหรือข่าวสาร การฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และสร้างจิตสำนึกของสาธารณชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาสิ่งแวดล้อม หรือสงวน อนุรักษ์ จัดการหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

(๔) การจัดให้มีอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๕) การช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ให้ริเริ่มโครงการหรือกิจกรรม เพื่อคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาสิ่งแวดล้อม หรือสงวน อนุรักษ์ จัดการ หรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น

(๖) การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ผู้ที่อาจจะได้รับอันตรายหรืออาจจะได้รับความเสียหายจากภาวะมลพิษอันเกิดจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษ รวมทั้งเป็นผู้แทนในคดีที่มีการฟ้องร้องต่อศาลเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายนั้นด้วย

ในกรณีที่องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่ง และร้องขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติช่วยเหลือ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสมหรือสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกต่อไป

หลักเกณฑ์ และวิธีการจดทะเบียน การเพิกถอนทะเบียนองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ อาจได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุน หรือเงินกู้ยืมจากกองทุน เพื่อดำเนินการกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

หมวด ๓

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

.....

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือและประสบการณ์ด้านการบริหารและเชี่ยวชาญด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และมีใช้กรรมการตาม (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำจากกรรมการ เป็นรองประธานกรรมการ

(๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

(๕) ผู้แทนจากเทศบาลหนึ่งคน ผู้แทนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน ผู้แทนจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน ผู้แทนจากการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษหนึ่งคน

(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือมีประสบการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพด้านละสองคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหกคน

(๗) ผู้แทนจากคณะกรรมการร่วมเอกชนสามสถาบัน จำนวนหนึ่งคน

(๘) ผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพด้านละสองคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหกคน

(๙) ผู้แทนจากองค์กรชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพด้านละสองคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหกคน

(๑๐) ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและเลขานุการ และเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการตาม (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๑๒ กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๓) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(๒) การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- (๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบข้อเสนอของรัฐมนตรีในการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่ง
- (๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด มาตรการป้องกันและแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์เหตุภัยอันตรายหรือการแพร่กระจายของมลพิษ
- (๕) ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนและองค์กรอื่นใด เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๖) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร และการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี
- (๗) ให้คำแนะนำรัฐมนตรีในการประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน สำหรับกิจการตามมาตรา ๑๕๗
- (๘) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี
- (๙) กำกับดูแลและเร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพ
- (๑๐) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐหน่วยใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือ แผนควบคุมมลพิษ หรือ ข้อบังคับเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๑๑) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน และเอกชน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสร้างจิตสำนึกให้สาธารณชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
- (๑๒) กำกับจัดการและบริหารเงินกองทุน
- (๑๓) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๑๔) วินิจฉัยชี้ขาดกรณีมีเหตุสงสัยว่ากฎหมายใดมีมาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่มีมาตรฐานต่ำกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) และ(๙) ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อครบวาระตามวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการคัดเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) และ(๙) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับคัดเลือกหรือแต่งตั้งเข้ารับหน้าที่ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น

ในกรณีที่กรรมการตามวาระหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง และให้ผู้ได้รับคัดเลือกหรือได้รับให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการนั้น

ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ วาระหนึ่งแล้ว กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) และ(๙) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒

(๔) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือมีส่วนได้เสียในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบโดยตรงหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๖ การประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนเสียในเรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเสียง

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพในโครงการที่รัฐมนตรีซึ่งเป็นกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในฐานะเจ้าของโครงการ กรรมการผู้นั้นมีหน้าที่แจ้งให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบ และไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเสียง

วิธีการประชุม การปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และส่วนได้เสียซึ่งกรรมการมีหน้าที่ต้องแจ้ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือ คณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการและคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐและบุคคลอื่นส่ง เอกสารการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการและ แผนงานของหน่วยงานของรัฐ หรือของบุคคล มาประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่เอกสารหรือข้อมูลที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเรียกให้ส่งตามวรรคหนึ่ง เป็นเอกสาร หรือข้อมูลเกี่ยวกับความลับอันมีลักษณะเป็นสิทธิบัตร ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรให้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดวิธีการ และมาตรการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้เอกสารหรือข้อมูล เหล่านั้นถูกเผยแพร่สู่บุคคลอื่นใด

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ คณะกรรมการ ผู้ชำนาญการหรือคณะอนุกรรมการ อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำ

ทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง หรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

บุคคลผู้อาจได้รับผลกระทบจากนโยบาย โครงการ หรือกิจกรรมใด มีสิทธิแสดงความคิดเห็น เสนอข้อมูล และข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องที่อาจมีผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีหน้าที่สนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบหมายหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นผู้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๔

เหตุภัยอันตราย

มาตรา ๒๒ เมื่อมีเหตุภัยอันตรายต่อสาธารณชนหรือเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติหรือภาวะมลพิษซึ่งเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐเป็นอันมาก หรือต่อสิ่งแวดล้อม ผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่เกิดเหตุภัยอันตรายตามวรรคหนึ่งมีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) กำหนดเขตปฏิบัติการเพื่อแก้ไขเหตุภัยอันตราย

(๒) ห้ามมิให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ที่เกิดภัยอันตราย หรืออนุญาตให้บุคคลใดเข้าไปในเขตปฏิบัติการเพื่อแก้ไขเหตุภัยอันตราย รวมทั้งกำหนดการกระทำหรือห้ามการกระทำกิจกรรมใด ๆ หรือ

(๓) กำหนดมาตรการเพื่อแก้ไข ป้องกันเหตุภัยอันตรายหรือภาวะมลพิษไม่ให้เกิดการแพร่กระจายไปยังบริเวณอื่น

(๔) กำหนดมาตรการเพื่อฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

(๕) ดำเนินการใด ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขเหตุภัยอันตราย

การดำเนินการของผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่งให้รายงานเสนอต่อรัฐมนตรีโดยเร็ว

รัฐมนตรีสามารถสั่งการตามที่เห็นสมควร ให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด รวมทั้งบุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว กระทำหรือร่วมกันกระทำการใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างทัน่วงที

มาตรา ๒๓ เพื่อเป็นการป้องกัน แก่ไข ระวัง หรือบรรเทาเหตุฉุกเฉิน หรือเหตุภัยอันตราย ตามมาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำหนดมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์เหตุภัยอันตรายหรือการแพร่กระจายของมลพิษในแต่ละกรณีไว้ล่วงหน้า

มาตรา ๒๔ เมื่อประชาชน องค์การเอกชนหรือองค์กรชุมชน เห็นว่ามีเหตุตามมาตรา ๒๒ ประชาชน ผู้แทนองค์การเอกชนหรือองค์กรชุมชนมีสิทธิเสนอข้อมูล และข้อเท็จจริงอันเป็นหลักฐานซึ่งแสดงถึงเหตุดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อให้มีคำสั่งตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง

หมวด ๕

กองทุนสิ่งแวดล้อม

.....

มาตรา ๒๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสิ่งแวดล้อม” โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่ออุดหนุน สรรองจ่าย หรือให้กู้ยืมสำหรับการบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหากรณีมีเหตุภัยอันตรายต่อสาธารณสุขหรือเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติหรือภาวะมลพิษ หรือดำเนินการเพื่อการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เพื่อดูแลรักษาจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๖ กองทุนเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีได้เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง กิจการของกองทุนไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ผู้จัดการ พนักงาน และลูกจ้างของกองทุนต้องได้รับความคุ้มครองไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๗ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (๑) เงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงไม่น้อยกว่าร้อยละ ... ต่อปี
 - (๒) เงินค่าบริการที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๓) เงินงบประมาณประจำปี และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล
 - (๔) เงินอุดหนุนหรือทรัพย์สินอื่นจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น ทั้งภายในและภายนอกประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
 - (๕) ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการ ที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๖) เบี้ยปรับหรือค่าเสียหายเชิงลงโทษที่เก็บจากผู้ประกอบการแหล่งกำเนิดมลพิษที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
 - (๗) เงินจากดอกผลและผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากกองทุนนี้
 - (๘) เงินที่ได้จากภาษีเพื่อสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายอื่นกำหนด
 - (๙) เงินอื่นๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้
- รายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน

มาตรา ๒๘ ให้กองทุน มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการใดๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๒๕ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

- (๑) ถูกรรณสิทธิ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือกระทำการนิติกรรมผูกพันทรัพย์สิน ตลอดจนทำนิติกรรมใดๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของกองทุน
- (๓) กระทำการอย่างอื่นใดที่จำเป็นเกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่อง เพื่อจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย

มาตรา ๒๙ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานที่อยู่ในการกำกับของรัฐ กู้ยืม เพื่อจัดการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม
- (๒) เป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ให้แก่องค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิได้แสวงหากำไร หรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๓) เป็นเงินสำรองค่าใช้จ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐในการแก้ไขปัญหา และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ เบื้องต้นกรณีมีเหตุภัยอันตรายต่อสาธารณชนหรือเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติหรือภาวะมลพิษซึ่งเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ จากเหตุดังกล่าวตามมาตรา ๒๒
- (๔) เป็นเงินสำรองให้แก่หน่วยงานรัฐผู้รับผิดชอบในการแก้ไข ขจัดมลพิษ ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายในการ ตรวจสอบ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ดำเนินการแก้ไขเหตุฉุกเฉินจากภาวะมลพิษ การฟื้นฟูพื้นที่ที่เกิดเหตุภาวะมลพิษ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบติดตามผลการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ
- (๕) เป็นเงินอุดหนุนหรือเป็นเงินสำรองค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟู เยียวยา เฝ้าระวัง หรือบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ได้รับผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และทรัพย์สินจากโครงการหรือการดำเนินการใด
- (๖) การเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการติดตามตรวจสอบการดำเนินการ หน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๗) สนับสนุนกิจกรรมส่งเสริม ป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๘) สนับสนุนการศึกษา และวิจัย เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๙) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน
- (๑๐) เป็นเงินอุดหนุนเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีที่ไทยไปเข้าร่วมในภาคีอนุสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๑๑) สนับสนุนองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายนี้

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกองทุน” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือและประสบการณ์ด้านการบริหารและเชี่ยวชาญด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และมีใช้กรรมการตาม (๒) และ (๖) ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำจากกรรมการกองทุน เป็นประธานกรรมการ

(๒) อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมอนามัย และเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๓) ผู้แทนองค์การเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ ด้านละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองจำนวนสามคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเองจำนวนสามคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนองค์กรชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพด้านละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองจำนวนสามคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือและประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพ และด้านสังคมศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน รวมจำนวนสี่คน เป็นกรรมการ

ผู้จัดการกองทุนเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์ คุณสมบัติ หรือวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกกรรมการตาม (๓) (๔) (๕) และ(๖) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย วางแผนและควบคุมดูแลกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๒) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้เงินกองทุนในกิจการตามมาตรา ๒๙ หรือตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด

(๓) ให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ แผนการใช้จ่ายเงิน และงบประมาณประจำปีของกองทุน

(๔) ออกระเบียบการรับจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การเบิกจ่ายเงินกองทุน การใช้จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน และการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีของกองทุนเป็นสูญ

- (๕) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานของกองทุน
- (๖) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้จัดการกองทุนและการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนผู้จัดการกองทุน
- (๗) กำกับดูแลการดำเนินงานของผู้จัดการกองทุน
- (๘) กำหนดอัตราส่วนและหลักเกณฑ์สำหรับการหักเงินค่าบริการส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๑๓๕ วรรคสอง
- (๙) จัดทำงบการเงินและรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนหรือตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย

การออกระเบียบของคณะกรรมการกองทุนตาม (๖) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๓๒ ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนและคณะกรรมการที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ ให้กองทุนมีผู้จัดการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการกองทุนเป็นผู้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้จัดการกองทุนต้องเป็นผู้ซึ่งสามารถทำงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๓) มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารกิจการของกองทุนและการจัดการสิ่งแวดล้อม

ข. ลักษณะต้องห้าม

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๖) มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับกองทุน หรือในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน หรือได้รับประโยชน์ในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๓๔ ผู้จัดการกองทุนมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๓๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้จัดการกองทุนพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓

(๔) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการกองทุนกับผู้จัดการกองทุน

(๕) คณะกรรมการกองทุนมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ให้พ้นจากตำแหน่งเพราะทุจริตหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๓๖ ผู้จัดการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของกองทุน

(๒) เสนอเป้าหมาย แผนงาน โครงการ แผนการใช้จ่ายเงิน และงบประมาณประจำปีของกองทุนต่อคณะกรรมการกองทุน

(๓) ศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในด้านการลงทุนและด้านวิชาการของกิจการที่จะขอรับการอุดหนุนหรือกู้ยืมจากกองทุน

(๔) จัดทำงบการเงินและรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน

(๕) ควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานของกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับ

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการกองทุนมอบหมายหรือตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

มาตรา ๓๗ ในกิจการของกองทุนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการกองทุนเป็นผู้แทนของกองทุน เพื่อการนี้ผู้จัดการกองทุนอาจมอบอำนาจให้บุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ตำแหน่งผู้จัดการกองทุนว่างลงและยังไม่มีแต่งตั้งผู้จัดการกองทุนคนใหม่ หรือในกรณีที่ผู้จัดการกองทุนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราว ให้คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือพนักงานของกองทุนคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้จัดการกองทุน

ให้ผู้รักษาการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้จัดการกองทุน

มาตรา ๓๙ ให้ผู้จัดการกองทุนได้รับค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดโดยถือเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

มาตรา ๔๐ การบัญชีของกองทุนให้จัดทำมาตรฐานการบัญชีรับรองทั่วไป โดยต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับกิจการของกองทุนและรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการกองทุนทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

บัญชีของกองทุนให้ถือตามปีงบประมาณ

มาตรา ๔๑ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณทุกปี ให้กองทุนจัดทำงบการเงินของกองทุนส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบก่อนเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบ และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบต่อไป

หมวด ๖

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

.....

ส่วนที่ ๑

การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์

.....

มาตรา ๔๒ ในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ ที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของชุมชน จะต้องมีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ประกอบการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน ด้วย

มาตรา ๔๓ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทของนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

ในการกำหนดประเภทของนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาทบทวนรายการประเภทนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ดังกล่าวอย่างน้อยทุกรอบสี่ปี

มาตรา ๔๔ ให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน หรือองค์กรประชาชนมีสิทธิเสนอ นโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ เพื่อให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาประกาศ กำหนดเป็นนโยบาย แผน แผนงาน รายสาขาหรือเชิงพื้นที่ที่ต้องจัดทำรายงานประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

มาตรา ๔๕ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดหลักเกณฑ์ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางและวิธีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์สำหรับนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องเสนอพร้อมกับการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์สำหรับนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่รายสาขาหรือเชิงพื้นที่ด้วย

การกำหนดหลักเกณฑ์ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางและวิธีการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ สำหรับนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ตามวรรคหนึ่งต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมด้วย

มาตรา ๔๖ การทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ตามมาตรา ๔๖ หน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน รายสาขาหรือเชิงพื้นที่ต้องจัดทำทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของนโยบาย แผน แผนงาน รายสาขา หรือเชิงพื้นที่ และให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ เสนอรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๔๗ การดำเนินการตามมาตรา ๔๖ หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้ดำเนินการต้องจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำรายงานประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ตั้งแต่ในขั้นตอนการจัดทำ ขอบเขตการศึกษา การจัดทำร่างรายงาน การให้ความเห็นต่อร่างรายงาน และการพิจารณา รายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกาศกำหนด

มาตรา ๔๘ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ชุดต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยต้องกำหนดที่มาและสัดส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน รายสาขาหรือเชิงพื้นที่นั้น หรือผู้แทนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ พิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ที่เสนอมาว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เสนอข้อสรุปความเห็นเกี่ยวกับรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในกำหนดร้อยยี่สิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์นั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า รายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ที่เสนอมาไม่มีประเด็นที่ต้องแก้ไข ให้เสนอข้อสรุปความเห็น

ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา และหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงานนั้นทำความเห็นเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ พิจารณาให้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ใหม่ทั้งฉบับตามแนวทางหรือรายละเอียดที่คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์กำหนด ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงานนั้นดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ โดยไม่ถือเป็นการเริ่มต้นกระบวนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ใหม่

รายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ซึ่งคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

.....

มาตรา ๕๐ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใด ที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของ ชุมชน จะกระทำต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นแล้วแต่กรณี ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ

มาตรา ๕๑ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มีดังต่อไปนี้

(๑) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

(๒) การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ กรณีโครงการหรือกิจกรรมอาจส่งผลกระทบต่อ ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

การกำหนดประเภท ขนาดของโครงการหรือกิจกรรมซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๒ การประกอบกิจการประเภทใดซึ่งถูกกำหนดให้ต้องจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ให้หน่วยงานซึ่งมีอำนาจกำกับดูแลกิจการนั้นหรือหน่วยงาน ซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว นำเอาใบอนุญาตรายงานการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือใบอนุญาตรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ไปกำหนดเป็นคุณสมบัติในการขออนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว โดยถือเป็นสาระสำคัญในการขออนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวและให้เป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย

มาตรา ๕๓ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๕๑ ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ

มาตรา ๕๔ โครงการหรือกิจกรรมใด ๆ อยู่ภายในขอบเขตพื้นที่ซึ่งได้จัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ให้นำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์มาประกอบการพิจารณาให้สอดคล้องกันด้วย

มาตรา ๕๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้มีอำนาจหน้าที่พิจารณารายงานการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ แต่ละประเภท

คณะกรรมการผู้ชำนาญการต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ในการพิจารณา ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการคัดเลือกให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตราในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการโดยอนุโลม

มาตรา ๕๖ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาทบทวนรายการประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจกรรมตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง อย่างน้อยทุกรอบสี่ปี

หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน องค์การชุมชน หรือองค์กรประชาชน บุคคลหรือคณะบุคคล มีสิทธิเสนอ หรือเปลี่ยนแปลงประเภท หรือขนาดโครงการ หรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เพื่อให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณากำหนดประเภทโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

มาตรา ๕๗ การจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสำหรับกิจกรรม หรือโครงการใด ๆ ต้องจัดทำโดยบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และได้ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่จะมีสิทธิทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบอนุญาต การกำหนดจรรยาบรรณ การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การสั่งพักและการเพิกถอนการอนุญาต การเสียค่าธรรมเนียมการขอและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประกาศกำหนด

มาตรา ๕๘ การจัดทำการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้เลขาธิการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อกำหนดรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ รูปแบบ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางและการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น สำหรับโครงการหรือกิจกรรมแต่ละประเภทและขนาด ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องเสนอพร้อมกับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และสุขภาพแต่ละประเภท

(๒) กรอบอัตราค่าใช้จ่ายในการจัดทำการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ตามขนาดโครงการหรือกิจกรรม

(๓) กรอบอัตราค่าตอบแทนการพิจารณารายงานประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ตามขนาดโครงการหรือกิจกรรม

(๔) รายละเอียด และระเบียบปฏิบัติ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับโครงการหรือกิจการแต่ละประเภทและขนาดที่ยื่นขอจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

(๕) ประกาศอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย

(๖) หลักเกณฑ์ และวิธีการการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๙ ในการทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในแต่ละกรณี ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม หรือโครงการของหน่วยงานรัฐร่วมกับเอกชน หรือเอกชนเจ้าของโครงการหรือกิจกรรม ยื่นเรื่องพร้อมรายละเอียด และเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับโครงการหรือกิจการแต่ละประเภทและขนาด เสนอต่อเลขาธิการ เพื่อยื่นขอจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

ผู้ยื่นเรื่องขอจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามวรรคหนึ่งต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และค่าตอบแทนการพิจารณารายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของคณะกรรมการผู้ชำนาญการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามอัตราที่เลขาธิการประกาศกำหนดในแต่ละโครงการหรือกิจกรรม

มาตรา ๖๐ ผู้ยื่นเรื่องขอจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๕๙ สามารถคัดเลือกผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานเพื่อจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพไม่เกินสามราย

มาตรา ๖๑ เลขาธิการเป็นผู้พิจารณาผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพซึ่งถูกคัดเลือกตามมาตรา ๖๐ ให้เป็นผู้จัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในแต่ละโครงการหรือกิจกรรมภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องขอจัดทำการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

มาตรา ๖๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้จัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมใด ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดทำข้อเสนอ ค่าตอบแทนในการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมนั้น พร้อมรายละเอียด แผนการดำเนินการทั้งหมด และเอกสารที่เกี่ยวข้องเสนอต่อเลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับการพิจารณา

ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจะเริ่มจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของโครงการหรือกิจกรรมได้ เมื่อได้รับการอนุมัติข้อเสนอ ค่าตอบแทนในการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมนั้น รวมถึงรายละเอียดแผนการดำเนินการทั้งหมดจากเลขาธิการ และได้ทำสัญญาการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมกับเลขาธิการแล้ว

มาตรา ๖๓ กรณีเลขาธิการไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพด้านใด เลขาธิการอาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งทำข้อเสนอดังกล่าวมาชี้แจงหรือแก้ไขรายละเอียดข้อเสนอ หากผู้ได้รับใบอนุญาตไม่มาชี้แจงหรือไม่แก้ไขข้อเสนอตามระยะเวลาที่กำหนด ให้เลขาธิการพิจารณาผู้ได้รับใบอนุญาตรายใหม่เป็นผู้จัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าว

มาตรา ๖๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษาคณะทนายความและสุขภาพต้องจัดทำ การประเมินผลกระทบบ้างว่าดีและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมแต่ละประเภทตามมาตร ๕๒ ให้ สอดคล้องกับหลักวิชาการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ ตั้งแต่ในระยะเวลาการศึกษาความเหมาะสมของ โครงการ และต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามมาตร ๕๘ (๖)

เมื่อทำการประเมินผลกระทบบ้างว่าดีและสุขภาพเสร็จสิ้นแล้ว ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ชำนาญการศึกษาคณะทนายความและสุขภาพจัดทำเป็นรายงานการประเมินผลกระทบบ้างว่าดี สุขภาพสิ่งแวดล้อมเสนอต่อเลขาธิการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ

มาตรา ๖๕ ให้สำนักงานประเมินผลกระทบบ้างว่าดีและสุขภาพตรวจสอบรายงานการประเมินผล กระทบบ้างว่าดีสุขภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมา หากเห็นว่ารายงานการประเมินผล กระทบบ้างว่าดีสุขภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่เสนอมามีได้จัดทำให้อยู่ต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางการจัดทำรูปแบบหรือรายละเอียดที่กำหนดไว้ในมาตร ๕๘ หรือมีเอกสารข้อมูลไม่ครบถ้วน ให้เลขาธิการ แจ้งให้บุคคลผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบบ้างว่าดีและสุขภาพทราบภายในเวลา สิบห้าวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการเสนอการประเมินผลกระทบบ้างว่าดีและสุขภาพนั้น เพื่อแก้ไขเพิ่มเติม ให้อยู่ต้องครบถ้วน

ในกรณีที่สำนักงานประเมินผลกระทบบ้างว่าดีและสุขภาพพิจารณาเห็นว่า รายงานการประเมินผลกระทบบ้างว่าดีและสุขภาพ และเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมา อยู่ต้องและมีข้อมูล ครบถ้วน หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้อยู่ต้องครบถ้วนตามวรรคแรกแล้ว ให้เลขาธิการพิจารณาเสนอความเห็น เบื้องต้นประกอบรายงานการประเมินผลกระทบบ้างว่าดีและสุขภาพดังกล่าว เพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการ ผู้ชำนาญการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสามสิบวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการเสนอการประเมินผล กระทบบ้างว่าดีและสุขภาพนั้น

มาตรา ๖๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษาคณะทนายความและสุขภาพตามมาตร ๖๑ เมื่อจัดทำรายงานผลกระทบบ้างว่าดีและสุขภาพ หรือการประเมินผลกระทบบ้างว่าดีและสุขภาพเบื้องต้น และ เสนอรายงานดังกล่าวต่อเลขาธิการแล้ว สามารถยื่นขอรับคำตอบแทนการจัดทำการประเมินผลกระทบบ ้างว่าดีและสุขภาพจากสำนักงานประเมินผลกระทบบ้างว่าดีและสุขภาพภายในสามสิบวัน นับแต่เสนอ รายงานต่อเลขาธิการ

ค่าตอบแทนการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ต้องไม่เกินกว่ากรอบอัตราที่เลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประกาศกำหนด

มาตรา ๖๗ คณะกรรมการผู้ชำนาญการ ต้องพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากเลขาธิการ กรณีไม่แล้วเสร็จ คณะกรรมการผู้ชำนาญการสามารถขยายระยะเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้เลขาธิการออกใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสำหรับโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าว

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการมีความเห็นให้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำใหม่ทั้งฉบับตามแนวทางหรือรายละเอียดที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการกำหนด ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมนั้น ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติม หรือจัดทำรายงานใหม่ทั้งฉบับตามความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ และให้ถือเป็นการเริ่มต้นกระบวนการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพใหม่

มาตรา ๖๘ ใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสำหรับโครงการหรือกิจกรรมมีอายุห้าปี นับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๖๙ กรณีโครงการหรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนดำเนินการ คณะรัฐมนตรีต้องนำใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสำหรับโครงการหรือกิจกรรมเป็นเงื่อนไขในการพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อให้ดำเนินโครงการหรือกิจการนั้น

กรณีโครงการหรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ก่อนการดำเนินโครงการ หน่วยงานที่ดำเนินการต้องนำเงื่อนไขในใบอนุญาตดังกล่าวเป็นเงื่อนไขในการดำเนินโครงการหรือกิจการนั้น

ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร เลขาธิการจะประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้โครงการหรือกิจกรรมตามประเภทและขนาดที่ประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องเสนอการรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในการขอต่ออายุใบอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจกรรมนั้น ตามวิธีการเช่นเดียวกับการขออนุญาตด้วยก็ได้

มาตรา ๗๐ บุคคลหรือคณะบุคคลมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานของรัฐก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของตนหรือของชุมชนและแสดงความเห็นของตนในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๗๑ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ กรรมการผู้ชำนาญการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ มีอำนาจตรวจสอบสถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของโครงการ หรือกิจกรรมที่เสนอขอรับความเห็นในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๗๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซึ่งแต่งตั้งโดยเลขาธิการ มีอำนาจเข้าตรวจสอบสถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของโครงการ หรือกิจกรรมที่ได้รับความเห็นชอบในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เพื่อติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและรายงานต่อเลขาธิการ

มาตรา ๗๓ เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้หน่วยงานหรือเจ้าของโครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับการอนุมัติ หรืออนุญาตให้ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมจัดทำรายงานการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาสั่งอนุญาตและสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

การจัดทำรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่เลขาธิการกำหนด

เจ้าของโครงการหรือกิจกรรมตามวรรคหนึ่งผู้ใด ไม่จัดทำรายงานการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาสั่งอนุญาต และสำนักงาน ให้นำมาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๗๔ การอนุมัติ อนุญาตหรือคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยไม่จัดทำการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือทำการประเมินโดยขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือยังมิได้รับใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสำหรับโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าว ให้ถือว่าการอนุมัติ อนุญาตหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่สมบูรณ์

มาตรา ๗๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซึ่งไม่พอใจคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตของเลขาธิการ มีสิทธิร้องคัดค้านคำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งของเลขาธิการ

ถ้าผู้ร้องคัดค้านไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพให้เป็นที่สุด

ส่วนที่ ๓

สำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

มาตรา ๗๖ ให้จัดตั้ง “สำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” ขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีได้เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ผู้จัดการ พนักงาน และลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับความคุ้มครองไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๗ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของสำนักงานและคณะกรรมการผู้ชำนาญการ
- (๒) ดำเนินการศึกษา วิจัยเพื่อพัฒนาระบบการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ
- (๓) ออกใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ
- (๔) จัดให้มีทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
- (๕) จัดจ้างผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเพื่อศึกษาประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๕๗

(๖) ติดตาม ตรวจสอบ กำกับ ควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบ
สิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๗๑

(๗) ฝึกอบรม พัฒนาศักยภาพด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

(๘) ดำเนินการใด ๆ เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ

(๙) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรอิสระ องค์กรเอกชน องค์กรประชาชนหรือองค์กรอื่น ๆ

(๑๐) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงาน อุปสรรคในการดำเนินงาน และรายงานการเงินของ
คณะกรรมการผู้ชำนาญการ และสำนักงาน

ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรี
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือคณะกรรมการบริหารมอบหมาย

มาตรา ๗๘ รายได้ของสำนักงาน ประกอบด้วย

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๒) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชน หรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ

(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง หรือรายได้จากการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

(๔) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๗๙ บรรดารายได้ของสำนักงาน ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่า
ด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็น
ข้อต่อสู้สำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยมีผู้บริจาคให้ หรือได้มาโดยการซื้อ หรือแลกเปลี่ยนจาก
รายได้ของสำนักงาน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน ให้สำนักงานมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้
และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๘๐ การบัญชีของสำนักงาน ให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่
คณะกรรมการบริหารกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุ
ของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการบริหารทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ให้สำนักงานจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชี
ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

ในทศรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้สำนักงานทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการบริหาร เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและรัฐมนตรีเพื่อทราบ โดยแสดงงบการเงินและบัญชีที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาด้วย

มาตรา ๘๑ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสำนักงาน ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการบริหาร ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง ด้านการบริหาร การพัฒนาเศรษฐกิจ หรือการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) เลขาธิการสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงเป็นที่ประจักษ์ในทางการบริหาร การพัฒนาเศรษฐกิจหรือการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔) ให้เลขาธิการเป็นกรรมการบริหารและเลขานุการโดยตำแหน่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการในการสรรหาประธานกรรมการบริหารและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๑) และ (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๘๒ ประธานกรรมการบริหารและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสำนักงาน หรือที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญ ที่มีสัญญาจ้างกับสำนักงาน

(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๗) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน หรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการของสำนักงานหรือขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของสำนักงาน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๘๓ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุมและการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๘๔ คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย และกำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงานให้เกิดการจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามอำนาจหน้าที่

(๒) กำหนดคุณสมบัติของเลขาธิการและรองเลขาธิการ และดำเนินการคัดเลือกเลขาธิการตามระเบียบที่กำหนด

(๓) อนุมัติแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงาน

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(๖) ออกข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๗) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของสำนักงานและรายงานต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๘) สรรหา แต่งตั้ง ประเมินผลการปฏิบัติงานและถอดถอนเลขาธิการ

(๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย

(๑๐) ประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย

มาตรา ๘๕ ให้มีเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อคณะกรรมการบริหารมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสำนักงานและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างในสำนักงาน โดยอาจมีรองเลขาธิการตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารกำหนดเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานตามที่เลขาธิการมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติของเลขาธิการและรองเลขาธิการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเลขาธิการตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

เลขาธิการมีอำนาจแต่งตั้งรองเลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๘๖ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อตำแหน่งเลขาธิการว่างลงและยังไม่มีแต่งตั้งเลขาธิการคนใหม่ ให้รองเลขาธิการเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่เลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขาธิการที่คณะกรรมการบริหารกำหนดเป็นผู้รักษาการแทน แต่ถ้าไม่มีรองเลขาธิการ หรือรองเลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๘๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกจำคุก

(๔) ขาดคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนดตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง

(๕) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๘๘ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศของคณะกรรมการบริหาร
- (๒) จัดทำงบประมาณประจำปีของสำนักงานเสนอคณะกรรมการบริหารเพื่ออนุมัติ
- (๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณและการบริหารด้านอื่นของสำนักงาน ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด
- (๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศคณะกรรมการบริหาร
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย

หมวด ๗**การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม**

.....

ส่วนที่ ๑**มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม**

.....

มาตรา ๘๙ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่อไปนี้

- (๑) มาตรฐานคุณภาพน้ำ
- (๒) มาตรฐานคุณภาพอากาศ
- (๓) มาตรฐานระดับเสียงและความสั่นสะเทือน
- (๔) มาตรฐานคุณภาพดิน
- (๕) มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็น

การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง จะต้องอาศัยหลักวิชาการกฎเกณฑ์และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และจะต้องคำนึงถึงสิทธิของประชาชนในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างสมดุลและยั่งยืน ความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย โดยสามารถกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่และการใช้ประโยชน์ โดยต้องเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน รวมทั้งต้องเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่เห็นสมควร ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สูงกว่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๘๙ เป็นพิเศษ สำหรับในเขตอนุรักษ์หรือเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๙๗ หรือเขตพื้นที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๐๒ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๓๔

มาตรา ๙๑ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ทบทวนมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้แล้วให้ดีขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพอย่างน้อยทุกห้าปี

ส่วนที่ ๒

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

.....

มาตรา ๙๒ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งกำหนดขึ้นตามมาตรา ๑๓ (๑)

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมชาตินั้น

มาตรา ๙๓ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมาตรา ๙๒ อาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาวได้ตามความเหมาะสม และควรจะต้องประกอบด้วยแผนงาน และแนวทางดำเนินงาน ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
- (๒) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
- (๓) การจัดการมลพิษ
- (๔) การสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคี
- (๕) การจัดทำข้อเสนอในการตรากฎหมายและออกกฎข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ คำสั่ง และประกาศที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน
- (๖) การประมาณการงบประมาณ ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน
- (๗) การกำหนดหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามแผน
- (๘) การจัดองค์กรและระเบียบการบริหารงานเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่าง ส่วนราชการกับเอกชน องค์กรชุมชน และองค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ
- (๙) การตรวจสอบ ติดตาม และวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ในการประเมินผล การดำเนินงานตามแผนและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๙๔ เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด ให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยต้องมีกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน ในท้องถิ่น องค์กรชุมชน องค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ สถาบันการศึกษา โดยคำนึงถึงสถานการณ์ แนวโน้มของปัญหา และเงื่อนไขต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมของพื้นที่ ที่เกี่ยวข้อง

เมื่อจัดทำแผนตามวรรคหนึ่งเสร็จแล้ว ให้เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและนำไป รวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาจังหวัด

ในกรณีที่มีประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง หรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๐๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อม มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด และเสนอขอความเห็นชอบจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมหรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ในกรณีที่มีการประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมมลพิษมาตรา ๑๓๔ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการ จังหวัด นำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุม มลพิษ ท้องศักรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา ๑๓๖ มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมจังหวัดและเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษ

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจขยายระยะเวลาในการจัดทำแผน จัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม วรรคสี่ได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๙๕ ในกรณีที่มีการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะต้องดำเนินการในพื้นที่ ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เฉพาะในเรื่องนั้น เพื่อนำไปรวมในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ส่วนที่ ๓

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

.....

มาตรา ๙๖ การคุ้มครองและจัดการพื้นที่เขตอนุรักษ์และพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตาม แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมาตรา ๙๒ และตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๙๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารหรือมีระบบนิเวศตาม ธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ หรือมีลักษณะเป็น พื้นที่ชุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรี หรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผล กระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรม

อันควรแก่การอนุรักษ์ และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรชุมชน มีสิทธิเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อออกประกาศกำหนดให้พื้นที่ใดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ ต้องแสดงหลักฐานซึ่งแสดงว่าเป็นพื้นที่ที่มีคุณสมบัติซึ่งสมควรเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ก่อนการประกาศตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วม ต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นภายในหกสิบวันก่อนวันที่ประกาศบังคับใช้ และให้นำความคิดเห็นของประชาชนมาประกอบการพิจารณาออกประกาศนั้น

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ทะเลแห่งใด สมควรกำหนดให้เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลให้นำความตามมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ ในการออกประกาศตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ให้กำหนดมาตรการคุ้มครองป้องกัน แก่ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ไว้ในประกาศด้วย

(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๒) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน ที่จะทำการก่อสร้างหรือดำเนินการในพื้นที่ที่ต้องจัดทำการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

(๔) กำหนดวิธีจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้น รวมทั้งการกำหนดขอบเขต หน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น

(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครอง ป้องกันแก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น

(๖) กำหนดให้มีคณะกรรมการดำเนินการตามมาตรการที่กำหนด

การจัดทำและพิจารณาการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตาม (๓)ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๖ ส่วนที่ ๒ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๐ เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมภายในเขตท้องถิ่นของตน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจนำมาตรการที่กำหนดในมาตรา ๙๙ มาออกเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นได้

มาตรา ๑๐๑ ให้รัฐมนตรีมอบหมายเจ้าพนักงานเพื่อติดตามการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๙๗

มาตรา ๑๐๒ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะเขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่าอาจจะมีหรือมีปัญหาของคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรง ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยทันที และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๙๙ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นั้นได้

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพมีสิทธิเสนอให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามวรรคแรกในพื้นที่ดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ต้องแสดงหลักฐานซึ่งแสดงว่าสมควรใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ดังกล่าว

ให้นำความตามมาตรา ๙๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครอง และกำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น

การขยายระยะเวลาตามประกาศในวรรคสี่ ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๘

การควบคุมมลพิษ

.....

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการควบคุมมลพิษ

.....

มาตรา ๑๐๓ ให้มีคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประธานกรรมการ

(๒) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี อธิบดีกรม
ชลประทาน อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดี
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม อธิบดี
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล อธิบดีกรมอุทยาน
แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัด
กรุงเทพมหานคร

(๓) ผู้แทนเทศบาลหนึ่งคน องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน องค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคนและ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นหนึ่งคน โดยให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นแต่ละ
ประเภทคัดเลือกกันเอง

(๔) ผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่คัดเลือก
กันเอง จำนวนสามคน

(๕) ผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่คัดเลือกกันเอง จำนวนห้าคน

(๖) ผู้แทนจากองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่คัดเลือกกันเอง จำนวนห้าคน

(๗) อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกกรรมการตาม (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๔ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ประกาศเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๑๓๔
 - (๒) เสนอมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์เหตุภัยอันตรายหรือการแพร่กระจายของมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
 - (๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ป้องกัน ลด หรือจัดมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
 - (๔) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการส่งเสริมด้านภาษีอากรและการลงทุนของเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษและการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
 - (๕) เสนอแนะการกำหนดอัตราค่าบริการสำหรับระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
 - (๖) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๖
 - (๗) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศกำหนดชนิดและประเภทของของเสียอันตราย ตามมาตรา ๑๓๓
 - (๘) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๔๒
 - (๙) ประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อควบคุม ป้องกัน ลด หรือจัดมลพิษ
 - (๑๐) จัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปีละหนึ่งครั้ง
 - (๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ
 - (๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย
- คณะกรรมการควบคุมมลพิษอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา และปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษจะมอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๐๕ ให้นำความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและคณะกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษแต่งตั้งโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

.....

มาตรา ๑๐๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษให้ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่จะต้องถูกควบคุมสำหรับการระบายหรือปล่อยทิ้ง อากาศเสีย ก๊าซเรือนกระจก น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม

(๒) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้ง อากาศเสีย ก๊าซเรือนกระจก น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม

(๓) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีความควบคุม ตามมาตรา ๑๓๑

(๔) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีการบำบัดปล่อยมลพิษ

(๕) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องรายงานข้อมูลสารมลพิษที่เคลื่อนย้าย หรือปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม

(๖) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องจัดทำรายงานผลการจัดการมลพิษ

(๗) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องจัดทำแผนและมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) จะต้องให้ความสำคัญและพิจารณาถึงสิทธิการมีชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ดี สุขภาพอนามัย ความปลอดภัย หลักการระวังป้องกันล่วงหน้า ศักยภาพในการรองรับมลพิษของระบบนิเวศและการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน และเป็นธรรม ความเป็นไปได้ในเชิงสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย

การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) สามารถกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ และความสามารถในการรองรับมลพิษในแต่ละพื้นที่ หรือกำหนดรายละเอียดของ

ชนิด ประเภท ความเข้มข้น หรือปริมาณของสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษให้แตกต่างจากชนิด ประเภท ความเข้มข้น หรือปริมาณของสารมลพิษที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็ได้

การกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) จะกำหนดพร้อมกับการกำหนดมาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดหรือภายหลังการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) ก็ได้

ในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) หรือการกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมด้วย

มาตรา ๑๐๗ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ การโอนสิทธิ และการแบ่งส่วนใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสารมลพิษ การจัดทำรายงานผลการบำบัดมลพิษ การจัดทำแผนและมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๐๖ (๔) (๕) (๖) (๗) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนด โดยให้นำมาตรา ๑๐๖ วรรคสอง มาบังคับใช้โดยอนุโลม

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ออกใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ การโอนหรือการเปลี่ยนสิทธิ การแบ่งส่วนในใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

มาตรา ๑๐๘ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศกำหนดแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ดำเนินการเพื่อควบคุมการจัดการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๐๙ ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว และมาตรฐานดังกล่าวไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๖ (๑) ให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น แต่ถ้ามาตรฐานดังกล่าวต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๖ (๑) ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้นแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

ในกรณีที่มีอุปสรรคไม่อาจดำเนินการเช่นนั้นได้ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ชี้ขาด เมื่อมีคำชี้ขาดเป็นประการใดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำชี้ขาดนั้น

มาตรา ๑๑๐ ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้อำนาจส่วนราชการใดกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องใดไว้ แต่ส่วนราชการนั้นไม่ใช้อำนาจตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานดังกล่าวให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องนั้นได้ และให้ถือว่าเป็นมาตรฐานตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย

มาตรา ๑๑๑ กรณีที่ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลกิจการซึ่งถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) แต่ไม่มีกฎหมายให้อำนาจในการกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ให้ส่วนราชการนั้นใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นอำนาจหน้าที่ทางด้านสิ่งแวดล้อมในการกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษของส่วนราชการนั้น

มาตรา ๑๑๒ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือกระทบต่อสุขภาพอนามัย และเจ้าพนักงานตามกฎหมายไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตนหรืออำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๑๑ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งให้แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นปรับปรุง แก้ไข หยุด หรือระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

มาตรา ๑๑๓ ในกรณีที่ประชาชนมีข้อร้องเรียน หรือมีข้อเสนอเกี่ยวกับปัญหามลพิษ หรือผู้บริหารองค์กรส่วนท้องถิ่นเห็นสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้สูงกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๐๖ (๑) หรือมาตรฐานซึ่งกำหนดตามกฎหมายอื่นและมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๑๐๙ ในพื้นที่ของตนได้

มาตรา ๑๑๔ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) มีหน้าที่ต้องจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือใช้การจัดการมลพิษ ด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อให้การระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นมีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๐๖ (๑) หรือตามแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๐๘

ส่วนที่ ๓

การควบคุมมลพิษจากยานพาหนะ

.....

มาตรา ๑๑๕ ยานพาหนะที่จะนำมาใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษเกินกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๑๐๖ (๑)

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจพบว่าได้มีการใช้ยานพาหนะโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๕ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้นจนกว่าจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๐๖ (๑) ภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๑๗ ในการออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะตามมาตรา ๑๑๖ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ออกคำสั่งทำเครื่องหมายให้เห็นปรากฏเด่นชัดเป็นตัวอักษรที่มีข้อความว่า “ห้ามใช้” หรือเครื่องหมายอื่นใด ซึ่งเป็นที่รู้และเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไปว่ามีความหมายอย่างเดียวกันไว้ ณ ส่วนใดส่วนหนึ่งของยานพาหนะนั้น

การออกและการยกเลิกคำสั่งห้ามใช้และลักษณะของเครื่องหมายห้ามใช้ตามวรรคหนึ่ง หรือการใช้ยานพาหนะในขณะที่มีเครื่องหมายดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจจับต๊ะเบียนยานพาหนะทราบถึงคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้น และให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายดังกล่าวระงับการดำเนินการทางทะเบียน การชำระภาษีประจำปี หรือการต่ออายุใบอนุญาตของยานพาหนะไว้จนกว่าจะมีการยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้น

มาตรา ๑๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๑๖ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งให้ยานพาหนะหยุดเพื่อตรวจสอบหรือเข้าไปในยานพาหนะหรือกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อตรวจสอบเครื่องยนต์และอุปกรณ์ของยานพาหนะนั้นได้

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามวรรคหนึ่ง ให้inamaตรา ๑๑๗ วรรคสามมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

การควบคุมมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน

มาตรา ๑๑๙ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน รวมถึงหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการ ในการจัดทำแผน เพื่อให้ส่วนราชการ หรือราชการส่วนท้องถิ่น นำแนวทางดังกล่าวไปประยุกต์ใช้อย่างบูรณาการเพื่อควบคุมมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน

มาตรา ๑๒๐ ให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเมินปัญหามลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนในพื้นที่รับผิดชอบของตน และจัดทำแผนดำเนินการให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ให้เป็นไปตามประกาศซึ่งมาตรา ๑๑๙ กำหนด

มาตรา ๑๒๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษ ซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ในแต่ละกรณี

มาตรา ๑๒๒ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำแผนมาตรา ๑๒๐ ยื่นคำขอเงินอุดหนุนในฐานะผู้รับผิดชอบในการแก้ไข ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ต่อคณะกรรมการกองทุน

มาตรา ๑๒๓ ให้หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายงานผลการดำเนินงานตามแผนดำเนินการให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๔ ในกรณีที่นำแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน จะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจังหวัดหลายจังหวัด เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบ ตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำแผนดำเนินการตามมาตรา ๑๒๐ ตามแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน เพื่อนำแผนดังกล่าวไปดำเนินแก้ปัญหามลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน

ส่วนที่ ๕

การจัดการมลพิษด้วยระบบบำบัดมลพิษหรือกำจัดมลพิษรวม

.....

มาตรา ๑๒๕ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐได้จัดให้มีบริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือมลพิษอื่น ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ภายในขอบเขตการให้บริการของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย หรือมลพิษอื่น จัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่เกิดจากการดำเนินการของตนไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบดังกล่าว และมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนด โดยพระราชบัญญัตินี้หรือโดยกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม ตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ซึ่งได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของตนเอง หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม หรือใช้บริการระบบบำบัดหรือ กำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของผู้รับจ้างให้บริการ เพื่อให้การระบายหรือปล่อยทิ้งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น มีลักษณะหรือได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๖ (๑)

เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม หากมีการจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่เกิดจากการดำเนินการของตนไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือมลพิษอื่น ซึ่งหน่วยงานของรัฐได้ให้บริการ มีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามสัดส่วนอัตราที่กำหนด โดยพระราชบัญญัตินี้หรือโดยกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๒๖ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น แต่มีการให้บริการระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากผู้รับจ้างให้บริการอยู่ในเขตท้องที่นั้น ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่อยู่ภายในขอบเขตการให้บริการของระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น จากแหล่งกำเนิดมลพิษของตนไปให้ผู้รับจ้างให้บริการทำการบำบัดหรือกำจัด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๗ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัด น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น และไม่มีการให้บริการระบบบำบัดหรือกำจัด น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากผู้รับจ้าง ให้บริการอยู่ในเขตท้องที่นั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องกำหนด วิธีการชั่วคราวสำหรับการจัดการน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่เกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษในเขตท้องที่นั้น ได้ตามที่จำเป็น จนกว่าจะได้มีการจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสียของเสีย หรือมลพิษอื่นในเขตท้องที่นั้น

วิธีการชั่วคราวสำหรับการจัดการน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง การเก็บรวบรวม การขนส่ง หรือการจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นด้วยวิธีการใด ๆ ที่เหมาะสมไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐที่อยู่ใน เขตท้องที่อื่น หรืออนุญาตให้ผู้รับจ้างให้บริการซึ่งอยู่ในเขตท้องที่อื่นเข้ามาเปิดดำเนินการรับจ้างให้บริการใน เขตท้องที่นั้นเป็นการชั่วคราว หรืออนุญาตให้ผู้รับจ้างให้บริการนั้นทำการเก็บรวบรวมน้ำเสีย ของเสีย หรือ มลพิษอื่น เพื่อไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของผู้รับจ้างซึ่ง อยู่ในเขตท้องที่อื่น

มาตรา ๑๒๘ น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ได้รับการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐหรือของผู้รับจ้างให้บริการ จะต้องมีลักษณะหรือได้มาตรฐาน ตามที่มาตรา ๑๐๖ (๑) กำหนด หรือมาตรฐานที่อาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้ บังคับตามมาตรา ๑๐๙

หากพบว่า น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ได้รับการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐเกินมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๖ (๑) ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อสั่งการให้ แก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ระบบบำบัดหรือกำจัด น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น มีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๐๖ (๑)

ถ้าผู้รับจ้างให้บริการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเมื่อรู้เหตุซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแล้วแต่ไม่ ดำเนินการใด ๆ ตามสมควรเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายนั้น จนก่อให้เกิดความเสียหายกับสิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้รับจ้างให้บริการจ่ายค่าเสียหายเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวน ค่าเสียหายที่แท้จริงตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงนั้น

มาตรา ๑๒๙ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีระบบบำบัดหรือ กำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นในท้องที่ โดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่หน่วยงานของรัฐจัดให้มีขึ้น ในกรณีเช่นว่านี้ หน่วยงานของรัฐจะจ้างผู้รับจ้างให้บริการเป็นผู้ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการเก็บรวบรวม การขนส่ง และการจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษมาสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งข้อกำหนด ข้อห้าม ข้อจำกัด และเงื่อนไขต่าง ๆ สำหรับการระบาย หรือปล่อยทิ้งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษลงสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓๐ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ยังคงต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นซึ่งเกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษของตน แม้จะได้ทำการส่งไปยังระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐหรือผู้รับจ้างให้บริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดแล้วก็ตาม

มาตรา ๑๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดรับจ้างเป็นผู้ควบคุม หรือเป็นผู้รับจ้างให้บริการบำบัด หรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำ การเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้รับใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการ และค่าบริการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ เป็นผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมด้วย

ในการรับจ้างให้บริการบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของผู้รับจ้าง ให้บริการตามวรรคหนึ่ง จะเรียกเก็บค่าบริการเกินกว่าอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามวรรคสี่มิได้

มาตรา ๑๓๒ ในกรณีที่ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้หยุดหรือระงับ การให้บริการเป็นการชั่วคราว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง

ในกรณีที่ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓๓ ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายใดบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศกำหนดชนิดและประเภทของของเสียอันตรายหรือมลพิษ ซึ่งเกิดจากกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรม การปิโตรเลียม การพลังงาน การเหมืองแร่ เกษตรกรรม สาธารณสุข หรือกิจการอย่างอื่น และกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการ วิธีการ เพื่อควบคุมการเก็บรวบรวม การเก็บรักษา การขนส่งเคลื่อนย้าย การนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือการจัดการ บำบัด หรือกำจัดของเสียอันตรายหรือมลพิษอื่นด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาที่เกี่ยวข้องด้วย

ส่วนที่ ๖

เขตควบคุมมลพิษ

.....

มาตรา ๑๓๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดมีปัญหามลพิษ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ท้องที่นั้น เป็นเขตควบคุมมลพิษ เพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้

องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ องค์กรชุมชน หรือ สถาบันการศึกษา มีสิทธิเสนอแนะให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนดเขตควบคุมมลพิษตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา ๑๓๕ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาทบทวนเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๓๔ อย่างน้อยทุกห้าปี หากเห็นว่าเขตควบคุมมลพิษเปลี่ยนแปลงไป ให้ยกเลิกหรือแก้ไขปรับปรุงประกาศหรือกำหนดมาตรการเพิ่มเติมเพื่อป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูในเขตควบคุมมลพิษนั้นให้เหมาะสมได้

มาตรา ๑๓๖ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด ตามมาตรา ๙๔ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ที่ได้ประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๓๔ ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษนั้นเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อนำไปรวมไว้ในแผนจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด

แผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีอยู่ในเขตควบคุมมลพิษนั้น
- (๒) บัญชีรายละเอียดแสดงจำนวน ประเภท และขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษ
- (๓) ผลการศึกษาวิเคราะห์ และประเมินภาวะมลพิษ ศักยภาพการรองรับภาวะมลพิษ รวมทั้งขอบเขต ความรุนแรงของสภาพปัญหาและผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๔) เป้าหมาย และมาตรการเพื่อการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษให้บรรลุวัตถุประสงค์
- (๕) งบประมาณที่จำเป็นสำหรับดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ
- (๖) แนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผน

ให้กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ ในการจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง

การจัดทำแผนตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น องค์กรชุมชน องค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ และสถาบันการศึกษา

มาตรา ๑๓๗ ในกรณีที่จำเป็นจะต้องจัดหาที่ดินสำหรับการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม แต่ไม่สามารถจัดหาที่ดินของรัฐได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการจัดหาที่ดินของเอกชนเพื่อพิจารณาคัดเลือกเป็นที่ตั้ง ในกรณีที่มิได้ใช้จ่าย ให้เสนอประมาณการและคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดิน

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้กำหนดที่ดินที่เหมาะสม เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีให้ดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต่อไป

มาตรา ๑๓๘ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๑๓๖ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษ และให้รายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อทราบ

ให้กรมควบคุมมลพิษ และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ติดตามผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

ในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานรัฐใดฝ่าฝืนหรือไม่จัดทำหรือไม่ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการเพื่อลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาสั่งการตามสมควร

ส่วนที่ ๗

การตรวจสอบและควบคุม

.....

มาตรา ๑๓๙ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ และเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือที่ตั้งของระบบ บำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือควบคุมการปล่อยของเสีย หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อควบคุมการระบายหรือปล่อยทั้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจสอบ เก็บตัวอย่างอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น และบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด ตรวจสอบใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ บันทึกรายงานข้อมูลสารมลพิษที่เคลื่อนย้ายหรือปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม บันทึกรายงานผลการจัดการมลพิษ ตรวจสอบแผนและมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมซึ่งแหล่งกำเนิดมลพิษต้องจัดทำ หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึดหรืออายัดวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าใช้ ได้ใช้ หรืออาจจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๑๔๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๓๙ (๑) หากปรากฏว่าสภาพการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษ ด้วยวิธีการอื่นใดไม่สามารถควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม หรือตรวจพบว่า แหล่งกำเนิดมลพิษจะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นเกินมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๖ (๑) หรือไม่ดำเนินการตามแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๐๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๖ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสียหรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดเพื่อควบคุมการระบาย หรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่นให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๐๖ (๑) หรือตามแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๑๐๘ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการตามมาตรา ๑๐๖ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษใดมีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมไว้เป็นการเฉพาะ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป กรณีมีเหตุฉุกเฉิน หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเจ้าพนักงานตามกฎหมายไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษปรับปรุง แก้ไข หยุด หรือระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น และให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

มาตรา ๑๔๑ กรณีเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามมาตรา ๑๔๐ โดยไม่มีเหตุอันควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งปรับ รายวันแก่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หากมีการออกคำสั่งปรับรายวันในระยะเวลาที่สมควรแล้ว เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ดำเนินการ จ่ายค่าปรับรายวัน หรือไม่ดำเนินการตามคำสั่งซึ่งออกตามมาตรา ๑๔๐ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้อง ดำเนินการตามมาตรการบังคับทางปกครองต่อไป

มาตรา ๑๔๒ หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน และเงื่อนไข การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มาตรการบังคับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ อัตราค่าปรับรายวัน ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดย คำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔๓ หากบุคคล องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนพบว่ามีการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๐ หรือมาตรา ๑๔๑ บุคคล ผู้แทนองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนมีสิทธิเสนอข้อมูล และข้อเท็จจริงอันเป็น หลักฐานซึ่งแสดงถึงเหตุดังกล่าวต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในท้องที่ เพื่อดำเนินการออกคำสั่งตาม มาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑

มาตรา ๑๔๔ หากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเห็นว่าการออกคำสั่งตามมาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาล้างแ้วดล้อม หรือมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวได้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ สามารถเสนอความเห็นเพื่อเพิกถอนใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว หรือแจ้งไปยัง หน่วยงานซึ่งกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว ให้ดำเนินการสั่งหยุด หรือปิดกิจการดังกล่าวจนกว่าจะมี การแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งตามมาตรา ๑๔๐

มาตรา ๑๔๕ ในกรณีที่เห็นสมควร เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติราชการระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อเจ้าพนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นในการสั่งปิด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งให้หยุดใช้ หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่จะต้องถูก ควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ที่ระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือ มลพิษอื่นที่ยังไม่ได้ทำการ บำบัดหรือกำจัดให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

(๒) เสนอแนะต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีการดำเนินการทางกฎหมาย เพื่อบังคับให้เจ้าของแหล่งกำเนิด มลพิษตามมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ หรือมาตรา ๑๒๗ จัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นไปทำการบำบัด หรือกำจัดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐนั้น

มาตรา ๑๔๖ ในกรณีที่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และเจ้าพนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น ไม่มีอำนาจออกคำสั่งหรือไม่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เมื่อเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษได้รับคำสั่งเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้ปรับปรุง แก้ไข หยุด หรือระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายแล้ว ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็นพนักงานปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้เป็นไป ตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ชำนาญการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ให้กระทำต่อหน้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ ยานพาหนะ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษ ถ้าไม่พบบุคคลดังกล่าว ให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่น อย่างน้อยสองคนซึ่งกรรมการผู้ชำนาญการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน

มาตรา ๑๕๐ ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๓๒ หรือเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๔๐ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

มาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

.....

มาตรา ๑๕๑ เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจพบ หรือได้รับการร้องเรียนว่ามีการปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากปล่อยทิ้งไว้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือสุขภาพของประชาชน หรือทำให้ระบบนิเวศในบริเวณดังกล่าวเสียหาย หรือไม่เหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ได้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม แม้อยู่ระหว่างการดำเนินกิจการของสถานประกอบการหรือเลิกประกอบกิจการแล้วก็ตาม

ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดแผน มาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม สุขภาพของผู้ได้รับผลกระทบ ชุมชน และระบบนิเวศที่ได้รับผลกระทบ ตามหลักวิชาการ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ อาจกำหนดมาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟู โดยให้มีระยะเวลาแตกต่างกันก็ได้

ในการกำหนดแผน มาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟู ตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนผู้ได้รับผลกระทบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกลุ่มองค์กรอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดแผนและมาตรการดังกล่าว

มาตรา ๑๕๒ หากบุคคล องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนพบเหตุตามมาตรา ๑๕๑ บุคคล ผู้แทน องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนมีสิทธิเสนอข้อมูล และข้อเท็จจริงอันเป็นหลักฐานซึ่งแสดงถึงเหตุดังกล่าวต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในท้องที่ เพื่อให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสั่งให้ดำเนินมาตรการฟื้นฟู

มาตรา ๑๕๓ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือเจ้าของกิจการซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการปนเปื้อนสารมลพิษในสิ่งแวดล้อม หรือมีการก่อให้เกิดการสะสมของสารใด ๆ เกินกว่าที่มีอยู่ในธรรมชาติตามมาตรา ๑๕๑ มีหน้าที่เป็นผู้ดำเนินมาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟู ตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินมาตรการฟื้นฟู แม้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเจ้าของกิจการจะเลิกกิจการดังกล่าวแล้วก็ตาม

ในกรณีที่ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ดำเนินการหรือดำเนินการแล้วไม่มีประสิทธิภาพ หน่วยงานของรัฐที่อนุญาตให้มีการประกอบกิจการดังกล่าวต้องเข้ามาดำเนินการแทน โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเจ้าของกิจการ

มาตรา ๑๕๔ ผู้ดำเนินมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๕๒ จะต้องรายงานความคืบหน้าในการดำเนินมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและเจ้าพนักงานท้องถิ่น อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และเปิดเผยรายงานการดำเนินการดังกล่าวให้ชุมชนที่ได้รับผลกระทบทราบ

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถเข้าไปในพื้นที่ซึ่งดำเนินมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เพื่อตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เก็บ หรือวิเคราะห์ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่ามาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมดำเนินไปตามหลักวิชาการตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดหรือไม่ หากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษพบว่าการดำเนินการไม่ถูกต้อง ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเจ้าของกิจการดำเนินมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๕๑ วรรคสอง ภายในระยะเวลาที่กำหนด และรายงานการดำเนินมาตรการฟื้นฟูต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๕ แหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการปนเปื้อนสารมลพิษในสิ่งแวดล้อม หรือมีการก่อให้เกิดการสะสมของสารใด ๆ เกินกว่าที่มีอยู่ในธรรมชาติ หากเป็นกิจการซึ่งมีกฎหมายอื่นกำหนดมาตรการฟื้นฟูไว้แล้ว ให้ดำเนินตามมาตรการฟื้นฟูที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น

หมวด ๑๐

มาตรการเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อม

.....

ส่วนที่ ๑

การประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๕๖ การประกอบกิจการซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ ชีวิตหรือสุขภาพ มีหน้าที่ต้องวางหลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นพันธบัตร หรือเงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอนุญาตให้ประกอบกิจการนั้น เพื่อประกันว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายต่อผลกระทบดังกล่าวอันเป็นผลจากการประกอบกิจการนั้น

การประกอบกิจการซึ่งต้องวางประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่

(๑) การประกอบกิจการที่ต้องทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

(๒) การประกอบกิจการซึ่งมีหรือใช้สารเคมีหรือก่อให้เกิดของเสียอันตราย

(๓) การประกอบกิจการซึ่งมีการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งต้องมีการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

(๔) การประกอบกิจการที่มีสิ่งก่อสร้างซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพอนามัย ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

(๕) การประกอบกิจการซึ่งมีกระบวนการที่อาจก่อให้เกิดมลพิษอย่างร้ายแรง

(๖) การประกอบกิจการในพื้นที่เขตอนุรักษ์หรือที่ตั้งตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

การประกอบกิจการซึ่งมีหน้าที่ต้องวางหลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๗ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน อัตราดอกเบี้ย และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยงหรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน สำหรับกิจการตามมาตรา ๑๕๖ วรรคสอง ทั้งนี้ ในการออกประกาศดังกล่าว ให้คำนึงถึงผลกระทบตามมาตรา ๑๕๖ วรรคหนึ่ง

หลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ให้นำไปใช้ในพื้นที่ที่เกิดผลกระทบจากการประกอบกิจการซึ่งวางหลักประกันความเสี่ยงนั้น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบนำหลักประกันความเสี่ยงไปใช้ในการแก้ไขปัญหา

หากมีการวางหลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายอื่นให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๑๕๘ การวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินในกิจการตามมาตรา ๑๕๖ ต้องกระทำก่อนการเริ่มประกอบกิจการ และเมื่อการประกอบกิจการสิ้นสุดลง ผู้ประกอบกิจการมีสิทธิได้รับหลักประกันคืนพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๕๗

สำหรับกิจการที่ดำเนินอยู่แล้วก่อนกฎหมายนี้ใช้บังคับ ให้กิจการนั้นวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน เมื่อต่อใบอนุญาตประกอบกิจการ

มาตรา ๑๕๙ หากผู้ประกอบกิจการตามมาตรา ๑๕๖ วรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข การอนุญาตให้ประกอบกิจการนั้นหรือฝ่าฝืนกฎหมายจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ ชีวิต หรือสุขภาพของบุคคลอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ไม่ว่าความเสียหายดังกล่าวจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม ให้หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบมีอำนาจนำหลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมที่ได้วางไว้ก่อนหน้านี้ มาชดเชย ค่าเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพอนามัย ทรัพย์สินที่เป็นของรัฐและบุคคลอื่น หรือสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพอันเป็นผลจากการประกอบกิจการนั้น

หากการยึดพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือการเรียกร้องจากธนาคารหรือสถาบันการเงินตาม วรรคหนึ่ง เป็นการยึดหรือเรียกร้องเพียงบางส่วน ให้ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่วางพันธบัตร เงินประกัน ความเสี่ยงหรือสัญญาค้ำประกันให้เต็มตามจำนวนที่กำหนด เมื่อประสงค์จะประกอบกิจการดังกล่าวต่อไป

การยึดพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือการเรียกร้องจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน หรือจาก ผู้ค้ำประกันตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของรัฐหรือบุคคลที่ได้รับความเสียหายจาก การประกอบกิจการดังกล่าว ในอันที่จะเรียกค่าเสียหายสำหรับส่วนที่เกินจำนวนเงินในพันธบัตรเงินประกัน ความเสี่ยงหรือสัญญาค้ำประกันที่ถูกยึดหรือเรียกร้องไปแล้ว

มาตรา ๑๖๐ กรณีตามมาตรา ๑๕๙ วรรคหนึ่ง หากเกิดจากการกระทำของบุคคลอื่น ผู้วาง หลักประกันสามารถไต่เบี่ยเอาหลักประกันที่ได้เสียไปจากบุคคลนั้นได้

ส่วนที่ ๒

ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๖๑ ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อมจัดเก็บจากผู้ได้รับประโยชน์จากกิจการที่ส่งผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อมมี ๒ ประเภท

(๑) ค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษ

(๒) ค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน

มาตรา ๑๖๒ แหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๐๖ (๔) ก่อนเริ่มประกอบกิจการต้องได้รับใบอนุญาต ปลดปล่อยมลพิษจากอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ และมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษตามสัดส่วน และอัตราที่กำหนด โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖๓ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีส่วนประกอบ หรือองค์ประกอบของสารที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมีหน้าที่ต้องแจ้งจำนวนการผลิตหรือการนำเข้าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของตนให้แก่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

มาตรา ๑๖๔ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ตามมาตรา ๑๖๓ มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน สำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งผลิตหรือนำเข้าดังกล่าว ในอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายหรือค่ารักษาพยาบาลของผู้ป่วยที่ได้รับอันตรายจากพิษของสารอันตราย รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบำบัดหรือกำจัด และผลกระทบของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวที่จะมีต่อสิ่งแวดล้อมด้วย

มาตรา ๑๖๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งสองประเภท ในพื้นที่รับผิดชอบของตน และมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการใช้ค่าธรรมเนียมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นงบประมาณแผ่นดิน โดยให้จัดสรรเข้ากองทุนในอัตราร้อยละสิบ สำหรับส่วนที่เหลือให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้จัดเก็บค่าธรรมเนียมนั้น เพื่อการจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตนหรือพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบ

ส่วนที่ ๓

มาตรการจูงใจ

มาตรา ๑๖๖ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๖๑ ซึ่งสามารถลดปล่อยมลพิษได้น้อยกว่าสิทธิที่ตนเองได้รับจากใบอนุญาตลดปล่อยมลพิษ สามารถนำสิทธิส่วนต่างดังกล่าวโอนให้กับเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษอื่นในบริเวณเดียวกัน

การโอนสิทธิ และการแบ่งส่วนใบอนุญาตลดปล่อยมลพิษ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๗

มาตรา ๑๖๗ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ซึ่งดำเนินการตามมาตรการควบคุม ลด หรือรับคืนซากผลิตภัณฑ์ซึ่งตนได้ผลิต นำเข้า หรือจัดจำหน่ายขึ้นตามมาตรการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น มีสิทธิยื่นเสนอเพื่อขอลดค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖๘ ผู้ผลิตหรือจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือกิจการที่มีการลงทุนผลิตงานวิจัยเพื่อผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือมีการจัดทำโครงการเพื่อจ่ายค่าตอบแทนแก่บริการของระบบนิเวศ มีสิทธิยื่นเสนอเพื่อขอลดค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖๙ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ใดซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียอย่างอื่น รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุที่จำเป็นสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือผู้รับจ้างให้บริการซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการได้ดังต่อไปนี้

(๑) การขอรับความช่วยเหลือด้านอากรขาเข้าสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือวัสดุที่จำเป็นซึ่งไม่สามารถจัดหาได้ภายในราชอาณาจักร

(๒) การขอรับอนุญาตนำผู้ชำนาญการหรือผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ เข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตั้งควบคุม หรือดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาและว่าจ้างบุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้ควบคุมเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตาม (๑) ได้ภายในราชอาณาจักร รวมทั้งขอยกเว้นภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมในราชอาณาจักรด้วย

เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวในวรรคหนึ่ง แต่ประสงค์ที่จะจัดให้มีระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องใช้ของตนเอง เพื่อทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียอย่างอื่นที่เกิดจากกิจการหรือการดำเนินกิจการของตน มีสิทธิที่จะขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการตามวรรคหนึ่งได้

ในกรณีที่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษใดได้รับสิทธิจากมาตรการส่งเสริมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง กระทำการเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้หน่วยงานของรัฐเพิกถอนสิทธิในการรับการส่งเสริมและการช่วยเหลือจากราชการที่ได้รับอยู่

มาตรา ๑๗๐ การส่งเสริมและช่วยเหลือรวมถึงการเพิกถอนสิทธิจากทางราชการตามมาตรา ๑๖๙ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาคำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนของผู้ยื่นคำขอแต่ละราย และในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแนะนำให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้นเพื่อให้การส่งเสริมหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอต่อไป

ส่วนที่ ๔

ค่าบริการ

.....

มาตรา ๑๗๑ ในเขตท้องที่ได้จัดให้มีการก่อสร้างและให้บริการระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสียของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐ โดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินจากกองทุนที่จัดสรรตามพระราชบัญญัติแล้ว ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในเขตท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๗๒ การกำหนดอัตราค่าบริการตามมาตรา ๑๗๑ สำหรับการบำบัด หรือกำจัดน้ำเสียของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษจะกำหนดเป็นอัตราเดียวหรือกำหนดให้แตกต่างกันในแต่ละเขตท้องที่ก็ได้

เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ประเภทบ้านเรือนที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นผู้ใช้รายย่อยมีสิทธิได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าบริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๗๓ ให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จัดให้มีบริการระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่หน่วยงานของรัฐนั้นจัดให้มีขึ้น

ค่าบริการที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากกองทุน ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน โดยให้นำมาหักส่งเข้ากองทุนตามอัตราส่วนที่

คณะกรรมการกองทุนกำหนด กรณีที่นำเงินกองทุนมาจัดทำ สำหรับส่วนที่เหลือให้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ของหน่วยงานของรัฐที่ได้จัดเก็บค่าบริการนั้น

หมวด ๑๑

ความรับผิดทางแพ่ง

.....

มาตรา ๑๗๔ แหล่งกำเนิดมลพิษใดก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยหรือเกิดความเสียหายต่อชุมชน ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด ๆ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่ามลพิษเช่นนั้นเกิดจาก

(๑) เหตุสุดวิสัยหรือการสงคราม

(๒) การกระทำตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าพนักงานของรัฐ

(๓) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายเอง

มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลาย หรือทำให้สูญหาย หรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในการควบคุมดูแลของรัฐหรือ เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลาย สูญหาย เสียหาย และค่าฟื้นฟูให้แก่รัฐ และต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเชิงลงโทษในอัตราไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหาย

มาตรา ๑๗๖ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๗๔ หรือผู้มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายตามมาตรา ๑๗๕ ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนและค่าเสียหายเชิงลงโทษในอัตราไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหาย รวมทั้งต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อมของหน่วยงานของรัฐในการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น และการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เสียหายไปให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิมด้วย ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการป้องกันและเยียวยาความเสียหายต่อสุขภาพของประชาชน

ในกรณีที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกายหรือสุขภาพอนามัย และในเวลาที่พักพินาศดีเป็น การฟื้นวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ชัดว่าความเสียหายนั้นมีเพียงใด ศาลอาจกำหนดในคำพิพากษาหรือคำสั่งว่ายังสงวน ไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นอีกภายในระยะเวลาสิบปี หรือภายในระยะเวลาที่ผู้เชี่ยวชาญ ให้ความเห็นแม้เกินกว่าสิบปีก็ตาม แต่ก่อนการแก้ไขคำพิพากษาต้องให้ออกาสคู่ความอีกฝ่ายที่จะคัดค้าน โดยศาลอาจกำหนดให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษวางหนังสือค้ำประกันของธนาคารหรือหลักประกันอื่นเพื่อ ประกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ศาลสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาดังกล่าว หากไม่ปรากฏ ความเสียหายใด ๆ แก่ผู้เสียหาย ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้วางหนังสือค้ำประกันหรือหลักประกันอื่น ร้อง ขอเพื่อรับเอาหนังสือค้ำประกันของธนาคารหรือหลักประกันคืน

มาตรา ๑๗๗ ค่าเสียหายเชิงลงโทษตามมาตรา ๑๗๔ หรือมาตรา ๑๗๕ ให้นำส่งกองทุนเพื่อใช้ในการ ดำเนินการของกองทุน

หมวด ๑๒

บทกำหนดโทษ

.....

มาตรา ๑๗๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิด จากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของ กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติ ไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย

มาตรา ๑๗๙ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซึ่งแต่งตั้งโดยเลขาธิการมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครองและการบังคับตามมาตรการ บังคับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในการลงโทษปรับทางปกครองและการบังคับตามมาตรการบังคับทางปกครอง ให้คำนึงถึงความ ร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด

มาตรา ๑๘๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการหรือคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๑๕๓ ขัดขวางการกระทำตามคำสั่งดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการหรือคำสั่งดังกล่าวหรือขัดขวางการกระทำใด ๆ ตามคำสั่งดังกล่าวเป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดอันตราย หรือความเสียหายจากภาวะมลพิษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๙๗ หรือตามมาตรา ๙๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๒ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ผู้ใดระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดหรือกำจัดให้มีคุณภาพตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดในมาตรา ๑๐๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ผู้ใดระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นโดยไม่ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อม ที่กำหนดในมาตรา ๑๐๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง กระทำในเขตควบคุมมลพิษ ผู้กระทำความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๓ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ใดไม่จัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นไปทำการบำบัดหรือกำจัดตามมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๖ หรือข้อกำหนดของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๒๗ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีสิทธิได้รับการยกเว้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ในกรณีการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๘๔ ผู้ใดรับจ้างเป็นผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๕ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๖ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการตามมาตรา ๑๐๖ (๕) (๖) ผู้ใดไม่รายงานข้อมูลสารมลพิษที่เคลื่อนย้าย หรือปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่จัดทำบันทึกหรือรายงาน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๐๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท

เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๐๖ (๕) (๖) ผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา ๑๐๗ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๗ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการบังคับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙๐ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ใด จ้าง วาน ใช้ หรือกระทำการใดๆ เพื่อให้บุคคลที่ถูกเพิกถอนหรือไม่ได้รับการอนุญาตการเป็นผู้ควบคุมแล้ว ให้ควบคุมการทำงานของระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์หรือเครื่องมือควบคุมการปล่อยของเสียซึ่งตนมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๙๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม

คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีแต่ละคณะให้มีจำนวนสามคน และต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปีให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

.....

มาตรา ๑๙๓ ให้องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ หรือเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านที่ได้จดทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือ องค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

มาตรา ๑๙๔ ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙๕ ในการประชุมคณะกรรมการกองทุนวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการกองทุนคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการกองทุนให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งประธานกรรมการกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการกองทุนคัดเลือกผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการกองทุน จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ พนักงานและลูกจ้างและเงินงบประมาณ ที่มีอยู่ของกองทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙๗ เพื่อให้การปฏิบัติงานของกองทุนดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาจกำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาช่วยปฏิบัติงานในกองทุนไปพลางก่อนเป็นการชั่วคราว และอยู่ในการบังคับบัญชาของเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ให้พนักงานและลูกจ้างที่โอนไปตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง หรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกองทุน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๑๙๘ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ พนักงานและลูกจ้างและเงินงบประมาณ ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ไปเป็นของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาจกำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพไปพลางก่อนเป็นการชั่วคราว โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม และอยู่ในการบังคับบัญชาของเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ให้พนักงานและลูกจ้างที่โอนไปตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

ในกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดอยู่ภายใต้ระเบียบหรือสัญญาจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้าง มิให้ถือว่าการจ้างโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเป็นสิทธิและประโยชน์ตามวรรคสาม

มาตรา ๑๙๙ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐๐ บรรดารายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

มาตรา ๒๐๒ ในกรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๒๐๓ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

สรุปบันทึกหลักการและเหตุผล รวมทั้งสาระสำคัญของ

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.

หลักการและเหตุผล

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. มีการตราขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นกฎหมายกลางว่าด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ร่างกฎหมายได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานรัฐในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม กำหนดบทบาท สิทธิ อำนาจและหน้าที่ของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน เอกชนและประชาชนทั่วไป ที่เกี่ยวข้องกับจัดการ ดูแล รักษา ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยต้องคำนึงถึงสิทธิของประชาชนในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างสมดุลและยั่งยืน ความเป็นไปได้ในเชิง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยหลักวิชาการ กฎเกณฑ์ และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน

เพิ่มเติมหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนที่จะได้รับการคุ้มครอง ส่งเสริม และมีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้มีการจัดทำหลักเกณฑ์การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) ปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เพื่อให้เกิดความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพในการป้องกันการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการที่ถูกกำหนด การปรับปรุงกองทุนสิ่งแวดล้อมให้เป็นองค์กรที่สนับสนุนการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นำมาตรการเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อมเข้ามาใช้ทั้งในเชิงของการบังคับและเป็น มาตรการส่งเสริมให้เกิดการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ... มีทั้งหมด ๑๒ หมวด ๒๐๓ มาตรา ประกอบด้วย

๑. บททั่วไป ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดให้มีผลบังคับใช้ทั่วราชอาณาจักรไทย ตลอดจนเขตเศรษฐกิจจำเพาะและเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทย ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ มาตรฐานทางด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการ แนวทางปฏิบัติ สิทธิอันเกี่ยวข้องกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมขั้นต่ำต้องเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หากกฎหมายฉบับใดมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะที่สูงกว่าก็ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป โดยมีนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๒. สิทธิการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดเพื่อรับรองสิทธิของบุคคล หรือชุมชนในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างสมดุลและยั่งยืน เช่น สิทธิการได้รับข้อมูลและข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ

/สิ่งแวดล้อม...

สิ่งแวดล้อม แหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งข้อมูล และข่าวสารที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพ สวัสดิภาพ คุณภาพ สิ่งแวดล้อม หรือคุณภาพชีวิตของตน สิทธิในการมีส่วนร่วมเพื่อกำหนดนโยบาย แผน โครงการหรือกิจกรรมใด ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ คุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียอื่นใดที่ เกี่ยวกับตนหรือชุมชน ฯลฯ

๓. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จำนวนทั้งสิ้น ๓๖ คน มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะและ แผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี กำหนด มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นชอบในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษและหน้าที่ของ แหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท ให้ความเห็นชอบในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แผนจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด มาตรการป้องกัน และแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์เหตุภัยอันตรายหรือการ แพร่กระจายของมลพิษ เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร และการส่งเสริมการลงทุนเพื่อ ปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดเอกภาพในการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของประเทศ

๔. เหตุภัยอันตราย ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดให้เหตุฉุกเฉินตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นเหตุการณ์ร้ายแรง โดย กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่เกิดเหตุภัยอันตราย มีอำนาจประกาศกำหนดเขตปฏิบัติการเพื่อแก้ไขเหตุ ภัยอันตราย ห้ามมิให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ที่เกิดภัยอันตรายหรืออนุญาตให้บุคคลใดเข้าไปในเขต ปฏิบัติการเพื่อแก้ไขเหตุภัยอันตราย รวมทั้งกำหนดการกระทำหรือห้ามการกระทำกิจกรรมใด ๆ หรือกำหนด มาตรการเพื่อแก้ไข ป้องกันเหตุภัยอันตราย หรือภาวะมลพิษไม่ให้เกิดการแพร่กระจายไปยังบริเวณอื่น และ เพิ่มเติมให้มีการวางแผนแก้ปัญหาเหตุภัยอันตรายอันเกิดจากมลพิษอื่นไว้ล่วงหน้า โดยให้รัฐมนตรีกำหนด มาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์เหตุภัยอันตรายหรือการแพร่กระจายของมลพิษใน แต่ละกรณีไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่แก้ปัญหาเหตุภัยอันตราย สามารถนำเงินจากกองทุน สิ่งแวดล้อมมาเพื่อเยียวยา หรือแก้ไขปัญหาล่วงหน้ากับเหตุภัยอันตรายดังกล่าวด้วย

๕. กองทุนสิ่งแวดล้อม ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดให้กองทุน สิ่งแวดล้อมมีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีได้เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติหน้าที่โดย อิสระและเป็นกลาง โดยมีคณะกรรมการกองทุนกำหนดนโยบาย วางแผน และควบคุมกิจการของกองทุนให้เป็นไป ตามวัตถุประสงค์ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการใช้เงินกองทุน โดยมีผู้จัดการกองทุนเป็นผู้ดำเนิน กิจการกองทุน ที่มาของเงินรายได้เพิ่มเติม เช่น เงินที่ได้จากเงินค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อม เงินที่ได้ จากเบี้ยปรับหรือค่าเสียหายเชิงลงโทษที่ได้จากพระราชบัญญัติฉบับนี้ เงินได้จากภาษีสิ่งแวดล้อมตามที่ กฎหมายอื่นกำหนด ทั้งนี้ ควรเพิ่มเติมวัตถุประสงค์การใช้เงินกองทุน เพื่อให้หน่วยงานที่อยู่ในการกำกับของรัฐ กู้ยืมเพื่อจัดการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ให้แก่องค์กรเอกชนที่

/มีวัตถุประสงค์...

มีวัตถุประสงค์มิได้แสวงหากำไรหรือองค์กรชุมชน เป็นเงินสำรองค่าใช้จ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐในการแก้ไขปัญหา และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบเบื้องต้นกรณีมีเหตุภัยอันตรายต่อสาธารณชน เป็นเงินอุดหนุนหรือเป็นเงินสำรองค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟู เยียวยา เฝ้าระวัง หรือบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ได้รับผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๖. การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.กำหนดกระบวนการและขั้นตอนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ โดยแบ่งเป็น

๑) การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Impact Assessment/SEA) คือ การใช้กรอบแนวคิดและกระบวนการในการวิเคราะห์ ประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่การพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ในรายสาขา (sectoral based) หรือในเชิงพื้นที่ (area based) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยบูรณาการมิติด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี รวมทั้งการเปรียบเทียบทางเลือกในการตัดสินใจ

๒) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Environmental and Health Impact Assessment/EHIA) และ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial environmental evaluation/IEE) การจัดทำรายงาน EHIA หรือ IEE ไม่ว่าจะเป็นโครงการของรัฐหรือเอกชนจะมีขั้นตอนการจัดทำตลอดจนการพิจารณาที่เหมือนกันทั้งหมด หากเป็นโครงการที่ตั้งในพื้นที่ที่มีการทำ SEA อยู่แล้วจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับ SEA ในพื้นที่นั้น และการจัดทำ EHIA จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ

นำเอาระบบใบอนุญาต EHIA มาบังคับใช้เพื่อแก้ปัญหาการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ต้องได้รับความเห็นชอบก่อนที่จะเริ่มดำเนินโครงการ ความสำเร็จอีกประการหนึ่ง คือ เมื่อมีเจ้าหน้าที่ตรวจติดตามการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดใน EHIA หากพบว่าการกระทำที่ผิดเงื่อนไข และมีการออกคำสั่งทางปกครองให้แก้ไขแล้ว แต่ยังไม่ดำเนินการ เจ้าหน้าที่ก็สามารถเพิกถอนใบอนุญาต EHIA นั้น ซึ่งจะส่งผลให้ขาดคุณสมบัติในการประกอบกิจการดังกล่าวทันที

การเปลี่ยนแปลงระบบจัดจ้างผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ โดยผู้จัดทำโครงการหรือกิจกรรมจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทำการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโดยมีสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจนี้โดยเฉพาะตั้งแต่การขึ้นทะเบียนผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ จนถึงการตรวจติดตามมาตรการที่กำหนดในรายงานแต่ละฉบับ

๗. การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม สามารถกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่และการใช้ประโยชน์ โดยต้องเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน รวมทั้งต้องเผยแพร่ข้อมูล

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะทบทวนมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้แล้วให้ดีขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ อย่างน้อยทุก ๕ ปี การจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ต้องสอดคล้องตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อมีการประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และนำไปรวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาจังหวัด

๘. การควบคุมมลพิษ ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. แบ่งการควบคุมมลพิษตามหลักการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งเป็น การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด (Point Source) การควบคุมมลพิษจากยานพาหนะ (Mobile Source) การควบคุมมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน (Non Point Source) เพื่อกำหนดการควบคุมมลพิษได้ตรงตามหลักทางวิชาการ ทั้งนี้ ยังคงใช้มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็นตัวชี้วัดในการควบคุม โดยสามารถกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ และความสามารถในการรองรับมลพิษในแต่ละพื้นที่ การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดจะต้องให้ความสำคัญและพิจารณาถึงสิทธิการมีชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ดี สุขภาพอนามัย ความปลอดภัย หลักการระวังป้องกันล่วงหน้า ศักยภาพในการรองรับมลพิษของระบบนิเวศและการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน และเป็นธรรม ความเป็นไปได้ในเชิงสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย

การกำหนดหน้าที่ของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมจะสามารถกำหนดให้แตกต่างกันได้ตามความเหมาะสมของแหล่งกำเนิดมลพิษ และผลกระทบจากมลพิษที่ปล่อยออกจากแหล่งนั้นโดยจะกำหนดพร้อมกับการประกาศมาตรฐานหรือภายหลังก็ได้ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดค่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดได้ เช่น การควบคุมขยะ ก็สามารถกำหนดเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้แหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการตามวิธีที่กำหนด เพื่อให้การจัดการมลพิษดังกล่าวเป็นไปตามหลักวิชาการ

มีการปรับปรุงขั้นตอนการตรวจสอบและควบคุม มีขั้นตอนการปฏิบัติทางปกครองโดยเฉพาะสำหรับร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ เช่น การออกคำสั่งทางปกครอง การบังคับทางปกครอง อัตราค่าปรับรายวัน และโทษทางปกครอง โดยกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็นพนักงานปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๙. มาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดให้เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจพบหรือได้รับการร้องเรียนว่ามีการปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากปล่อยทิ้งไว้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินการมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม แม้อยู่ระหว่างการดำเนินกิจการของสถานประกอบการหรือเลิกประกอบกิจการแล้วก็ตาม

/ทั้งนี้...

ทั้งนี้ องค์การเอกชนหรือองค์กรชุมชนมีสิทธิเสนอข้อมูล และข้อเท็จจริงอันเป็นหลักฐานซึ่งแสดงถึงเหตุดังกล่าว ต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในท้องที่ เพื่อให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสั่งให้ดำเนินมาตรการฟื้นฟู เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือเจ้าของกิจการ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการปนเปื้อนสารมลพิษในสิ่งแวดล้อมมี หน้าที่เป็นผู้ดำเนินมาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟู ตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด และ รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินมาตรการฟื้นฟู และจะต้องรายงานความคืบหน้าในการดำเนินมาตรการฟื้นฟู สิ่งแวดล้อมต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและเจ้าพนักงานท้องถิ่น อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

๑๐. มาตรการเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อม ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการป้องกันและแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการ ได้แก่

การประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดเฉพาะการประกอบกิจการ ซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องวางหลักประกัน ความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นพันธบัตร หรือเงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของ ธนาคารหรือสถาบันการเงินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอนุญาตให้ประกอบกิจการนั้น เพื่อประกันว่าจะปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายต่อ ผลกระทบดังกล่าวอันเป็นผลจากการประกอบกิจการนั้น

ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อม จัดเก็บจากผู้ได้รับประโยชน์จากกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมี ๒ ประเภท ดังนี้

๑) ค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษ เป็นการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่ จะต้องมีการใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ ผู้ประกอบการต้องได้รับใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษจากอธิบดีก่อนเริ่ม ประกอบกิจการและมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษตามสัดส่วนและอัตราที่กำหนด

๒) ค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีส่วนประกอบ หรือองค์ประกอบของสารที่ก่อให้เกิดมลพิษ ซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิด แน่นอนมีหน้าที่ต้องแจ้งจำนวนการผลิต หรือการนำเข้าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของตนให้แก่เจ้าพนักงานควบคุม มลพิษ และมีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน สำหรับสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งผลิตหรือนำเข้าดังกล่าว

๑๑. ความรับผิดชอบทางแพ่ง ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดหลักการ “ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย” เหมือนพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ มีการกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษในอัตราไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายโดยค่าเสียหายเชิงลงโทษให้นำส่งกองทุน สิ่งแวดล้อมเพื่อใช้ในการดำเนินการของกองทุน

/ ๑๒. บทกำหนดโทษ ...

๑๒. บทกำหนดโทษ ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดให้เป็นบทกำหนดโทษอาญา ซึ่งเป็นการกำหนดโทษหลังจากการใช้มาตรการบังคับทางปกครองแล้ว เนื่องจากบางกรณีการใช้มาตรการบังคับทางปกครองอาจมีผู้ฝ่าฝืน จึงจำเป็นต้องกำหนดโทษอาญาไว้เพื่อให้เกิดความเกรงกลัว ทั้งนี้ ได้มีการบัญญัติโทษในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ตามแนวคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญด้วย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

บันทึกเจตนารมณ์ ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.

บันทึกเจตนารมณ์
ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ร่าง พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ เป็นปีที่ ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้ 	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.”	
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป	
มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕	
“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพที่มีอยู่โดยรอบของสิ่งที่มีชีวิตไม่ว่าจะเกิดเองโดยธรรมชาติ และหรือที่มนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งที่อยู่ใต้ดิน บนดิน ในน้ำ และอากาศ	
“คุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า ดุลยภาพของธรรมชาติ อันได้แก่ สัตว์ พืช และทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ และสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพ ของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษยชาติ	
“มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพดิน น้ำ อากาศ เสียง และสภาวะอื่น ๆ ของสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
“มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด” หมายความว่า ค่ามาตรฐานมาตรการ หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติซึ่งกำหนดเพื่อควบคุมการระบายน้ำ ทั้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสียหรือมลพิษอื่นใดจาก	กำหนดให้รวมถึงแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานด้วยเพื่อแก้ปัญหาการไม่สามารถกำหนดมาตรฐานสำหรับขยะได้

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
แหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม	
“กองทุน” หมายความว่า กองทุนสิ่งแวดล้อม	
“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และสารมลพิษอื่น ๆ รวมทั้งกาก ตะกอนหรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติการปนเปื้อนทางพันธุกรรมซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย	
“ภาวะมลพิษ” หมายความว่า สภาวะที่สิ่งแวดล้อมถูกเปลี่ยนแปลงหรือถูกปนเปื้อนโดยมลพิษซึ่งทำให้คุณภาพของสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เช่น มลพิษทางน้ำ น้ำบาดาล มลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียงมลพิษในดิน	
“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ หรืออาจทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งแวดล้อม	
“เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษและในกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นอาคารชุด หมู่บ้านจัดสรร ชุมชนการเคหะ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษอื่นที่กฎหมาย	ให้ความหมายครอบคลุมไปถึงนิติบุคคล หรือคณะบุคคล เพื่อทำหน้าที่จัดการดูแล หรือทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน เช่น อาคารชุด หมู่บ้านจัดสรร ชุมชนการเคหะ เนื่องจากแหล่งกำเนิดมลพิษลักษณะดังกล่าวระบบ

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
กำหนดให้สามารถจัดตั้งนิติบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อทำหน้าที่จัดการ ดูแล หรือทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ให้หมายความรวมถึงเจ้าของโครงการนิติบุคคล หรือคณะบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนั้น ๆ แล้วแต่กรณี	สาธารณูปโภคจะเป็นของส่วนรวมหรือส่วนกลางซึ่ง นิติบุคคลเป็นผู้ดูแล แต่ไม่ได้มีฐานะเป็นเจ้าของแต่อย่างใด
“ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากผู้ได้รับประโยชน์จากการระบายอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม รวมถึงเงินที่เรียกเก็บจากผู้ได้รับประโยชน์จากผลิตภัณฑ์หรือกิจการที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน	
“การวางประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า พันธบัตร เงิน หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน เพื่อประกันว่าผู้ได้รับอนุญาตจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ รวมทั้งกฎหมายที่ใช้บังคับการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องนั้น	
“ของเสีย” หมายความว่า ขยะ มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย สารมลพิษหรือวัตถุอันตรายอื่นใดซึ่งถูกล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ และหมายความรวมถึง สิ่งใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นของเสียที่เกิดจากการใช้แล้ว หรือสิ่งที่ยังไม่เคยใช้งานมาก่อน	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
“ของเสียอันตราย” หมายความว่า ของเสียที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ในลักษณะที่ก่อให้เกิดอันตรายหรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตรายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน	
“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งสารมลพิษที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น	
“อากาศเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย กลิ่นควัน ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง เถ้าถ่านหรือสารมลพิษอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ หรือแขวนลอยอยู่ในบรรยากาศได้	
“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย	
“เหตุรำคาญ” หมายความว่า เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข	
“โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	
“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร	
“ยานพาหนะ” หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถไฟฟ้าตามกฎหมายว่าด้วยรถไฟฟ้า เรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย	ขยายให้ครอบคลุมถึงยานพาหนะตามกฎหมายอื่น ตลอดไปจนถึงยานพาหนะอื่นๆ ที่ใช้เครื่องยนต์ที่เคลื่อนที่ได้ในลักษณะเป็นยานพาหนะซึ่งไม่มีกฎหมายอื่นควบคุม (คำว่า “ยานพาหนะ” ซึ่งเป็นคำสามัญในพจนานุกรม

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
และอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ และให้หมายความรวมถึง เครื่องจักร เครื่องกล และสิ่งอื่นใดที่เคลื่อนที่ได้ในลักษณะเดียวกัน	ยังให้ความหมายไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์นี้)
“ผู้ควบคุม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการควบคุม ตรวจสอบ วิเคราะห์ ดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการควบคุม บำบัดหรือกำจัดมลพิษอื่นใด ซึ่งเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจัดสร้างให้มีขึ้นเพื่อการบำบัดน้ำเสียกำจัดของเสียหรือมลพิษอื่นใดด้วยการลงทุนและเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง	
“ผู้รับจ้างให้บริการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างทำการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดหรือขนส่งของเสีย หรือของเสียอันตราย หรือตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วยการลงทุนและเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง	
“เขตอนุรักษ์” หมายความว่า เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตสงวนเพื่อการท่องเที่ยวและเขตพื้นที่คุ้มครองอย่างอื่นเพื่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามมติคณะรัฐมนตรี	
“การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” หมายความว่า กระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์และคาดการณ์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจกรรม อันอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม และวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม ในระยะสั้นและระยะ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ยาว โดยมีกระบวนการตั้งแต่การเลือกพื้นที่ตั้งโครงการหรือกิจกรรมจนถึงการติดตามตรวจสอบและประเมินผลระหว่างและหลังจากการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไขผลกระทบ	
“การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์” หมายความว่า กระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์ประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ขั้นตอนการพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ ทั้งในรายสาขา หรือในเชิงพื้นที่ โดยบูรณาการมิติด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และเปรียบเทียบทางเลือกในการพัฒนา และมีกระบวนการพิจารณาและการตัดสินใจที่มีความโปร่งใส และมี ส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน	
“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการตามกฎหมายว่า ด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ	
“องค์กรด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” หมายความว่า องค์กรเอกชนด้าน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กร อื่นที่มีวัตถุประสงค์และการดำเนินการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม	
“องค์กรชุมชน” หมายความว่า องค์กรภาคประชาชนที่จัดตั้งขึ้นโดยมี วัตถุประสงค์ในการจัดการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้แก่สมาชิกในชุมชนหรือปฏิบัติงานด้านการจัดการของเครือข่าย องค์กร สิ่งแวดล้อมชุมชน และได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ตามพระราชบัญญัตินี้	
“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	
“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น	
“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตจังหวัดนายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นอย่างอื่น ที่ได้รับการประกาศกำหนดให้เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายจัดตั้ง สำหรับในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น	
“เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้	
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
“คณะกรรมการกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม	
“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	
“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	
“คณะบุคคล” หมายความว่า นิติบุคคล หรือคณะบุคคลซึ่งไม่มีสภาพนิติบุคคล ไม่ว่าจะมิชื่อเรียกอย่างไรก็ตาม	
“ผู้ว่าราชการจังหวัด” ให้หมายความรวมถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	
มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน	
ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้	
กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
หมวด ๑ บททั่วไป ----- มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับทั่วราชอาณาจักรตลอดจนเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทย ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามความตกลงที่ได้ทำกับต่างประเทศด้วย	ขยายการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ไปถึงเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๘๒ และประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๔ และสามารถเพิ่มเติมมาตรการเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ ข้อ ๑๙๔, ๒๐๔ และ ๒๐๗
มาตรา ๗ มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ การจัดการสิ่งแวดล้อม แนวปฏิบัติเพื่อควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ สิทธิในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายใดกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ และกฎหมายนั้นมีมาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ดำเนินการไปตามกฎหมายเฉพาะนั้น	ร่างพระราชบัญญัติกำหนดมาตรการ และแนวทางในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนการรับรองสิทธิของประชาชนและชุมชน การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้เป็นมาตรฐาน กลาง หากมีเกณฑ์ต่ำกว่าจะต้องใช้ พ.ร.บ. นี้ไปบังคับใช้
กรณีมีเหตุสงสัยว่ากฎหมายใดมีมาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่มีมาตรฐานต่ำกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัยโดยอาศัยหลักวิชาการ กฎเกณฑ์ และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และจะต้องคำนึงถึงสิทธิของประชาชนในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างสมดุลและยั่งยืน และความเป็นไปได้ในเชิง	การวินิจฉัยว่ากฎหมายใดมีหลักเกณฑ์ต่ำกว่า พ.ร.บ. นี้กำหนดเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	
หมวด ๒ สิทธิการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มาตรา ๘ บุคคล หรือชุมชนมีสิทธิและหน้าที่ดังต่อไปนี้	บัญญัติเพื่อรับรองสิทธิของบุคคล หรือชุมชนในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างสมดุลและยั่งยืน
(๑) สิทธิการได้รับข้อมูลและข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม แหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งข้อมูล และข่าวสารที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพ สวัสดิภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือคุณภาพชีวิตของตน	
(๒) สิทธิการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผน โครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ คุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชน ก่อนและหลังการอนุมัติการอนุญาตหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ คุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียที่สำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชน	
(๓) สิทธิในการจัดการ หรือมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐ และชุมชนในการบำรุงรักษา และการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
หลากหลายทางชีวภาพอย่างเป็นธรรมการคุ้มครองส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมการให้สัมปทานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษ	
(๔) สิทธิการได้รับชดใช้ค่าเสียหาย หรือค่าทดแทนจากหน่วยงานของรัฐอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม ในกรณีที่ได้รับ ความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ หรือความเสียหายจากการเปลี่ยนแปลงหรือความเสื่อมโทรมของ คุณภาพสิ่งแวดล้อม อันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการใดที่ริเริ่ม สนับสนุนหรือดำเนินการโดย หน่วยงานของรัฐ หรือโครงการที่รัฐร่วมดำเนินการกับเอกชน	
(๕) สิทธิร้องเรียนกล่าวโทษผู้กระทำความผิดต่อเจ้าพนักงานในกรณีที่ได้รับผลกระทบโดยตรงหรือได้พบเห็นการกระทำใดๆ อันเป็นการละเมิด หรือฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	
(๖) สิทธิของบุคคลหรือชุมชนที่จะฟ้องหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
(๗) หน้าที่ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
(๘) หน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๙ คณะบุคคล องค์กรเอกชน หรือองค์กรชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม หรือสงวน อนุรักษ์ จัดการหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และมีได้มี วัตถุประสงค์มุ่งคำหาทำไ้จากการประกอบกิจกรรมดังกล่าว มีสิทธิขอจดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรชุมชนด้าน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	รองรับสิทธิของการรวมกลุ่มกันเพื่อมีวัตถุประสงค์ในการรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เช่น เครือข่ายอาสาสมัครทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) เดิม
ประกาศตามวรรคหนึ่งให้รับฟังความคิดเห็นของบุคคล องค์กร หรือผู้มี ส่วนได้เสีย เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย	
มาตรา ๑๐ องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือองค์กรชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๙ มีสิทธิได้รับการ ช่วยเหลือหรือได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในเรื่องดังต่อไปนี้	สิทธิที่องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือองค์กรชุมชนด้าน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ได้จดทะเบียนจะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ของรัฐ
(๑) การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบาย กฎหมาย แผน หรือการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม	มีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในการกำหนดเสนอแนะนโยบาย กฎหมาย แผน หรือการ ติดตามตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ
(๒) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม หรือสงวน อนุรักษ์ จัดการหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความ หลากหลายทางชีวภาพ และเสนอความคิดเห็นต่อรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๓) การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ข้อมูลหรือข่าวสาร การฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และสร้างจิตสำนึกของสาธารณชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาสีงแวดล้อม หรือ สงวน อนุรักษ์ จัดการหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ	
(๔) การจัดให้มีอาสาสมัคร เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
(๕) การช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ให้ริเริ่มโครงการหรือกิจกรรม เพื่อคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาสีงแวดล้อม หรือ สงวน อนุรักษ์ จัดการ หรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น	
(๖) การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ผู้ที่อาจจะได้รับอันตรายหรืออาจได้รับความเสียหายจากภาวะมลพิษอันเกิดจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษ รวมทั้งเป็นผู้แทนในคดีที่มีการฟ้องร้องต่อศาลเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายนั้นด้วย	
ในกรณีที่องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่ง และร้องขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติช่วยเหลือ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือตามความ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
เหมาะสมหรือสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกต่อไป	
หลักเกณฑ์ และวิธีการจดทะเบียน การเพิกถอนทะเบียนองค์การเอกชน ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	
องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ อาจได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุน หรือเงินกู้ยืมจากกองทุน เพื่อดำเนินการกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด	
หมวด ๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ 	การจัดทำนโยบายทางด้านสิ่งแวดล้อมต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมทั้งการกระจายอำนาจไปยังระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีการเพิ่มเติมสัดส่วนตัวแทนของผู้เชี่ยวชาญ และตัวแทนผู้ได้รับผลกระทบจากนโยบายสิ่งแวดล้อม ในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๗ คน
มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกอบด้วย	
(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ	
(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดลอมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือและประสบการณ์ด้านการบริหารและเชี่ยวชาญด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และมีใช้กรรมการตาม (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำจากกรรมการ เป็นรองประธานกรรมการ	
(๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	
(๕) ผู้แทนจากเทศบาลหนึ่งคน ผู้แทนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน ผู้แทนจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน ผู้แทนจากการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษหนึ่งคน	
(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือมีประสบการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพด้านละสองคน ซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนหกคน	
(๗) ผู้แทนจากคณะกรรมการร่วมเอกชนสามสถาบัน จำนวนหนึ่งคน	
(๘) ผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพด้านละสองคน ซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนหกคน	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๙) ผู้แทนจากองค์กรชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพด้านละสองคน ซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนหกคน	
(๑๐) ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและเลขานุการ และเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ	
การแต่งตั้งกรรมการตาม (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด	
มาตรา ๑๒ กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๓) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้	เพิ่มเติมคุณสมบัติของกรรมการที่มาจากการคัดเลือก
ก. คุณสมบัติ	
(๑) มีสัญชาติไทย	
(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง	
ข. ลักษณะต้องห้าม	
(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต	
(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	
(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการบริหารพรรคการเมือง	
(๕) เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ	
มาตรา ๑๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้	
(๑) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี	
(๒) การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบข้อเสนอของรัฐมนตรีในการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่ง	
(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด มาตรการป้องกันและแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์เหตุภัยอันตรายหรือการแพร่กระจายของมลพิษ	
(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
และองค์การอื่นใด เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
(๖) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร และการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี	
(๗) ให้คำแนะนำรัฐมนตรีในการประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยงหรือ สัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน สำหรับกิจการตามมาตรา ๑๕๗	
(๘) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี	
(๙) กำกับดูแลและเร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพ	
(๑๐) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่า หน่วยงานของรัฐหน่วยใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือ แผนควบคุมมลพิษ หรือ ข้อบังคับเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๑๑) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรชุมชนองค์กรเอกชน และเอกชน ในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริม รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสร้างจิตสำนึกให้สาธารณชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	
(๑๒) กำกับจัดการและบริหารเงินกองทุน	กำกับดูแลการทำงานของคณะกรรมการกองทุน
(๑๓) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน	
(๑๔) วินิจฉัยชี้ขาดกรณีมีเหตุสงสัยว่ากฎหมายใดมีมาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่มีมาตรฐานต่ำกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้	หน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดว่ากฎหมายใดมีมาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่มีมาตรฐานต่ำกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ตามมาตรา ๗ วรรคสอง
(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	
มาตรา ๑๔ ให้กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) และ(๙) ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้	
เมื่อครบวาระตามวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการคัดเลือกกรรมการมาตรา ๑๑ (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) และ(๙) ขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับคัดเลือก หรือแต่งตั้งเข้ารับหน้าที่ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจาก	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ตำแหน่งตามวาระนั้น	
ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสามสิบวัน นับแต่วันตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง และให้ผู้ได้รับคัดเลือกหรือได้รับให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการนั้น	
ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่	
มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่งแล้วกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) และ(๙) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ	
(๑) ตาย	
(๒) ลาออก	
(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒	
(๔) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือมีส่วนได้เสียในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบโดยตรงหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
สิ่งแวดล้อม	
มาตรา ๑๖ การประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม	
ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม	
การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด	
ในการประชุม ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนเสียในเรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเสียง	
ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในโครงการที่รัฐมนตรีซึ่งเป็นกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในฐานะเจ้าของโครงการ กรรมการผู้นั้นมีหน้าที่แจ้งให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบ และไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเสียง	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
วิธีการประชุม การปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และส่วนได้เสียซึ่งกรรมการมีหน้าที่ต้องแจ้งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด	
มาตรา ๑๗ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจแต่งตั้ง คณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณา หรือ ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะ มอบหมายก็ได้	
การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการและคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	
มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจเรียกให้ หน่วยงานของรัฐ และบุคคลอื่นส่งเอกสารการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการและแผนงานของ หน่วยงานของรัฐ หรือของบุคคล มาประกอบการพิจารณาได้	
ในกรณีที่เอกสารหรือข้อมูลที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเรียกให้ ส่งตามวรรคหนึ่ง เป็นเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับความลับอันมีลักษณะเป็น สิทธิบัตร ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรให้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดวิธีการ และมาตรการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้เอกสารหรือข้อมูลเหล่านั้นถูกเผยแพร่สู่บุคคลอื่นใด	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ คณะกรรมการผู้ชำนาญการหรือคณะอนุกรรมการ อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงคำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
บุคคลผู้อาจได้รับผลกระทบจากนโยบาย โครงการ หรือกิจกรรมใด มีสิทธิแสดงความคิดเห็นเสนอข้อมูล และข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องที่อาจมีผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าว	เปิดโอกาสให้บุคคลผู้อาจได้รับผลกระทบจากนโยบาย โครงการ หรือกิจกรรมใดมีสิทธิแสดงความคิดเห็นเสนอข้อมูล และข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นการเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้ที่ได้รับผลกระทบ
มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีหน้าที่สนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	
มาตรา ๒๑ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบหมายหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นผู้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้	
หมวด ๔ เหตุยกเว้นรายได้ -----	เพื่อให้การแก้ไขปัญหาจากภัยธรรมชาติหรือภาวะมลพิษซึ่งเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ เรียกว่า “เหตุยกเว้นรายได้” ให้ทันต่อสถานการณ์ และสามารถที่จะนำเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการเยียวยาหรือแก้ปัญหาเบื้องต้น
มาตรา ๒๒ เมื่อมีเหตุยกเว้นรายได้ต่อสาธารณชนหรือเหตุฉุกเฉินอัน	กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่ๆ เกิดเหตุยกเว้นรายได้เป็นผู้มีอำนาจใน

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
เนื่องจากภัยธรรมชาติหรือภาวะมลพิษซึ่งเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐเป็นอันมาก หรือต่อสิ่งแวดล้อม ผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่เกิดเหตุภัยอันตรายตามวรรคหนึ่งมีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้	การออกคำสั่งเพื่อแก้ไขเหตุภัยอันตรายอาจจะกำหนดใช้ทั้ง ๕ อย่างหรือเลือกเฉพาะบางอย่างก็ได้ เนื่องจากใช้คำว่า “อย่างหนึ่งอย่างใด”
๑) กำหนดเขตปฏิบัติการเพื่อแก้ไขเหตุภัยอันตราย	เป็นการกำหนดแนวเขตของเหตุภัยอันตราย อาจจะกำหนดเป็นบริเวณกว้าง เพื่อป้องกันพื้นที่อื่นที่อาจจะได้รับผลกระทบก็ได้
๒) ห้ามมิให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ที่เกิดภัยอันตรายหรืออนุญาตให้บุคคลใดเข้าไปในเขตปฏิบัติการเพื่อแก้ไขเหตุภัยอันตราย รวมทั้งกำหนดการกระทำหรือห้ามการกระทำกิจกรรมใด ๆ หรือ	เป็นการกำหนดให้บุคคลที่มีหน้าที่เข้าไปในพื้นที่เพื่อปฏิบัติการแก้ไขปัญหา หรือจะกำหนดห้ามบุคคลเข้าไปในพื้นที่ก็ได้ ลักษณะเหมือนเขตกักกันโรค ระบาดร้ายแรง อนุญาตให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปแก้ปัญหาเท่านั้น
๓) กำหนดมาตรการเพื่อแก้ไข ป้องกันเหตุภัยอันตรายหรือภาวะมลพิษ ไม่ให้เกิดการแพร่กระจายไปยังบริเวณอื่น	กำหนดวิธีการปฏิบัติเพื่อแก้ไข ป้องกันเหตุภัยอันตรายหรือภาวะมลพิษไม่ให้ เกิดการแพร่กระจายไปยังบริเวณอื่น
๔) กำหนดมาตรการเพื่อฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม	
๕) ดำเนินการใด ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขเหตุภัยอันตราย	เช่น มาตรการติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหา
การดำเนินการของผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานเสนอต่อรัฐมนตรีโดยเร็ว	เมื่อมีการสั่งการแล้วให้ผู้ว่าราชการรายงานต่อนายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรีสามารถสั่งการตามความเห็นสมควร ให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด รวมทั้งบุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
กระทำหรือร่วมกันกระทำการใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระวัง หรือ บรรเทาผลร้ายจากอันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างทัน่วงที	
มาตรา ๒๓ เพื่อเป็นการป้องกัน แก้ไข ระวัง หรือบรรเทาเหตุฉุกเฉิน หรือ เหตุภัยอันตราย ตามมาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำหนดมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไข สถานการณ์เหตุภัยอันตรายหรือการแพร่กระจายของมลพิษในแต่ละกรณีไว้ ล่วงหน้า	กำหนดให้มีการจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อป้องกันเหตุภัยอันตรายในลักษณะต่างๆ ไว้ ล่วงหน้า ลักษณะเดียวกับ “แผนป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจาก น้ำมันแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๕” โดยในแผนจะมีการกำหนดว่าหากเกิดเหตุการณ์ ขึ้นจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนอย่างไร ใครเป็นผู้รับผิดชอบปฏิบัติในมาตรการ ต่างๆ
มาตรา ๒๔ เมื่อประชาชน องค์การเอกชนหรือองค์กรชุมชน เห็นว่ามี เหตุตามมาตรา ๒๒ ประชาชนผู้แทนองค์การเอกชนหรือองค์กรชุมชนมีสิทธิ เสนอข้อมูล และข้อเท็จจริงอันเป็นหลักฐานซึ่งแสดงถึงเหตุดังกล่าวต่อผู้ว่า ราชการจังหวัด เพื่อให้มีคำสั่งตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง	เพิ่มเติมการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือองค์การเอกชนในการรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมของตน หากมีการพบเหตุภัยอันตรายให้ผู้พบเหตุเสนอข้อมูล หลักฐานว่ามีการเกิดเหตุจริง(เพื่อแสดงให้เห็นว่าเกิดเหตุดังกล่าวจริงและ ป้องกันการปล่อยข่าวเพื่อทำลายชื่อเสียง) ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อให้มี คำสั่งตามมาตรา ๒๒
หมวด ๕ กองทุนสิ่งแวดล้อม 	
มาตรา ๒๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุน สิ่งแวดล้อม” โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่ออุดหนุน สรรองจ่าย หรือให้กู้ยืมสำหรับการบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือ มลพิษอื่น หรือดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษมีเหตุภัยอันตรายต่อสาธารณสุข	ให้กองทุนมีฐานะเป็นนิติบุคคลไม่เป็นส่วนราชการ บริหารงานโดยผู้จัดการ กองทุน ภายใต้นโยบายของคณะกรรมการกองทุน เงินกองทุนสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม แก้ปัญหา ที่เกิดกับสิ่งแวดล้อม โดยเพิ่มช่องทางการหาเงินเข้ากองทุนจากมาตรการ

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
หรือเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติหรือภาวะมลพิษ หรือดำเนินการเพื่อการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เพื่อดูแลรักษาจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม เช่น ภาษี ค่าธรรมเนียม เบี้ยปรับ เป็นต้น
มาตรา ๒๖ กองทุนเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีได้เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง กิจการของกองทุนไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน	
ผู้จัดการ พนักงาน และลูกจ้างของกองทุนต้องได้รับความคุ้มครองไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายตามวรรคหนึ่ง	
มาตรา ๒๗ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้	
(๑) เงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงไม่น้อยกว่าร้อยละ ... ต่อปี	ควรกำหนดจากค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการบำบัดมลพิษทางอากาศ ซึ่งเกิดจากน้ำมัน ซึ่งเป็นต้นเหตุสำคัญในการก่อมลพิษทางอากาศ ผู้ได้รับผลกระทบส่วนมากจะเป็นเมืองใหญ่ อัตราเป็นร้อยละต่อปี (ต้องมีการศึกษาจากต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์เพื่อกำหนดอัตราที่เหมาะสม)
(๒) เงินค่าบริการที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๓) เงินงบประมาณประจำปี และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล	
(๔) เงินอุดหนุนหรือทรัพย์สินอื่นจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น ทั้งภายในและภายนอกประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้	
(๕) ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการ ที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้	
(๖) เบี้ยปรับหรือค่าเสียหายเชิงลงโทษที่เก็บจากผู้ประกอบการ แหล่งกำเนิดมลพิษที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	ค่าเสียหายเชิงลงโทษเป็นค่าปรับที่เกิดจากการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อันเนื่องมาจากการก่อให้เกิดความเสียหายจากสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงควรจะนำส่วนที่เป็นค่าเสียหายเชิงลงโทษมาเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการรักษาสิ่งแวดล้อม
(๗) เงินจากดอกผลและผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากกองทุนนี้	เนื่องจากกำหนดให้กองทุนนี้เป็นอิสระ จึงควรให้นำเงินกองทุนไปลงทุนเพื่อแสวงหากำไรได้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของกองทุน แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในการควบคุมของคณะกรรมการกองทุน
(๘) เงินที่ได้จากภาษีเพื่อสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายอื่นกำหนด	เป็นการกำหนดมาตรการไว้ในอนาคตหากมีกฎหมายอื่นกำหนดให้มีการเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมแล้วให้นำเงินมาเข้ากองทุนนี้
(๙) เงินอื่นๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้	
รายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน	เงินส่วนนี้ควรจะนำไปใช้ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามเจตนารมณ์ของกองทุน

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๒๘ ให้กองทุน มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการใด ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๒๕ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง	
(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ	
(๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือกระทำนิติกรรมผูกพันทรัพย์สิน ตลอดจนทำนิติกรรมใดๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของกองทุน	สามารถนำเงินกองทุนไปลงทุน แต่ต้องอยู่ในการควบคุมของคณะกรรมการบริหารกองทุน
(๓) กระทำการอย่างอื่นใดที่จำเป็นเกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่อง เพื่อจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน	
(๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย	
มาตรา ๒๙ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้	
(๑) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานที่อยู่ในการกำกับของรัฐกู้ยืม เพื่อจัดการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม	
(๒) เป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ให้แก่องค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิได้แสวงหากำไรหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	เปิดโอกาสให้สามารถนำเงินกองทุนนำไปอุดหนุนโครงการขององค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิได้แสวงหากำไรหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
(๓) เป็นเงินสำรองค่าใช้จ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐในการแก้ไขปัญหาและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบเบื้องต้นกรณีมีเหตุอันตรายต่อสาธารณสุขหรือ	กำหนดเป็นเงินสำรองค่าใช้จ่ายในการแก้ปัญหาเหตุภัยอันตราย เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาและการเยียวยาผู้เสียหายนั้นผู้ก่อมลพิษต้องเป็น

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
เหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติหรือภาวะมลพิษซึ่งเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ จากเหตุดังกล่าวตามมาตรา ๒๒	ผู้จ่าย ซึ่งเมื่อหน่วยงานของรัฐได้จ่ายไปแล้วต้องดำเนินการเรียกคืนจากผู้ก่อมลพิษคืนสู่กองทุนโดยหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ดำเนินการฟ้องคดีเอง ทั้งนี้กองทุนไม่ต้องรับภาระการฟ้องคดี
(๔) เป็นเงินสำรองให้แก่หน่วยงานรัฐผู้รับผิดชอบในการแก้ไข ขจัดมลพิษ ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ดำเนินการแก้ไขเหตุฉุกเฉินจากภาวะมลพิษ การฟื้นฟูพื้นที่ที่เกิดเหตุภาวะมลพิษ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบติดตามผลการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ	เจตนารมณ์เหมือน (๓) แต่ต่างกรณีกัน
(๕) เป็นเงินอุดหนุนหรือเป็นเงินสำรองค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟู เยียวยา ฟื้นฟู หรือบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ได้รับผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และทรัพย์สินจากโครงการหรือการดำเนินการใด	เมื่อเกิดความเสียหายทางสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการประเภทใด หากการประกอบกิจการประเภดังกล่าวมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อเยียวยาหรือแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการนั้น ให้ใช้เงินจากกองทุนของกิจการประเภดังกล่าวเยียวยาหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากกิจการนั้น ก่อนใช้เงินจากกองทุน
(๖) การเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการติดตามตรวจสอบการดำเนินการหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
(๗) สนับสนุนกิจกรรมส่งเสริม ป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
(๘) สนับสนุนการศึกษา และวิจัย เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
สิ่งแวดล้อม	
(๙) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน	
(๑๐) เป็นเงินอุดหนุนเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีที่ไทยไปเข้าร่วมในภาคีอนุสัญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
(๑๑) สนับสนุนองค์กรเอกชน หรือองค์กรชุมชนที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายนี้	
มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกองทุน” ประกอบด้วย	
(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือและประสบการณ์ด้านการบริหารและเชี่ยวชาญด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และมีใช้กรรมการตาม (๒) และ (๖) ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำจากกรรมการกองทุน เป็นประธานกรรมการ	
(๒) อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมอนามัย และเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง	
(๓) ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ ด้านละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองจำนวนสามคน เป็นกรรมการ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๔)ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเองจำนวนสามคน เป็นกรรมการ	
(๕)ผู้แทนองค์กรชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ ด้านละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองจำนวนสามคน เป็นกรรมการ	
(๖)ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือและประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพ และด้านสังคมศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน รวมจำนวนสี่คน เป็นกรรมการ	
ผู้จัดการกองทุนเป็นกรรมการและเลขานุการ	
หลักเกณฑ์ คุณสมบัติ หรือวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกกรรมการตาม (๓) (๔) (๕) และ(๖) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด	
มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้	
(๑) กำหนดนโยบาย วางแผนและควบคุมดูแลกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์	
(๒) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้เงินกองทุนในกิจการตามมาตรา ๒๙ หรือตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด	
(๓) ให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ แผนการใช้จ่ายเงิน และงบประมาณประจำปีของกองทุน	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๔) ออกระเบียบการรับจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การเบิกจ่าย เงินกองทุน การใช้จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน การจัดหา ผลประโยชน์ของกองทุน และการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีของกองทุนเป็น สูญ	
(๕) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานของ กองทุน	
(๖) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้จัดการกองทุนและการมอบ อำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนผู้จัดการกองทุน	
(๗) กำกับดูแลการดำเนินงานของผู้จัดการกองทุน	
(๘) กำหนดอัตราส่วนและหลักเกณฑ์สำหรับการหักเงินค่าบริการส่งเข้า กองทุนตามมาตรา ๑๗๕ วรรคสอง	
(๙) จัดทำงบการเงินและรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของกองทุน เสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	
(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการกองทุนหรือตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มอบหมาย	
การออกระเบียบของคณะกรรมการกองทุนตาม (๖) จะต้องได้รับความ เห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๓๒ ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนและคณะกรรมการที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งโดยอนุโลม	
มาตรา ๓๓ ให้กองทุนมีผู้จัดการคนหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการกองทุนเป็นผู้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	ผู้จัดการกองทุนต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารการเงิน การทำงานเป็นมืออาชีพเนื่องจากกองทุนได้แยกออกมาเป็นอิสระ
ผู้จัดการกองทุนต้องเป็นผู้ซึ่งสามารถทำงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้	
ก. คุณสมบัติ	
(๑) มีสัญชาติไทย	
(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง	
(๓) มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารกิจการของกองทุนและการจัดการสิ่งแวดล้อม	
ข. ลักษณะต้องห้าม	
(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต	
(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ	
(๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดลอมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	
(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการบริหารพรรคการเมือง	
(๕) เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ	
(๖) มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับกองทุน หรือในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน หรือได้รับประโยชน์ในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน	
มาตรา ๓๔ ผู้จัดการกองทุนมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้	
มาตรา ๓๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้จัดการกองทุนพ้นจากตำแหน่งเมื่อ	
(๑) ตาย	
(๒) ลาออก	
(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓	
(๔) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการกองทุน	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
กับผู้จัดการกองทุน	
(๕) คณะกรรมการกองทุนมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ให้พ้นจากตำแหน่งเพราะทุจริตหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ	
มาตรา ๓๖ ผู้จัดการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้	
(๑) รับผิดชอบงานธุรการของกองทุน	
(๒) เสนอเป้าหมาย แผนงาน โครงการ แผนการใช้จ่ายเงิน และงบประมาณประจำปีของกองทุนต่อคณะกรรมการกองทุน	
(๓) ศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในด้านการลงทุนและด้านวิชาการของกิจการที่จะขอรับการอุดหนุนหรือกู้ยืมจากกองทุน	
(๔) จัดทำงบการเงินและรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน	
(๕) ควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานของกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับ	
(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการกองทุนมอบหมายหรือตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๓๗ ในกิจการของกองทุนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการกองทุนเป็นผู้แทนของกองทุนเพื่อการนี้ผู้จัดการกองทุนอาจมอบอำนาจให้บุคคลใดกระทำกิจการเฉพาะอย่างแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด	ผู้จัดการกองทุนเป็นผู้แสดงสิทธิแทนกองทุน
มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ตำแหน่งผู้จัดการกองทุนว่างลงและยังไม่มี การแต่งตั้งผู้จัดการกองทุนคนใหม่ หรือในกรณีที่ผู้จัดการกองทุนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราว ให้คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือพนักงานของกองทุนคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้จัดการกองทุน	
ให้ผู้รักษาการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้จัดการกองทุน	
มาตรา ๓๙ ให้ผู้จัดการกองทุนได้รับค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดโดยถือเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน	
มาตรา ๔๐ การบัญชีของกองทุนให้จัดทำมาตรฐานการบัญชีรับรองทั่วไป โดยต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับกิจการของกองทุนและรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการกองทุนทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	
บัญชีของกองทุนให้ถือตามปีงบประมาณ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๔๑ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณทุกปี ให้กองทุนจัดทำงบการเงินของกองทุนส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ ก่อนเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบ และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบต่อไป	
หมวด ๖ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ 	เป็นการใช้กรอบแนวคิดและกระบวนการในการวิเคราะห์ ประเมินศักยภาพ และข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่การพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ในรายสาขา (sectoral based) หรือในเชิงพื้นที่ (area based) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยบูรณาการมิติด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และเปรียบเทียบทางเลือกในการตัดสินใจ เพื่อให้การตัดสินใจนั้นมีคุณภาพ รอบคอบ โปร่งใส และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนโดยสามารถช่วยชี้ว่า นโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ ลักษณะใดเหมาะสมกับพื้นที่และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และช่วยบ่งชี้เรื่องหรือประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระดับโครงการด้วย ดังนั้น การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Impact Assessment/SEA) จึงเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะนำมาสู่การบูรณาการ ทั้งความคิดและการปฏิบัติการร่วมกันของหลายฝ่ายให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบและมีกระบวนการตัดสินใจจากหลายฝ่ายอย่างมีส่วนร่วม โดยมุ่งเป้าประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ส่วนที่ ๑ การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ 	
มาตรา ๔๒ ในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ ที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของชุมชน จะต้องมีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ประกอบการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน ด้วย	
มาตรา ๔๓ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทของนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี	
ในการกำหนดประเภทของนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาทบทวนรายการประเภทนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ดังกล่าวอย่างน้อยทุกรอบสี่ปี	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๔๔ ให้นายกรัฐมนตรี องค์การเอกชน องค์การชุมชน หรือ องค์การประชาชนมีสิทธิเสนอนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ เพื่อให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาประกาศกำหนดเป็นนโยบาย แผน แผนงาน รายสาขาหรือเชิงพื้นที่ที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด	เพิ่มการมีส่วนร่วมในการเสนอแนะนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ เพื่อให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดเป็นนโยบาย แผน แผนงาน รายสาขาหรือเชิงพื้นที่ที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ นอกจากนี้ที่จะให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติผู้เดียวที่ เป็นผู้ประกาศ
มาตรา ๔๕ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดหลักเกณฑ์ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางและวิธีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์สำหรับนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องเสนอพร้อมกับการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์สำหรับนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่รายสาขาหรือเชิงพื้นที่ด้วย	คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การทำ SEA ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องเสนอ
การกำหนดหลักเกณฑ์ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางและวิธีการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์สำหรับนโยบาย แผน แผนงาน ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ตามวรรคหนึ่งต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมด้วย	
มาตรา ๔๖ การทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ตามมาตรา ๔๒ หน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน รายสาขาหรือเชิงพื้นที่ที่ต้องจัดทำ การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ตั้งแต่ในระยะเวลาการศึกษาความเหมาะสมของนโยบาย แผน แผนงาน ราย	หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน รายสาขาหรือเชิงพื้นที่มีหน้าที่ที่ต้องทำ SEA ตั้งแต่ในระยะเวลาการศึกษาความเหมาะสมของนโยบาย แผน แผนงาน รายสาขาหรือเชิงพื้นที่

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
สาขาหรือเชิงพื้นที่ และให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ เสนอรายงาน การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	
มาตรา ๔๗ การดำเนินการตามมาตรา ๔๖ หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้ดำเนินการต้องจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำรายงาน การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ตั้งแต่ในขั้นตอนการจัดทำขอบเขต การศึกษา การจัดทำร่างรายงาน การให้ความเห็นต่อร่างรายงาน และการ พิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด	เพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำ SEA ตั้งแต่ในขั้นตอน การจัดทำขอบเขตการศึกษา การจัดทำร่างรายงาน การให้ความเห็นต่อร่าง รายงาน และการพิจารณารายงาน SEA ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด
มาตรา ๔๘ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการ พิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ชุดต่าง ๆ ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศ กำหนดซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยต้องกำหนดที่มาและสัดส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิหรือ ผู้เชี่ยวชาญ และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน รายสาขาหรือเชิงพื้นที่นั้น หรือผู้แทนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย	
มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อม ระดับยุทธศาสตร์ พิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ที่เสนอมาว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่ โดยกระบวนการการมี ส่วนร่วมของประชาชนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการพิจารณา	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
รายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เสนอข้อสรุปความเห็นเกี่ยวกับรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในกำหนดร้อยยี่สิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์นั้น	
ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า รายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ที่เสนอมามีประเด็นที่ต้องแก้ไข ให้เสนอข้อสรุปความเห็นต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา และหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงานนั้นทำความเข้าใจเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี	
ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ พิจารณาให้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ใหม่ทั้งฉบับตามแนวทางหรือรายละเอียดที่คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ กำหนด ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงานนั้นดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ โดยไม่ถือเป็นการเริ่มต้นกระบวนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ใหม่	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
รายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ซึ่งคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามวรรคสองให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	
ส่วนที่ ๒ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ 	การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Environmental and Health Impact Assessment /EHIA) ไม่ว่าจะเป็นโครงการของรัฐหรือเอกชนจะมีขั้นตอนการจัดทำตลอดจนการพิจารณาที่เหมือนกันทั้งหมด การปรับเปลี่ยนจากเดิมที่เป็นการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment /EIA) เปลี่ยนเป็น EHIA ไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากกับผู้จัดทำรายงานทั้งสองประเภท เนื่องจากในการจัดทำรายงาน EIA ก็ต้องมีการวิเคราะห์ผลกระทบทางสุขภาพอยู่แล้วจึงไม่เป็นการเพิ่มภาระของผู้จัดทำรายงาน การจัดทำรายงาน EHIA หากเป็นโครงการที่ตั้งในพื้นที่ที่มีการทำ SEA อยู่แล้วจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับ SEA ในพื้นที่นั้น เดิมให้เจ้าของโครงการเป็นผู้จ้างผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ชำนาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นผู้จัดทำรายงาน EIA ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของโครงการกับผู้จัดทำรายงานจึงมีลักษณะเป็นนายจ้างกับลูกจ้าง หากรายงาน EIA ไม่ผ่านการพิจารณาเจ้าของโครงการก็สามารถบังคับให้ผู้จัดทำรายงาน EIA แก่ไขรายงานจนผ่านการพิจารณา โดยไม่ได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ในเงื่อนไขที่กำหนดใน EIA การแก้ปัญหาดังกล่าวโดยให้เจ้าของโครงการที่จะจัดทำ EHIA หรือ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environmental

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
	Evaluation/IEE) เสนอเรื่องไปยังสำนักงานประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเพื่อขอจัดทำ EHIA หรือ IEE สำนักงานประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ จะเป็นผู้คัดเลือกและจัดจ้างผู้ทำ EHIA หรือ IEE และค่าจ้างตามกรอบที่กำหนด เจ้าของโครงการมีหน้าที่เสนอเอกสาร พร้อมค่าใช้จ่ายในการจัดทำตามกรอบที่กำหนด
มาตรา ๕๐ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใด ที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของชุมชน จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นแล้วแต่กรณี ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ	การนำเอาใบอนุญาต EHIA หรือ IEE มาใช้เพื่อเป็นการบังคับให้โครงการต้องมีการจัดทำ EHIA หรือ IEE ต้องผ่านการพิจารณาก่อนที่จะเริ่มดำเนินโครงการ โดยจะกำหนดให้ ใบอนุญาต EHIA หรือ IEE เป็นคุณสมบัติในการขออนุญาตประกอบกิจการ หรือใบอนุญาตก่อสร้าง
มาตรา ๕๑ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มีดังต่อไปนี้	
๑) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น	
๒) การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ กรณีโครงการหรือกิจกรรมอาจส่งผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	
การกำหนดประเภท ขนาดของโครงการหรือกิจกรรมซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	
มาตรา ๕๒ การประกอบกิจการประเภทใดซึ่งถูกกำหนดให้ต้องจัดทำ	ใบอนุญาต EHIA หรือ IEE เป็นคุณสมบัติซึ่งเป็นสาระสำคัญในการขออนุญาต

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ให้หน่วยงานซึ่งมีอำนาจกำกับดูแลกิจการนั้นหรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวนำเอาใบอนุญาตรายงานการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือใบอนุญาตรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ไปกำหนดเป็นคุณสมบัติในการขออนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว โดยถือเป็นสาระสำคัญในการขออนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวและให้เป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย	ใบอนุญาตประกอบกิจการ หรือใบอนุญาตก่อสร้าง ซึ่งจะทำให้กลับไปสู่เจตนารมณ์ที่แท้จริงของการจัดทำ EHIA คือต้องผ่านการพิจารณา EHIA ของโครงการก่อนจึงจะสามารถเริ่มดำเนินการได้
มาตรา ๕๓ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๕๑ ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ	
มาตรา ๕๔ โครงการหรือกิจกรรมใดๆ อยู่ภายในขอบเขตพื้นที่ซึ่งได้จัดทำประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ให้นำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์มาประกอบการพิจารณาให้สอดคล้องกันด้วย	การจัดทำรายงาน EHIA หากเป็นโครงการที่ตั้งในพื้นที่ที่มีการทำ SEA อยู่แล้ว จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับ SEA ในพื้นที่นั้น
มาตรา ๕๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้มีอำนาจหน้าที่พิจารณารายงานการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ แต่ละประเภท	คณะกรรมการผู้ชำนาญการซึ่งทำหน้าที่พิจารณา EHIA จะมีการแต่งตั้งแยกตามสาขา หรือประเภทของ EHIA แต่ละด้าน เช่น โรงแรม คอนโดมิเนียม เหมืองแร่
คณะกรรมการผู้ชำนาญการต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ด้านที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ในการพิจารณา ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการคัดเลือกให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกาศกำหนด	
ให้นำบทบัญญัติมาตราให้นำความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการโดยอนุโลม	นำเอาบทบัญญัติเรื่องการประชุมของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมาใช้ โดยอนุโลม
มาตรา ๕๖ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาทบทวน รายการประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจกรรมตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง อย่างน้อยทุกรอบสี่ปี	ให้มีการทบทวนประเภทและขนาดของโครงการที่ต้องทำ EHIA หรือ IEE ทุก ๆ ๔ ปี
หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน องค์การชุมชน หรือองค์กรประชาชน บุคคลหรือคณะบุคคลมีสิทธิเสนอหรือเปลี่ยนแปลงประเภทหรือขนาด โครงการหรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เพื่อให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา กำหนดประเภทโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องจัดทำการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด	เพิ่มการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่างๆ ในการเสนอให้มีการทบทวน เปลี่ยนแปลงประเภทหรือขนาดโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องทำ EHIA หรือ IEE โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในรอบระยะเวลา ๔ ปี เหมือนวรรคแรก
มาตรา ๕๗ การจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สำหรับกิจกรรมหรือโครงการใดๆ ต้องจัดทำโดยบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้เป็น	ผู้ที่มีสิทธิทำ EHIA หรือ IEE เรียกว่า “ผู้ชำนาญการศึกษาผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” จะต้องได้รับอนุญาตและได้ขึ้นทะเบียนจาก

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ผู้ชำนาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและได้ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	สำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ชำนาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่จะมีสิทธิทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบอนุญาตการกำหนดจรรยาบรรณ การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การสั่งพักและการเพิกถอนการอนุญาต การเสียค่าธรรมเนียมการขอและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประกาศกำหนด	รายละเอียดการออกใบอนุญาต คุณสมบัติ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการดำเนินการของผู้ชำนาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
มาตรา ๕๘ การจัดทำประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้เลขาธิการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อกำหนดรายละเอียดดังต่อไปนี้	รายละเอียดการจัดทำ EHIA หรือ IEE เลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นผู้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
หลักเกณฑ์ วิธีการ รูปแบบ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางและการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น สำหรับโครงการหรือกิจกรรมแต่ละประเภทและขนาด ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องเสนอพร้อมกับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และสุขภาพแต่ละประเภท	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
กรอบอัตราค่าใช้จ่ายในการจัดการประเณิณผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ตามขนาดโครงการหรือกิจกรรม	กรอบอัตราค่าใช้จ่ายในการจัดการประเณิณผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ส่วนนี้จะประกาศเพื่อให้ผู้จัดทำ EHIA หรือ IEE ทราบว่าแต่ละขนาดหรือโครงการจะมีค่าใช้จ่ายในการจัดทำไม่เกินเท่าใด ไม่สามารถเรียกเกินกรอบที่กำหนดได้
กรอบอัตราค่าตอบแทนการพิจารณารายงานประเณิณผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ตามขนาดโครงการหรือกิจกรรม	กรอบค่าตอบแทนการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ตามขนาดโครงการ กิจกรรม อาจแตกต่างตามความยากง่ายของกิจกรรม
รายละเอียด และระเบียบปฏิบัติ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับโครงการหรือกิจการแต่ละประเภทและขนาดที่ยื่นขอจัดการประเณิณผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	เป็นการกำหนด เอกสาร หลักฐาน หรือ รายละเอียด เช่น รายงานการศึกษาความเป็นไปได้เบื้องต้นของโครงการ Feasibility Study : FS ที่จะยื่นเพื่อขอจัดทำ EHIA หรือ IEE หากข้อมูลมีมากก็มีความเป็นไปได้ว่าจะสามารถทำ EHIA ออกมาได้ หากให้ข้อมูลเพียงเท่าที่กำหนดก็อาจจะไม่สามารถทำ EHIA ได้เลย เนื่องจากไม่เหมาะสม
ประกาศอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดการประเณิณผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย	
หลักเกณฑ์ และวิธีการการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	กำหนดวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๕๙ ในการทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในแต่ละกรณี ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม หรือโครงการของหน่วยงานรัฐร่วมกับเอกชน หรือเอกชนเจ้าของโครงการหรือกิจกรรม ยื่นเรื่องพร้อมรายละเอียด และเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับโครงการหรือกิจการแต่ละประเภทและขนาด เสนอต่อเลขาธิการ เพื่อขอจัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	ผู้มีหน้าที่ขอจัดทำ EHIA หรือ IEE คือ หน่วยงานรัฐ ผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม หรือเอกชนเจ้าของโครงการ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็มีขั้นตอนการยื่นขอจัดทำเหมือนกัน เอกสาร รายละเอียดต่าง ๆ ก็เหมือนกัน โดยให้ผู้ขอจัดทำยื่นเรื่องพร้อมเอกสารประกอบที่เลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
ผู้ยื่นเรื่องขอจัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามวรรคหนึ่ง ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และค่าตอบแทนการพิจารณารายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของคณะกรรมการผู้ชำนาญการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามอัตราที่เลขาธิการประกาศกำหนดในแต่ละโครงการหรือกิจกรรม	ผู้ขอจัดทำ EHIA หรือ IEE ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทำ การประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และค่าตอบแทนการพิจารณารายงานประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของคณะกรรมการผู้ชำนาญการและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามอัตราที่เลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประกาศกำหนด
มาตรา ๖๐ ผู้ยื่นเรื่องขอจัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๕๙ สามารถคัดเลือกผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการ ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานเพื่อจัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพไม่เกินสามราย	เปิดโอกาสให้ผู้ขอจัดทำ EHIA หรือ IEE สามารถคัดเลือกรายชื่อผู้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ชำนาญการ ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพไม่เกิน ๓ ราย ตามสาขาที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ขอจัดทำ EHIA หรือ IEE
มาตรา ๖๑ เลขาธิการเป็นผู้พิจารณาผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการ ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพซึ่งถูกคัดเลือกตามมาตรา ๖๐ ให้เป็นผู้จัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในแต่ละโครงการหรือกิจกรรมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องขอจัดทำ การประเมินผล	เลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ จะเป็นผู้คัดเลือก ๑ รายจาก ๓ รายที่ผู้ขอจัดทำ EHIA หรือ IEE เลือกลมาแล้วตามความเหมาะสม

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
กระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	
มาตรา ๖๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขานาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้จัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมใด ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดทำข้อเสนอคำตอบแทนในการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมนั้น พร้อมรายละเอียด แผนการดำเนินการทั้งหมด และเอกสารที่เกี่ยวข้องเสนอต่อเลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการพิจารณา	ผู้ที่ถูกคัดเลือกให้ทำ EHIA หรือ IEE ต้องทำข้อเสนอเพื่อขอรับคำตอบแทนการจัดทำ EHIA หรือ IEE ตามกรอบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมเอกสาร และแผนการดำเนินการทั้งหมดเสนอต่อ เลขาธิการ (เป็นการทำข้อเสนอจากผู้ที่ถูกคัดเลือกให้ทำ EHIA หรือ IEE)
ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขานาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจะเริ่มจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของโครงการหรือกิจกรรมได้ เมื่อได้รับการอนุมัติข้อเสนอคำตอบแทนในการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมนั้น รวมถึงรายละเอียดแผนการดำเนินการทั้งหมดจากเลขาธิการ และได้ทำสัญญาการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมกับเลขาธิการแล้ว	ผู้ที่ถูกคัดเลือกให้ทำ EHIA หรือ IEE จะเริ่มดำเนินการได้เมื่อได้รับการอนุมัติข้อเสนอคำตอบแทน และแผนการดำเนินการ และได้ทำสัญญาการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมกับเลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพแล้ว (เป็นการได้รับคำสนองจากเลขาธิการ สัญญาจ้างจึงเกิดขึ้น)
มาตรา ๖๓ กรณีเลขาธิการไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขานาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพด้านใด เลขาธิการอาจสั่งให้ผู้ได้รับอนุญาตซึ่งทำข้อเสนอดังกล่าวมาชี้แจงหรือแก้ไขรายละเอียดข้อเสนอ หากผู้ได้รับใบอนุญาตไม่มาชี้แจงหรือไม่แก้ไขข้อเสนอตามระยะเวลาที่กำหนด ให้เลขาธิการพิจารณาผู้ได้รับใบอนุญาตรายใหม่เป็นผู้จัดทำ	กรณีเลขาธิการไม่เห็นด้วยกับข้อเสนออาจสั่งให้ผู้ได้รับอนุญาตซึ่งทำข้อเสนอดังกล่าวมาชี้แจงหรือแก้ไขรายละเอียดข้อเสนอ หากไม่ดำเนินการ เลขาธิการสามารถพิจารณาผู้ได้รับใบอนุญาตรายอื่นที่คัดเลือกไว้ใน ๓ ราย มาเป็นผู้จัดทำ EHIA หรือ IEE โครงการดังกล่าว

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าว	
มาตรา ๖๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพต้องจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมแต่ละประเภทตามมาตรา ๕๒ ให้สอดคล้องกับหลักวิชาการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และสุขภาพตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ และต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามมาตรา ๕๘ (๖)	ผู้จัดทำ EHIA หรือ IEE ต้องจัดทำให้สอดคล้องกับหลักวิชาการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และสุขภาพตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ และต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
เมื่อทำการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเสร็จสิ้นแล้ว ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจัดทำเป็นรายงานการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมเสนอต่อเลขาธิการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ	เมื่อดำเนินการจัดทำเสร็จให้เสนอรายงาน EHIA ต่อเลขาธิการเพื่อขอความเห็นชอบจากเลขาธิการในฐานะผู้จัดจ้างก่อน ในกรณีนี้ผลการศึกษาจะมี ๒ แนวทาง คือ ๑ สามารถดำเนินโครงการได้โดยต้องมีเงื่อนไขเพื่อป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ๒ ไม่สามารถดำเนินโครงการดังกล่าวเนื่องจากไม่เหมาะสม
มาตรา ๖๕ ให้สำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตรวจสอบรายงานการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมา หากเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่เสนอมามีได้จัดทำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางการจัดทำ รูปแบบหรือรายละเอียดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๘ หรือมีเอกสารข้อมูลไม่ครบถ้วนให้	สำนักงานจะเป็นผู้รับรายงาน EHIA หรือ IEE เพื่อดำเนินการตรวจสอบรายงาน EHIA หรือ IEE ว่าดำเนินการตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยจะใช้เวลาดำเนินการรวมถึงแจ้งผู้จัดทำในขั้นตอนนี้ไม่เกิน ๑๕ วัน (ผู้จัดทำหากไม่ได้รับแจ้งภายใน ๑๕ วันทำการ แสดงว่ารายงานดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด)

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
เลขาธิการ แจ้งให้บุคคลผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพทราบภายในเวลาสิบห้าวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการเสนอการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพนั้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วน	
ในกรณีที่สำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพพิจารณาเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมายังถูกต้องและมีข้อมูลครบถ้วน หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วนตามวรรคแรกแล้ว ให้เลขาธิการพิจารณาเสนอความเห็นเบื้องต้นประกอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพดังกล่าว เพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสามสิบวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการเสนอการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพนั้น	กรณีที่ดำเนินการตรวจสอบถูกต้องตามหลักเกณฑ์ สำนักงานจะนำรายงานเสนอเลขาธิการในฐานะผู้จัดจ้างเพื่อให้ความเห็นเบื้องต้น ก่อนเสนอคณะกรรมการผู้ชำนาญการ (คชก.) โดยกำหนดระยะเวลาภายในกำหนด ๓๐ วันทำการ (ผู้จัดทำหากไม่ได้รับแจ้งภายใน ๓๐ วันทำการ แสดงว่ารายงานดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และได้รับการเสนอไปยัง คชก. เพื่อพิจารณาแล้ว)
มาตรา ๖๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๖๑ เมื่อจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และเสนอรายงานดังกล่าวต่อเลขาธิการแล้ว สามารถยื่นขอรับค่าตอบแทนการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพภายในสามสิบวันนับแต่เสนอรายงานต่อเลขาธิการ	ผู้จัดทำ EHIA หรือ IEE จะเสนอขอรับเงินค่าตอบแทนจากการจัดทำ EHIA หรือ IEE ภายใน ๓๐ วัน หลังจากพ้นกำหนดตามมาตรา ๖๕ (๓๐ วันทำการ หลังจากที่ได้ส่งรายงาน)

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
คำตอบแทนการจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ต้องไม่เกินกว่ากรอบอัตราที่เลขาธิการสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประกาศกำหนด	
มาตรา ๖๗ คณะกรรมการผู้ชำนาญการต้องพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากเลขาธิการ กรณีไม่แล้วเสร็จ คณะกรรมการผู้ชำนาญการสามารถขยายระยะเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน	คชก. เมื่อได้รับรายงาน EHIA หรือ IEE แล้วต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันทำการ นับจากวันที่ได้รับรายงานจากเลขาธิการ ทั้งนี้ คชก. สามารถขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน ๓๐ วัน
ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้เลขาธิการออกใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสำหรับโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าว	หาก คชก. ให้ความเห็นชอบกับรายงาน EHIA หรือ IEE ให้เลขาธิการดำเนินการออกใบอนุญาต EHIA หรือ IEE สำหรับโครงการนั้น ซึ่งใบอนุญาตอาจจะระบุเงื่อนไขในการป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสำหรับโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าวไว้ ตามรายงานที่ได้รับความเห็นชอบ
ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการมีความเห็นให้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำใหม่ทั้งฉบับตามแนวทางหรือรายละเอียดที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการกำหนด ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโครงการหรือกิจกรรมนั้นดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำรายงานใหม่ทั้งฉบับตามความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการและให้ถือเป็นการเริ่มต้นกระบวนการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพใหม่	หาก คชก. ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้ศึกษาดำเนินการไปตามความเห็น คชก. กรณีมีการให้ดำเนินการใหม่ทั้งฉบับถือว่ารายงาน EHIA หรือ IEE นั้น ไม่ได้รับความเห็นชอบจาก คชก. หากจะดำเนินการแก้ไขต้องแก้ไขทั้งฉบับ โดยให้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ต้นใหม่

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๖๘ ใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สำหรับโครงการหรือกิจกรรมมีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต	ใบอนุญาต EHIA หรือ IEE มีอายุ ๕ ปี การกำหนดอายุใบอนุญาตไว้เนื่องจาก ระยะเวลา ๕ ปี สภาพแวดล้อมในบริเวณนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากระยะเวลาที่ ทำการศึกษา หากไม่ดำเนินโครงการภายในกำหนดก็ต้องทำการศึกษาใหม่ ทั้งหมด
มาตรา ๖๙ กรณีโครงการหรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนดำเนินการ คณะรัฐมนตรีต้องนำ ใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสำหรับโครงการหรือ กิจกรรมเป็นเงื่อนไขในการพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อให้ดำเนินโครงการ หรือกิจการนั้น	หากเป็นโครงการของรัฐซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้ก่อน ดำเนินการ ครม.ต้องนำเอาใบอนุญาต EHIA และเงื่อนไขในใบอนุญาตมาเป็น เงื่อนไขในการพิจารณาด้วย
กรณีโครงการหรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ก่อนการดำเนินโครงการ หน่วยงานที่ดำเนินการ ต้องนำเงื่อนไขในใบอนุญาตดังกล่าวเป็นเงื่อนไขในการดำเนินโครงการหรือ กิจการนั้น	หากเป็นโครงการของรัฐซึ่งไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน ดำเนินการ หน่วยงานเจ้าของโครงการต้องนำเอาเงื่อนไขในใบอนุญาตมา ดำเนินโครงการด้วย
ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร เลขาธิการจะประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้โครงการหรือกิจกรรมตามประเภทและขนาดที่ประกาศกำหนดตาม วรรคหนึ่ง ต้องเสนอการรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพในการขอต่ออายุใบอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจกรรมนั้น ตาม วิธีการเช่นเดียวกับการขออนุญาตด้วยก็ได้	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๗๐ บุคคลหรือคณะบุคคลมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานของรัฐก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของตนหรือของชุมชน และแสดงความเห็นของตนในเรื่องดังกล่าว	
มาตรา ๗๑ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ กรรมการผู้ชำนาญการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ มีอำนาจตรวจสอบสถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของโครงการหรือกิจกรรมที่เสนอขอรับความเห็นในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพได้ตามความเหมาะสม	กรรมการผู้ชำนาญการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ สามารถเข้าตรวจสอบสถานที่ตั้ง ตรวจสอบสภาพแวดล้อมของโครงการ เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาของ คชก. (สำรวจ หรือ ตรวจสอบ เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาของ คชก. ตรวจสอบระหว่างการพิจารณา)
มาตรา ๗๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซึ่งแต่งตั้งโดยเลขาธิการ มีอำนาจเข้าตรวจสอบสถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของโครงการ หรือกิจกรรมที่ได้รับความเห็นชอบในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เพื่อติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและรายงานต่อเลขาธิการ	พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพมีอำนาจดำเนินการตรวจติดตามการปฏิบัติตามมาตรการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต EHIA หรือ IEE และรายงานต่อเลขาธิการ (การติดตามตรวจสอบหลังได้รับใบอนุญาต)
มาตรา ๗๓ เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพให้หน่วยงานหรือเจ้าของโครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับการอนุมัติหรืออนุญาตให้ดำเนินโครงการหรือกิจกรรม จัดทำรายงานการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในการประเมินผลกระทบ	โครงการหรือกิจการที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการตามใบอนุญาต EHIA หรือ IEE ต้องรายงานการปฏิบัติตามมาตรการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต EHIA หรือ IEE ต่อเจ้าหน้าที่ที่ให้ใบอนุญาตประกอบกิจการนั้น และสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (เนื่องจากเป็นเงื่อนไขที่ถือเป็น

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
สิ่งแวดล้อมและสุขภาพเสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาอนุญาตและสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	คุณสมบัติซึ่งเป็นสาระสำคัญในการขอใบอนุญาต)
การจัดทำรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่เลขาธิการกำหนด	
เจ้าของโครงการหรือกิจกรรม ตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดไม่จัดทำรายงานการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาอนุญาตและสำนักงาน ให้นำมาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม	เป็นการกำหนดโทษทางปกครองกรณีไม่จัดทำรายงานตามที่มาตรานี้กำหนด
มาตรา ๗๔ การอนุมัติ อนุญาตหรือคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยไม่จัดทำ การประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือทำการประเมิน โดยขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือยังมิได้รับ ใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสำหรับโครงการหรือ กิจกรรมดังกล่าว ให้ถือว่าการอนุมัติ อนุญาตหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่ สมบูรณ์	ให้ถือว่าการอนุมัติ อนุญาต ดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่สมบูรณ์ หาก เป็นกรณีใบอนุญาต EHIA กรณีนี้ ได้กำหนดไว้ใน “มาตรา ๕๒ การประกอบ กิจกรรมประเภทใดซึ่งถูกกำหนดให้ต้องจัดทำรายงานEHIA หรือIEE ให้ หน่วยงานซึ่งมีอำนาจกำกับดูแลกิจการนั้นหรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจในการ พิจารณาอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวนำเอาใบอนุญาต EHIA หรือ ใบอนุญาต IEE ไปกำหนดเป็นคุณสมบัติในการขออนุญาตประกอบกิจการ ดังกล่าว โดยถือเป็นสาระสำคัญในการขออนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวและ ให้เป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย” เมื่อเป็นสาระสำคัญ คำสั่งทางปกครองนั้นจึงถือว่าเป็นโมฆะโดยไม่ต้องมีการเพิกถอนคำสั่งอีก มีผล เท่ากับไม่มีการใดเกิดขึ้น จะแก้ไขให้สมบูรณ์อีกไม่ได้
มาตรา ๗๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพหรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อม	การอุทธรณ์คำสั่งของผู้ได้รับใบอนุญาต EHIA หรือ IEE และ ผู้รับใบอนุญาต เป็นผู้จัดทำ EHIA ซึ่งไม่พอใจคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตของเลขาธิการ ให้ยื่น

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
และสุขภาพ ซึ่งไม่พอใจคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตของเลขาธิการ มีสิทธิร้องคัดค้านคำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของเลขาธิการ	คัดค้านคำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของเลขาธิการ
ถ้าผู้ร้องคัดค้านไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์	
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพให้เป็นที่สุด	
ส่วนที่ ๓ สำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	
มาตรา ๗๖ ให้จัดตั้ง “สำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” ขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีได้เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน	จัดตั้งสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีได้เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ มีลักษณะการบริหารงานที่เป็นอิสระภายใต้การกำกับของคณะกรรมการบริหารสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ โดยมีเลขาธิการสำนักงานเป็นผู้บริหารงานสำนักงาน

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ผู้จัดการ พนักงาน และลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับความคุ้มครองไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายตามวรรคหนึ่ง	
มาตรา ๗๗ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้	
(๑) รับผิดชอบงานธุรการของสำนักงานและคณะกรรมการผู้ชำนาญการ	
(๒) ดำเนินการศึกษา วิจัยเพื่อพัฒนาระบบการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ	
(๓) ออกใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ	
(๔) จัดให้มีทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	
(๕) จัดจ้างผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเพื่อศึกษาประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๕๗	
(๖) ติดตาม ตรวจสอบ กำกับ ควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๗๑	
(๗) ฝึกอบรม พัฒนาศักยภาพด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๘) ดำเนินการใด ๆ เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ	
(๙) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรอิสระ องค์กรเอกชน องค์กรประชาชนหรือองค์กรอื่น ๆ	
(๑๐) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงาน อุปสรรคในการดำเนินงาน และรายงานการเงินของ คณะกรรมการผู้ชำนาญการ และสำนักงาน	
ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือคณะกรรมการบริหารมอบหมาย	
มาตรา ๗๘ รายได้ของสำนักงาน ประกอบด้วย	
(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี	
(๒) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ	
(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง หรือรายได้จากการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน	เช่น เงินจากค่าดำเนินการจัดจ้างผู้จัดทำ EHIA ค่าธรรมเนียมในการจัดทำ EHIA
(๔) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสำนักงาน	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๗๙ บรรดารายได้ของสำนักงานไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ	รายได้ของสำนักงานจะนำมาใช้บริหารงานของสำนักงานโดยตรง
ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้สำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้	
บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยมีผู้บริจาคให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสำนักงาน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน ให้สำนักงานมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงาน	
มาตรา ๘๐ การบัญชีของสำนักงาน ให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการบริหารทราบอย่างน้อยปีละครั้ง	
ให้สำนักงานจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี	
ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าว	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	
ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้สำนักงานทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและรัฐมนตรีเพื่อทราบ โดยแสดงงบการเงินและบัญชีที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาด้วย	
มาตรา ๘๑ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ประกอบด้วย	
(๑) ประธานกรรมการบริหาร ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงด้านการบริหาร การพัฒนาเศรษฐกิจ หรือการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
(๒) เลขาธิการสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือผู้แทน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง	
(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงเป็นที่ประจักษ์ในทางการบริหาร การพัฒนาเศรษฐกิจหรือการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
(๔) ให้เลขาธิการเป็นกรรมการบริหารและเลขานุการโดยตำแหน่ง	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
หลักเกณฑ์และวิธีการในการสรรหาประธานกรรมการบริหารและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๑) และ (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด	
มาตรา ๘๒ ประธานกรรมการบริหารและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้	
(๑) มีสัญชาติไทย	
(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์	
(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ	
(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	
(๕) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสำนักงานหรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับสำนักงาน	
(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๗) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน หรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการของสำนักงานหรือขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของสำนักงาน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม	
มาตรา ๘๓ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุมและการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด	วาระการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารเป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด
มาตรา ๘๔ คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้	
(๑) กำหนดนโยบาย และกำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงานให้เกิดการจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามอำนาจหน้าที่	
(๒) กำหนดคุณสมบัติของเลขาธิการและรองเลขาธิการ และดำเนินการคัดเลือกเลขาธิการตามระเบียบที่กำหนด	
(๓) อนุมัติแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงาน	
(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	
(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๖) ออกข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้	
(๗) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของสำนักงานและรายงานต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	
(๘) สรรหา แต่งตั้ง ประเมินผลการปฏิบัติงานและถอดถอนเลขาธิการ	
(๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย	
(๑๐) ประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง	
(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย	
มาตรา ๘๕ ให้มีเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อคณะกรรมการบริหารมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสำนักงานและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างในสำนักงาน โดยอาจมีรองเลขาธิการตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารกำหนดเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานตามที่เลขาธิการมอบหมายก็ได้	เลขาธิการเป็นผู้บริหารงานของสำนักงานโดยอยู่ภายในกำกับของคณะกรรมการบริหาร
คุณสมบัติของเลขาธิการและรองเลขาธิการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเลขาธิการตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด	
เลขาธิการมีอำนาจแต่งตั้งรองเลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร	
มาตรา ๘๖ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้	
เมื่อตำแหน่งเลขาธิการว่างลงและยังไม่มีแต่งตั้งเลขาธิการคนใหม่ ให้รองเลขาธิการเป็นผู้รักษาการแทน	
ในกรณีที่เลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขาธิการที่คณะกรรมการบริหารกำหนดเป็นผู้รักษาการแทนแต่ถ้าไม่มีรองเลขาธิการหรือรองเลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน	
มาตรา ๘๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ	
(๑) ตาย	
(๒) ลาออก	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๓) ถูกจำกัด	
(๔) ขาดคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนดตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง	
(๕) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ผ่านการ ประเมิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนดโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	
มาตรา ๘๘ เลขานุการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้	
(๑) บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศของคณะกรรมการบริหาร	
(๒) จัดทำงบประมาณประจำปีของสำนักงานเสนอคณะกรรมการบริหาร เพื่ออนุมัติ	
(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณ และการบริหารด้านอื่นของสำนักงาน ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหาร กำหนด	
(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานเท่าที่ไม่ขัดหรือ แย้งกับกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศคณะ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
กรรมการบริหาร	
(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย	
หมวด ๗ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม 	
ส่วนที่ ๑ มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม 	
มาตรา ๘๙ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่อไปนี้	การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นการกำหนดตัวชี้วัดคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแต่ละประเภทเพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่ามาตรฐานคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดีแต่ละประเภทควรมีลักษณะใด (ในส่วนนี้จะไม่มีบทกำหนดโทษเนื่องจากมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นการตรวจวัดโดยรวมทั่ว บริเวณ จึงไม่สามารถระบุได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ทำให้คุณภาพอากาศไม่ได้มาตรฐาน)
(๑) มาตรฐานคุณภาพน้ำ	
(๒) มาตรฐานคุณภาพอากาศ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๓) มาตรฐานระดับเสียงและความสั่นสะเทือน	
(๔) มาตรฐานคุณภาพดิน	
(๕) มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่นๆ ที่จำเป็น	
การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง จะต้องอาศัยหลักวิชาการกฎเกณฑ์และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และจะต้องคำนึงถึงสิทธิของประชาชนในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างสมดุลและยั่งยืน ความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย โดยสามารถกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่และการใช้ประโยชน์ โดยต้องเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน รวมทั้งต้องเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย	การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่และการใช้ประโยชน์ (ต่างจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมจะเป็นค่าเดียวกันทั่วประเทศ) การจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมต้องเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน รวมทั้งต้องเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย
มาตรา ๙๐ ในกรณีที่เห็นสมควรให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สูงกว่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๘๙ เป็นพิเศษ สำหรับในเขตอนุรักษ์หรือเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๙๗ หรือเขตพื้นที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๐๒ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๓๔	การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สูงกว่าปกติในพื้นที่อนุรักษ์ พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือในเขตควบคุมมลพิษ
มาตรา ๙๑ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ทบทวนมาตรฐาน	ให้มีการทบทวนมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมจะต้องทำทุกๆ ๕ ปี เนื่องจาก

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้แล้วให้ดีขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ อย่างน้อยทุกห้าปี	สภาพแวดล้อมในระยะเวลาดังกล่าวจะเปลี่ยนแปลงไป จึงควรกำหนดให้เหมาะสม
ส่วนที่ ๒ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม 	
มาตรา ๙๒ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งกำหนดขึ้นตามมาตรา ๑๓ (๑)	แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	
ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาตินั้น	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๙๓ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมาตรา ๙๒ อาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาวได้ตามความเหมาะสม และควรจะต้องประกอบด้วยแผนงาน และแนวทางดำเนินงานในเรื่องดังต่อไปนี้	
(๑) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ	
(๒) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม	
(๓) การจัดการมลพิษ	
(๔) การสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคี	
(๕) การจัดทำข้อเสนอในการตรากฎหมายและออกกฎข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ คำสั่ง และประกาศที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน	
(๖) การประมาณการงบประมาณ ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน	
(๗) การกำหนดหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามแผน	
(๘) การจัดองค์กรและระเบียบการบริหารงานเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการกับเอกชน องค์กรชุมชน และ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
องค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ	
(๙) การตรวจสอบ ติดตาม และวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	
มาตรา ๙๔ เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยต้องมีกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น องค์กรชุมชน องค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ สถาบันการศึกษา โดยคำนึงถึงสถานการณ์ แนวโน้มของปัญหา และเงื่อนไขต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมของพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง	ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแต่ละจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
เมื่อจัดทำแผนตามวรรคหนึ่งเสร็จแล้ว ให้เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและนำไปรวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาจังหวัด	ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดภายในระยะเวลา ๑๒๐ วัน หลังจากที่แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อจัดทำเสร็จให้เสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และให้นำไปรวมเป็นแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรงบประมาณจังหวัด ซึ่งจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามแผนงานที่ได้รับการเห็นชอบแล้วด้วย

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ในกรณีที่มีประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง หรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๐๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด และเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	หากจังหวัดใดมี เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด โดยมีกำหนดระยะเวลาภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (แม้จะประกาศภายหลังจากที่มีการทำแผนไปก่อนแล้ว ก็ต้องนำแผนนั้นมาปรับปรุงใหม่)
ในกรณีที่มีการประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมมลพิษมาตรา ๑๓๔ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา ๑๓๖ มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดและเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษ	กรณีมีพื้นที่ที่ถูกประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษก็ให้ทำเช่นเดียวกับวรรคก่อนหน้านี้นี้ ภายระยะเวลา ๑๒๐ วันนับแต่วันที่ประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษ
ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจขยายระยะเวลาในการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม วรรคสี่ได้ตามความเหมาะสม	เป็นบทขยายระยะเวลา โดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาการให้ขยายระยะเวลาหรือไม่
มาตรา ๙๕ ในกรณีที่มีการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจาก	หากมีพื้นที่คาบเกี่ยวกันหลายจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้องร่วมกัน

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเฉพาะในเรื่องนั้น เพื่อนำไปรวมในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด	จัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเฉพาะในเรื่องนั้น
ส่วนที่ ๓ พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม 	
มาตรา ๙๖ การคุ้มครองและจัดการพื้นที่เขตอนุรักษ์และพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมาตรา ๙๒ และตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น	การจัดการเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้ดำเนินการตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ และต้องปฏิบัติตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการจัดพื้นที่นั้น เช่น กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
มาตรา ๙๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร หรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ หรือมีลักษณะเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรี หรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรม อันควรแก่การอนุรักษ์ และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ	กรณีพื้นที่ควรแก่การอนุรักษ์แต่ยังไม่มีประกาศให้อยู่ในเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรชุมชน มีสิทธิเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อออกประกาศกำหนดให้พื้นที่ใด เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ ต้องแสดงหลักฐานซึ่ง แสดงว่าเป็นพื้นที่ที่มีคุณสมบัติซึ่งสมควรเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	เปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพ หรือองค์กรชุมชน มีสิทธิเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อประกาศกำหนดให้พื้นที่ ใดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งได้ โดยต้องแสดงหลักฐานว่า เป็นพื้นที่ที่มีคุณสมบัติซึ่งสมควรเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ก่อนการประกาศตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนใน พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วม ต้องมีการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นภายในหก สิบวันก่อนวันที่ประกาศบังคับใช้ และให้นำความคิดเห็นของประชาชนมา ประกอบการพิจารณาออกประกาศนั้น	
มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ทะเลแห่งใดสมควรกำหนดให้เป็น พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลให้นำความตามมาตรา ๙๗ มาใช้บังคับโดย อนุโลม	การประกาศให้พื้นที่ทะเลเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีแนวปฏิบัติ เช่นเดียวกัน
มาตรา ๙๙ ในการออกประกาศตามมาตรา ๙๗ หรือมาตรา ๙๘ ให้ กำหนดมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งอย่าง ใด ดังต่อไปนี้ไว้ในประกาศด้วย	ข้อกำหนดที่ควรจะต้องมีในมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟู สิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจจะกำหนดทั้งหมดหรือเลือกเป็นบางข้อได้
(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้ กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม	
(๒) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม	
(๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน ที่จะทำการก่อสร้างหรือดำเนินการในพื้นที่ที่ต้องจัดทำประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	
(๔) กำหนดวิธีการจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้น รวมทั้งการกำหนดขอบเขต หน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น	
(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครอง ป้องกันแก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น	
(๖) กำหนดให้มีคณะกรรมการดำเนินการตามมาตรการที่กำหนด	
การจัดทำและพิจารณาการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตาม (๓) ให้นำบทบัญญัติใน หมวด ๖ ส่วนที่ ๒ การประเมินผลกระทบ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	
มาตรา ๑๐๐ เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมภายในเขตท้องถิ่นของตน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจนำมาตรการที่กำหนดในมาตรา ๙๙ มาออกเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นได้	เป็นบทกฎหมายให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเอามาตรการที่กำหนดในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายในพื้นที่รับผิดชอบของตนมาออกเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นในพื้นที่ตนเองได้
มาตรา ๑๐๑ ให้รัฐมนตรีมอบหมายเจ้าพนักงานเพื่อติดตามการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๙๗	ให้อำนาจรัฐมนตรีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานเพื่อติดตามการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
มาตรา ๑๐๒ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะเขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่าอาจจะมีหรือมีปัญหาของคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรง ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยทันที และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๙๙ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นั้นได้	บทบัญญัติเพื่ออุดช่องว่างของกฎหมายเพื่อให้สามารถใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ที่มีกฎหมายควบคุมไว้โดยเฉพาะแต่อาจจะมีหรือมีปัญหาของคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรง ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยทันที แต่ติดขัดที่กฎหมายเฉพาะนั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพมีสิทธิเสนอให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามวรรคแรกในพื้นที่ดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ต้องแสดงหลักฐานซึ่งแสดงว่าสมควรใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ดังกล่าว	เปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นเสนอให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ดังกล่าวได้ด้วย โดยแสดงหลักฐานซึ่งแสดงว่าสมควรใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ดังกล่าว
ให้นำความตามมาตรา ๘๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม	การประชาสัมพันธ์ และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมก่อนการประกาศใช้มาตรการ
เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครอง และกำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น	
การขยายระยะเวลาตามประกาศในวรรคสี่ ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา	
หมวด ๘ การควบคุมมลพิษ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ 	แบ่งการควบคุมมลพิษตามหลักการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยแบ่งเป็น การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด (Point Source) การควบคุมมลพิษจากยานพาหนะ (Mobile Source) การควบคุมมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน (Non Point Source) เพื่อกำหนดการควบคุมมลพิษได้ตรงตามหลักทางวิชาการ ทั้งนี้ ยังคงใช้มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็นตัวชี้วัดในการควบคุม โดยสามารถกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละ

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
	พื้นที่และความสามารถในการรองรับมลพิษในแต่ละพื้นที่
มาตรา ๑๐๓ ให้มีคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ประกอบด้วย	คณะกรรมการควบคุมมลพิษ (กก.คพ.) เป็นคณะกรรมการวิชาการ เพื่อกำหนดรายละเอียดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๔ คน
(๑) ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประธานกรรมการ	
(๒) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร	
(๓) ผู้แทนเทศบาลหนึ่งคน องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน องค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นหนึ่งคน โดยให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นแต่ละประเภทคัดเลือกกันเอง	
(๔) ผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านทรัพยากรธรรมชาติ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
และสิ่งแวดล้อมที่คัดเลือกกันเองจำนวนสามคน	
(๕) ผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่คัดเลือกกันเอง จำนวนห้าคน	
(๖) ผู้แทนจากองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่คัดเลือกกันเอง จำนวนห้าคน	
(๗) อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและเลขานุการ	
หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกกรรมการตาม (๓) (๔) (๕) และ(๖)ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	
มาตรา ๑๐๔ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้	
(๑) เสนอแนะต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ประกาศเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๑๓๔	
(๒) เสนอมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์เหตุภัยอันตรายหรือการแพร่กระจายของมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	
(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๔) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการส่งเสริมด้านอาชีพการและการลงทุนของเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษและการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	
(๕) เสนอแนะการกำหนดอัตราค่าบริการสำหรับระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	
(๖) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๖	
(๗) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศกำหนดชนิดและประเภทของเสียอันตรายตามมาตรา ๑๓๓	
(๘) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๔๒	
(๙) ประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อควบคุมป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษ	
(๑๐) จัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปีละหนึ่งครั้ง	
(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย	
คณะกรรมการควบคุมมลพิษอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา และปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษจะมอบหมายก็ได้	
มาตรา ๑๐๕ ให้นำความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษแต่งตั้งโดยอนุโลม	บทบัญญัติเรื่องการประชุม องค์ประชุม
ส่วนที่ ๑ การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด 	การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด (Point Source) เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการจัดการมลพิษในทางวิชาการ
มาตรา ๑๐๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษให้ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้	มีการกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษและหน้าที่ของแหล่งกำเนิดมลพิษที่แตกต่างกันตามศักยภาพและความรุนแรงที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (เดิมเมื่อกำหนดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมจะมีหน้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าแหล่งนั้นจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ก็ตาม)
(๑) มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่จะต้องถูกควบคุมสำหรับการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย ก๊าซเรือนกระจก น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม	ประกาศเพื่อกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๒) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย ก๊าซเรือนกระจก น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม	ประกาศเพื่อกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม ซึ่งจะมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ อันดับแรกคือทำให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดตาม มาตรา ๑๐๖ (๑)
(๓) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีการควบคุม ตามมาตรา ๑๓๑	ประกาศเพื่อกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีการควบคุม จะเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมาก จำเป็นที่จะต้องกำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาดูแลการบำบัดหรือกำจัดมลพิษให้เหมาะสม และถูกต้องตามหลักวิชาการ
(๔) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีการใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ	ประกาศเพื่อกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีการใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ เพื่อกำหนดปริมาณการปลดปล่อยมลพิษของแหล่งนั้นๆ จะเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีขนาดใหญ่ และมีศักยภาพซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมาก ในส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษที่แหล่งกำเนิดนั้น ต้องจ่ายด้วย
(๕) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องรายงานข้อมูลสารมลพิษที่เคลื่อนย้ายหรือปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม	ประกาศเพื่อกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่รายงานข้อมูลสารมลพิษที่เคลื่อนย้าย PRTR ว่ามีสารใดบ้างในการผลิต สารใดที่เป็นผลจากการผลิต การดำเนินการอย่างไร ปริมาณเท่าใด นำไปที่ใดทุกขั้นตอน จะเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีขนาดใหญ่ และมีศักยภาพสูง และมีการใช้สารมลพิษที่อาจก่อให้เกิดมลพิษ
(๖) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องจัดทำรายงานผลการจัดการมลพิษ	ประกาศเพื่อกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่รายงานผลการจัดการมลพิษ ซึ่งจะเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีขนาดใหญ่ และมีศักยภาพซึ่งอาจส่งผล

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
	กระทบกับสิ่งแวดล้อมมาก เป็นการกำหนดหน้าที่ให้เหมาะสมกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะก่อให้เกิดปัญหา(การรายงานผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเดิม ตามมาตรา ๘๐)
(๗) แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องจัดทำแผนและมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม	เพื่อกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่จัดทำแผนและมาตรการฟื้นฟูตั้งแต่ก่อนเริ่มดำเนินการซึ่งจะเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีขนาดใหญ่มาก และมีศักยภาพซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูงมาก
การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) จะต้องให้ความสำคัญและพิจารณาถึง สิทธิการมีชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ดี สุขภาพอนามัย ความปลอดภัย หลักการระวังป้องกันล่วงหน้า ศักยภาพในการรองรับมลพิษของระบบนิเวศและการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน และเป็นธรรม ความเป็นไปได้ในเชิงสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย	แนวทางการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด
การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) สามารถกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ และความสามารถในการรองรับมลพิษในแต่ละพื้นที่ หรือกำหนดรายละเอียดของชนิด ประเภท ความเข้มข้น หรือปริมาณของสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษให้แตกต่างจากชนิด ประเภท ความเข้มข้น หรือปริมาณของสารมลพิษที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็ได้	การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดสามารถกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ และความสามารถในการรองรับมลพิษในแต่ละพื้นที่ หรือกำหนดรายละเอียดของชนิด ประเภท ความเข้มข้น หรือปริมาณของสารมลพิษ ให้แตกต่างจากชนิด ประเภท ความเข้มข้น หรือปริมาณของสารมลพิษที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเป็นการกำหนดจากแหล่งที่มาของมลพิษเป็นหลักอาจจะมีสารซึ่งแตกต่างจากการตรวจวัดโดยรวมตามมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
การกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) จะกำหนดพร้อมกับการกำหนดมาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดหรือภายหลังการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) ก็ได้	การกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุม หรือกำหนดหน้าที่ของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมจะประกาศพร้อมกับมาตรฐาน หรือจะประกาศมาตรฐานควบคุมมลพิษออกมาก่อนเพื่อเป็นการเตรียมตัวล่วงหน้า แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายจะได้ดำเนินการพัฒนาหรือปรับปรุงเทคโนโลยีของตน
ในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) หรือการกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมด้วย	เพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้อง เช่นผู้ประกอบการ ผู้ที่อาจได้รับผลกระทบ ก่อนที่จะมีการประกาศมาตรฐานหรือกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุม
มาตรา ๑๐๗ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ การโอนสิทธิ และการแบ่งส่วนใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสารมลพิษ การจัดทำรายงานผลการบำบัดมลพิษ การจัดทำแผนและมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๐๖ (๔) (๕) (๖) (๗) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนด โดยให้นามตรา ๑๐๖ วรรคสอง มาบังคับใช้โดยอนุโลม	ต้องกำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษไว้ เนื่องจากการโอน การแบ่งส่วนใบอนุญาตต้องดำเนินการโดยผู้ออกใบอนุญาต จะไม่สามารถแบ่งหรือโอนกันเองได้ (ต้องมีการตรวจวัดทางวิทยาศาสตร์ประกอบด้วย เพื่อแสดงปริมาณการปล่อยมลพิษเป็นไปตามใบอนุญาต)
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ออกใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ การโอนหรือการเปลี่ยนสิทธิ การแบ่งส่วนในใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ออกใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง
มาตรา ๑๐๘ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจ	กรณีที่ไม่สามารถกำหนดมาตรฐานเป็นค่าตัวเลขต่างๆ ได้ เช่นการจัดการขยะ ต้องกำหนดวิธีการจัดการขยะที่ถูกต้องตามหลักวิชาการมาบังคับใช้ ซึ่งจะ

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ประกาศกำหนดแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ดำเนินการเพื่อควบคุมการจัดการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม	กำหนดเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อม Code of Practice เพื่อควบคุมปัญหาดังกล่าว
มาตรา ๑๐๙ ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว และมาตรฐานดังกล่าวไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๖ (๑) ให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น แต่ถ้ามาตรฐานดังกล่าวต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๖ (๑) ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้นแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด	หากมีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว และมาตรฐานตามกฎหมายดังกล่าวไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษที่ประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มาตรฐานดังกล่าวใช้ได้ต่อไป แต่ถ้ามีมาตรฐานต่ำกว่าให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้นแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้
ในกรณีที่มีอุปสรรคไม่อาจดำเนินการเช่นนั้นได้ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ชี้ขาด เมื่อมีคำชี้ขาดเป็นประการใดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำชี้ขาดนั้น	หากเกิดกรณีมีข้อโต้แย้งขึ้นว่ามาตรฐานตามกฎหมายอื่นต่ำกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ชี้ขาด
มาตรา ๑๑๐ ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้อำนาจส่วนราชการใดกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องใดไว้ แต่ส่วนราชการนั้นไม่ใช้อำนาจตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานดังกล่าวให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของ	เพื่ออุดช่องว่างการไม่กำหนดมาตรฐานเพื่อควบคุมมลพิษตามกฎหมายอื่น โดยให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดในเรื่องดังกล่าวได้เลยโดยให้ถือเป็นมาตรฐานตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องนั้นได้ และให้ถือว่าเป็นมาตรฐานตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย	
มาตรา ๑๑๑ กรณีที่ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลกิจการซึ่งถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) แต่ไม่มีกฎหมายให้อำนาจในการกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ให้ส่วนราชการนั้นใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นอำนาจหน้าที่ทางด้านสิ่งแวดล้อมในการกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษของส่วนราชการนั้น	ให้นำบทบัญญัติด้านสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปบังคับให้ส่วนราชการที่ดูแลกิจการประเภทต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่กฎหมายที่ควบคุมกิจการเหล่านั้นอาจไม่มีบทบัญญัติด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อปิดข้ออ้างของหน่วยงานราชการว่าไม่มีหน้าที่ทางด้านสิ่งแวดล้อม มีเพียงหน้าที่ส่งเสริมเท่านั้น
มาตรา ๑๑๒ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือกระทบต่อสุขภาพอนามัย และเจ้าพนักงานตามกฎหมายไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตนหรืออำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๑๑ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งให้แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นปรับปรุง แก้ไข หยุด หรือระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป	มีเหตุฉุกเฉิน หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม จากแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีกฎหมายอื่นควบคุม แต่เจ้าพนักงานตามกฎหมายดังกล่าวไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตนหรืออำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๑๑ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งให้แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นปรับปรุง แก้ไข หยุด หรือระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้แล้วให้รายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ (กก.คพ.) เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม (กก.วล.) ต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๑๓ ในกรณีที่ประชาชนมีข้อร้องเรียนหรือมีข้อเสนอเกี่ยวกับปัญหามลพิษ หรือผู้บริหารองค์กรส่วนท้องถิ่นเห็นสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้สูงกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๐๖ (๑) หรือมาตรฐานซึ่งกำหนดตามกฎหมายอื่นและมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๑๐๙ ในพื้นที่ของตนได้	เพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้อาจได้รับผลกระทบจากมลพิษ โดยประชาชนมีข้อร้องเรียนหรือข้อเสนอเกี่ยวกับปัญหามลพิษ หรือผู้บริหารองค์กรส่วนท้องถิ่นเห็นสมควร เสนอเรื่องดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้สูงกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษที่กำหนดตามมาตรา ๑๐๖ (๑) หรือมาตรฐานซึ่งกำหนดตามกฎหมายอื่นกำหนดและมีผลใช้บังคับในพื้นที่ของตนได้
มาตรา ๑๑๔ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) มีหน้าที่ต้องจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือใช้การจัดการมลพิษ ด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อให้การระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นมีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๐๖ (๑) หรือตามแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๐๘	หน้าที่ของเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ควบคุมต้องจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือใช้การจัดการมลพิษ ด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม
ส่วนที่ ๒ การควบคุมมลพิษจากยานพาหนะ 	
มาตรา ๑๑๕ ยานพาหนะที่จะนำมาใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษเกินกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๑๐๖ (๑)	ยานพาหนะตามคำนิยาม รวมถึง ยานพาหนะอื่น ๆ ที่ใช้เครื่องยนต์ที่เคลื่อนที่ได้ในลักษณะเป็นยานพาหนะ ซึ่งไม่มีกฎหมายอื่นควบคุมเฉพาะ จะนำมาใช้ได้ ต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษเกินมาตรฐานที่กำหนด

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจพบว่าได้มีการใช้ยานพาหนะโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๕ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้นจนกว่าจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๐๖ (๑) ภายในระยะเวลาที่กำหนด	หากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจพบว่า มีการใช้ยานพาหนะโดยก่อให้เกิดมลพิษเกินมาตรฐานที่กำหนด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้นจนกว่าจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานภายในระยะเวลาที่กำหนด
มาตรา ๑๑๗ ในการออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะตามมาตรา ๑๑๖ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ออกคำสั่งทำเครื่องหมายให้เห็นปรากฏเด่นชัดเป็นตัวอักษรที่มีข้อความว่า “ห้ามใช้” หรือเครื่องหมายอื่นใดซึ่งเป็นที่รู้และเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไปว่ามีความหมายอย่างเดียวกันไว้ ณ ส่วนใดส่วนหนึ่งของยานพาหนะนั้น	เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งแล้วให้ทำเครื่องหมาย “ห้ามใช้” บนยานพาหนะนั้นเพื่อให้ประชาชนทั่วไปทราบ
การออกและการยกเลิกคำสั่งห้ามใช้และลักษณะของเครื่องหมายห้ามใช้ตามวรรคหนึ่ง หรือการใช้ยานพาหนะในขณะที่มีเครื่องหมายดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	รายละเอียดการออกคำสั่ง และลักษณะเครื่องหมาย
ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจจับตหะเบียนยานพาหนะทราบถึงคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้น และให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายดังกล่าวระงับการดำเนินการทางทะเบียน การชำระภาษีประจำปี หรือการต่ออายุใบอนุญาตของยานพาหนะไว้จนกว่าจะมีการยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้น	เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งและทำเครื่องหมาย “ห้ามใช้” บนยานพาหนะแล้ว ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจจดทะเบียนยานพาหนะทราบถึงคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้น และให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายดังกล่าวระงับการดำเนินการทางทะเบียน การชำระภาษีประจำปี หรือการต่ออายุใบอนุญาตของยานพาหนะไว้จนกว่าจะมีการยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้น

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๑๖ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งให้ยานพาหนะหยุดเพื่อตรวจสอบหรือเข้าไปในยานพาหนะหรือกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อตรวจสอบเครื่องยนต์และอุปกรณ์ของยานพาหนะนั้นได้	การตรวจยานพาหนะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถสั่งให้หยุด และเข้าไปในยานพาหนะเพื่อตรวจสอบเครื่องยนต์และอุปกรณ์ของยานพาหนะนั้นได้
ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามวรรคหนึ่ง ให้ นำมาตรา ๑๑๗ วรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม	หากมีการขัดคำสั่งไม่หยุดหรือไม่ยอมให้ตรวจให้นำมาตรการตาม มาตรา ๑๑๗ มาใช้
ส่วนที่ ๓ การควบคุมมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน	ในส่วนนี้เป็นข้อกำหนดมาตรการคำสั่งและควบคุม (Command & Control) ซึ่งการจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษแบบไม่ชัดเจน (Non Point Source) จะต้องไปกำหนดเพิ่มเติมในส่วนมาตรการส่งเสริมสำหรับแหล่งกำเนิดที่มีส่วนร่วมในการจัดการมลพิษ และในส่วนของมาตรการเศรษฐศาสตร์ทางสิ่งแวดล้อมโดยใช้หลักผู้รับประโยชน์เป็นผู้จ่าย (Beneficial Pay Principle/BPP) มากำหนดสำหรับผู้ได้รับประโยชน์จากการกระทำให้เกิดมลพิษแบบ Non Point Source
มาตรา ๑๑๙ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน รวมถึงหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ ในการจัดทำแผน เพื่อให้ส่วนราชการ หรือราชการส่วนท้องถิ่น นำแนวทางดังกล่าวไปประยุกต์ใช้อย่างบูรณาการเพื่อควบคุมมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน	การกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน จะเป็นการกำหนดในลักษณะการวางแผน และขั้นตอนการดำเนินการกับมลพิษแต่ละชนิด เช่น แนวทางปฏิบัติเพื่อควบคุมป้องกันมลพิษจากการแพร่กระจายของสารเคมีจากพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการควบคุมมลพิษแต่ละปัญหาในทิศทางเดียวกัน และถูกต้องตามหลักวิชาการ

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๒๐ ให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเมินปัญหามลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนในพื้นที่รับผิดชอบของตน และจัดทำแผนดำเนินการให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ให้เป็นไปตามประกาศซึ่งมาตรา ๑๑๙ กำหนด	กำหนดเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องประเมินปัญหามลพิษที่ไม่ทราบที่มาในพื้นที่ของตน และดำเนินการจัดทำแผนดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติเพื่อควบคุมป้องกันมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน
มาตรา ๑๒๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ในแต่ละกรณี	ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อให้สามารถบังคับให้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติเพื่อควบคุมป้องกันมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน
มาตรา ๑๒๒ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำแผนมาตรา ๑๒๐ ยื่นคำขอเงินอุดหนุนในฐานะผู้รับผิดชอบในการแก้ไข จัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ต่อคณะกรรมการกองทุน	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการตามแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน สามารถยื่นคำขอเงินอุดหนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมได้ (เนื่องจากปัญหามลพิษที่ไม่ทราบที่มาอาจมีปัญหาค้างครว อาจไม่มีการตั้งงบประมาณไว้)
มาตรา ๑๒๓ ให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายงานผลการดำเนินงานตามแผนดำเนินการให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนด	ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
มาตรา ๑๒๔ ในกรณีที่น่าแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน จะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจังหวัดหลายจังหวัด เนื่องจากลักษณะ	การนำแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนไปใช้ในพื้นที่คาบเกี่ยวกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำแผน

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องและเหมาะสมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำแผนดำเนินการตามมาตรา ๑๒๐ ตามแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน เพื่อนำแผนดังกล่าวไปดำเนินการแก้ปัญหามลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน	ดำเนินการและนำแผนดังกล่าวไปดำเนินการแก้ปัญหามลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน
ส่วนที่ ๔ การจัดการมลพิษด้วยระบบบำบัดมลพิษหรือกำจัดมลพิษรวม 	การจัดการมลพิษแบบรวม ในทางวิชาการถือเป็นการบำบัดหรือกำจัดมลพิษที่สามารถควบคุมมาตรฐานได้ดีที่สุด จึงจำเป็นที่จะต้องมีการมาตรการเพื่อให้มีการใช้ระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษรวมให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นระบบนั้นจะเป็นของทางราชการหรือเป็นของเอกชนซึ่งเป็นผู้รับจ้างให้บริการ
มาตรา ๑๒๕ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐได้จัดให้มีบริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือมลพิษอื่น ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ภายในขอบเขตการให้บริการของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย หรือมลพิษอื่น จัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่เกิดจากการดำเนินกิจการของตนไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบดังกล่าว และมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้หรือโดยกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	กรณีที่พื้นที่ใดหน่วยงานของรัฐได้จัดให้มีบริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือมลพิษอื่น ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ภายในขอบเขตการให้บริการ ดำเนินการจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่เกิดจากการดำเนินกิจการของตนไปทำการบำบัด และมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนด เช่น อัตราค่าบริการองค์การจัดการน้ำเสีย เป็นต้น

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม ตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ซึ่งได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของตนเอง หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม หรือใช้บริการระบบบำบัดหรือ กำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของผู้รับจ้างให้บริการ เพื่อให้การระบายหรือปล่อยทิ้ง น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น มีลักษณะหรือได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๑๐๖ (๑)	ข้อยกเว้น สำหรับกรณีที่ไม่ต้องนำน้ำเสียหรือของเสียส่งมายังระบบบำบัดรวมของทางราชการ ๑ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของตนเอง ๒ ใช้การจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม ๓ ใช้บริการระบบบำบัดหรือ กำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของผู้รับจ้างให้บริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การระบายหรือปล่อยทิ้งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น มีลักษณะหรือได้มาตรฐานตามที่กำหนด
เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม หากมีการจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่เกิดจากการดำเนินกิจการของตนไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย หรือมลพิษอื่น ซึ่งหน่วยงานของรัฐได้ให้บริการ มีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามสัดส่วนอัตราที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้หรือโดยกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	หากเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีระบบบำบัดของตนเอง แต่มีการส่งของเสีย หรือน้ำเสียไปบำบัดที่ระบบรวมที่ทางราชการจัดไว้ (วัตถุประสงค์อาจจะไม่แน่ใจว่าระบบที่มีของตนเองสามารถบำบัดได้มาตรฐานหรือไม่) เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวสามารถทำได้ แต่ต้องเสียค่าบริการตามสัดส่วนอัตราที่กำหนด (โดยปกติจะคิดตามอัตราความสกปรก หรือความเข้มข้นของสารมลพิษ หรือปริมาณของเสียที่ลงสู่ระบบบำบัดรวม)
มาตรา ๑๒๖ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น แต่มีการให้บริการระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากผู้รับจ้างให้บริการอยู่ในเขตท้องที่	ถ้าในท้องที่ใดมีผู้ให้บริการกำจัดหรือบำบัดของเสียให้บริการในพื้นที่นั้น และยังไม่มีการให้บริการของทางราชการ ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ภายในเขตให้บริการจัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปบำบัดที่ผู้รับจ้างให้บริการ โดยเสีย

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
นั้น ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่อยู่ภายในขอบเขตการให้บริการของระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น จากแหล่งกำเนิดมลพิษของตนไปให้ผู้รับจ้างให้บริการทำการบำบัดหรือกำจัด	ค่าใช้จ่ายตามที่กำหนด
ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม	
มาตรา ๑๒๗ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัด น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น และไม่มีการให้บริการระบบบำบัดหรือกำจัด น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากผู้รับจ้างให้บริการอยู่ในเขตท้องที่นั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องกำหนดวิธีการชั่วคราวสำหรับการจัดการน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่เกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษในเขตท้องที่นั้นได้ ตามที่จำเป็นจนกว่าจะได้มีการจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสียของเสีย หรือมลพิษอื่นในเขตท้องที่นั้น	กรณีที่ยังไม่มีทั้งผู้ให้บริการบำบัดน้ำเสียรวมและระบบบำบัดรวมของทางราชการ เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องกำหนดวิธีการชั่วคราวสำหรับการจัดการน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่เกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษในเขตท้องที่นั้นได้ ตามที่จำเป็น
วิธีการชั่วคราวสำหรับการจัดการน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงการเก็บรวบรวม การขนส่ง หรือการจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นด้วยวิธีการใด ๆ ที่เหมาะสมไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในเขตท้องที่อื่น หรืออนุญาตให้ผู้รับจ้างให้บริการซึ่งอยู่ในเขตท้องที่อื่นเข้ามาเปิดดำเนินการรับจ้างให้บริการในเขตท้องที่นั้นเป็นการชั่วคราว หรืออนุญาตให้ผู้รับจ้างให้บริการนั้นทำการเก็บรวบรวมน้ำเสีย ของ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
เสีย หรือมลพิษอื่น เพื่อไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของผู้ที่ในเขตท้องที่อื่น	
มาตรา ๑๒๘ น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ได้รับการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐ หรือของผู้รับจ้างให้บริการ จะต้องมิลักษณะหรือได้มาตรฐานตามที่มาตรา ๑๐๖ (๑) กำหนด หรือมาตรฐานที่อาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๑๐๙	เป็นบทบัญญัติที่กำหนดว่าน้ำเสียหรือของเสียที่ผ่านการบำบัดหรือกำจัดต้องได้มาตรฐาน (มีการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากระบบบำบัดน้ำเสียรวมไว้) แต่การควบคุมไม่ต้องประกาศให้ระบบบำบัดรวมเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุม เนื่องจากระบบบำบัดรวมเป็นที่ซึ่งรวบรวมและบำบัด ไม่ใช่เป็นสถานที่กำเนิดมลพิษ
หากพบว่า น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ได้รับการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐเกินมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๖ (๑) ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อสั่งการให้ แก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระบบบำบัดหรือกำจัด น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น มีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๐๖ (๑)	ถ้าระบบบำบัดรวมของรัฐไม่สามารถบำบัดให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติใช้อำนาจด้านการบริหารสั่งให้ระบบบำบัดรวมของทางราชการนั้นแก้ไข ปรับปรุง ทั้งนี้ เนื่องจากคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษไม่สามารถบังคับใช้กับหน่วยงานราชการที่ถือเป็นเจ้าหน้าที่เช่นเดียวกันได้ (กรณีของเอกชน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งทางปกครองเพื่อให้แก้ไขปรับปรุงได้เลย)
ถ้าผู้รับจ้างให้บริการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเมื่อรู้เหตุซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแล้วแต่ไม่ดำเนินการใดๆ ตามสมควรเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายนั้น จนก่อให้เกิดความเสียหายกับสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้รับจ้างให้บริการจ่ายค่าเสียหายเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสี่เท่าของ	ศาลสามารถเรียกค่าเสียหายเชิงลงโทษไม่เกิน ๔ เท่า กรณีที่ผู้รับจ้างให้บริการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเมื่อรู้เหตุซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแล้วแต่ไม่ดำเนินการใด ๆ ตามสมควรเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายนั้น จนก่อให้เกิดความเสียหายกับสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ (ลักษณะเดียวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑)

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ค่าเสียหายที่แท้จริงนั้น	
มาตรา ๑๒๙ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีระบบบำบัดหรือ กำจัดน้ำเสีย ของ เสีย หรือมลพิษอื่นในท้องที่โดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่ ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่หน่วยงานของรัฐจัดให้มีขึ้น ในกรณีเช่นว่านี้ หน่วยงานของรัฐ จะจ้างผู้รับจ้างให้บริการเป็นผู้ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบ บำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นก็ได้	หน้าที่ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่หน่วยงานของรัฐจัดให้มีขึ้น เป็นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ้างผู้รับจ้างให้บริการเป็นผู้ดำเนินงาน และควบคุมการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษ อื่นก็ได้
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการเก็บรวบรวม การขนส่ง และ การจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษมาสู่ระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งข้อกำหนด ข้อห้าม ข้อจำกัด และเงื่อนไขต่าง ๆ สำหรับการระบาย หรือปล่อยทิ้งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษลงสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด	
มาตรา ๑๓๐ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ยังคงต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นซึ่งเกิดจากแหล่งกำเนิด มลพิษของตน แม้จะได้ทำการส่งไปยังระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐหรือผู้รับจ้างให้บริการตามหลักเกณฑ์	เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษยังคงต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากน้ำ เสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นซึ่งเกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษของตน แม้ว่าจะได้ ทำการส่งไปยังระบบบำบัดรวมอย่างถูกต้องแล้วก็ตาม (เพื่อป้องกันไม่ให้ความ รับผิดชอบจำกัดอยู่เพียงแค่การส่งไปบำบัดเท่านั้น เจ้าของมลพิษยังคงต้อง

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดแล้วก็ตาม	รับผิดชอบตลอดวงจรชีวิตของมลพิษที่ตัวเองก่อขึ้น)
มาตรา ๑๓๑ ห้ามมิให้ผู้รับจ้างเป็นผู้ควบคุม หรือเป็นผู้รับจ้างให้บริการ บำบัด หรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น เว้นแต่จะได้รับ ใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น	เนื่องจากผู้รับจ้างให้บริการหรือผู้ควบคุมตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ถือเป็น ผู้เชี่ยวชาญที่ต้องได้รับการขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาต (เห็นได้จากโทษถ้า กระทำผิดในการทำงานก็จะได้รับโทษแรงกว่า)
ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำ การ เก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข	ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ไม่อยู่ภายใต้บังคับของร่าง พระราชบัญญัติ นี้
การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต การ ควบคุมการปฏิบัติงานของผู้รับใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออก ใบแทนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	
ค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบ แทนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการ และค่าบริการ ให้เป็นไป ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	
ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ เป็นผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ ควบคุมด้วย	
ในการรับจ้างให้บริการบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือ มลพิษอื่นของผู้รับจ้างให้บริการตามวรรคหนึ่ง จะเรียกเก็บค่าบริการเกินกว่า	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
อัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามวรรคสี่มิได้	
มาตรา ๑๓๒ ในกรณีที่ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้หยุดหรือระงับ การให้บริการเป็นการชั่วคราว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง	การออกคำสั่งทางปกครองแก่ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ออกคำสั่ง ในฐานะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการ
ในกรณีที่ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	ในฐานะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการ ย่อมสามารถใช้อำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตได้ โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด
มาตรา ๑๓๓ ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายใดบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศกำหนดชนิดและประเภทของของเสียอันตรายหรือมลพิษ ซึ่งเกิดจากกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรม การปิโตรเลียม การพลังงาน การเหมืองแร่ เกษตรกรรม สาธารณสุข หรือกิจการอื่น ๆ ที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นควบคุมไม่ถึง (เนื่องจากกฎหมายบางฉบับจะควบคุมได้เฉพาะสารอันตรายที่นำมาใช้ในการผลิต ไม่ได้รวมถึงสารที่เกิดจากหลังกระบวนการผลิต)	เป็นบทบัญญัติเพื่ออุดช่องว่างของกฎหมายเพื่อกำหนด ชนิดและประเภทของของเสียอันตรายหรือมลพิษ ซึ่งเกิดจากกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรม การปิโตรเลียม การพลังงาน การเหมืองแร่ เกษตรกรรม สาธารณสุข หรือกิจการอื่น ๆ ที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นควบคุมไม่ถึง (เนื่องจากกฎหมายบางฉบับจะควบคุมได้เฉพาะสารอันตรายที่นำมาใช้ในการผลิต ไม่ได้รวมถึงสารที่เกิดจากหลังกระบวนการผลิต)

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ส่วนที่ ๕ เขตควบคุมมลพิษ 	
มาตรา ๑๓๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดมีปัญหามลพิษ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ท้องที่นั้น เป็นเขตควบคุมมลพิษเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้	การเกิดปัญหาในท้องที่ที่จะประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษตามมาตราี้จะมีลักษณะเป็นปัญหามลพิษที่สะสมหรือมีปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แตกต่างจากเหตุภัยอันตรายที่เกิดในลักษณะอุบัติเหตุ เร่งด่วน ซึ่งอาจเกิดอันตรายอย่างเฉียบพลัน เขตควบคุมมลพิษจะประกาศโดยคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เมื่อกำหนดเป็นเขตควบคุมมลพิษจะต้องกำหนดแผนเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม
องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ องค์กรชุมชน หรือสถาบันการศึกษา มีสิทธิเสนอแนะให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนดเขตควบคุมมลพิษตามวรรคหนึ่งได้	เปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นมีส่วนร่วมในการเสนอข้อมูลและหลักฐานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษว่าพื้นที่ใดควรที่จะประกาศกำหนดเป็นเขตควบคุมมลพิษ
มาตรา ๑๓๕ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาทบทวนเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๓๔ อย่างน้อยทุกห้าปี หากเห็นว่าเขตควบคุมมลพิษเปลี่ยนแปลงไป ให้ยกเลิกหรือแก้ไขปรับปรุงประกาศหรือกำหนดมาตรการเพิ่มเติมเพื่อป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูในเขตควบคุมมลพิษนั้นให้	คณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาทบทวนเขตควบคุมมลพิษทุกๆ ๕ ปี เนื่องจากหากมีการดำเนินการตามแผนเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม บางพื้นที่อาจไม่มีความจำเป็นที่จะเป็นเขตควบคุมมลพิษต่อไปก็ประกาศยกเลิก หรือหากมีความจำเป็นก็ยังคงสภาพเขต

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
เหมาะสมได้	ควบคุมมลพิษไว้โดยอาจจะมีมาตรการเพิ่มเติม
มาตรา ๑๓๖ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด ตามมาตรา ๙๔ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ที่ได้ประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๓๔ ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟู คุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษนั้นเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อนำไปรวมไว้ในแผนจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด	หากมีการประกาศให้พื้นที่ใดเป็นเขตควบคุมมลพิษแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตควบคุมมลพิษอยู่ในพื้นที่ร่วมกันจัดแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟู คุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษนั้น และเสนอให้ผู้ว่าราชการนำไปรวมเป็นแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด
แผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย	
(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีอยู่ในเขตควบคุมมลพิษนั้น	
(๒) บัญชีรายละเอียดแสดงจำนวน ประเภท และขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษ	
(๓) ผลการศึกษาวิเคราะห์ และประเมินภาวะมลพิษ ศักยภาพการรองรับภาวะมลพิษ รวมทั้งขอบเขตความรุนแรงของสภาพปัญหาและผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
(๔) เป้าหมาย และมาตรการเพื่อการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษให้บรรลุวัตถุประสงค์	
(๕) งบประมาณที่จำเป็นสำหรับดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ	
(๕) แนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผน	
ให้กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ ในการจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง	
การจัดทำแผนตามวรรคหนึ่งต้องจัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น องค์กรชุมชน องค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ และสถาบันการศึกษา	
มาตรา ๑๓๗ ในกรณีที่จำเป็นจะต้องจัดหาที่ดินสำหรับการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม แต่ไม่สามารถจัดหาที่ดินของรัฐได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการจัดหาที่ดินของเอกชนเพื่อพิจารณาคัดเลือกเป็นที่ตั้ง ในกรณีที่มีค่าใช้จ่าย ให้เสนอประมาณการและคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดิน	การดำเนินการจัดหาที่ดินเพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น ที่ดินเพื่อก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมในเขตควบคุมมลพิษ หากเป็นที่ดินเอกชน ในเบื้องต้นจะต้องเจรจาเพื่อซื้อหรือเช่าที่ดินจากเอกชน
ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้กำหนดที่ดินที่เหมาะสม เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีให้ดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต่อไป	หากเป็นที่ดินเอกชนและไม่สามารถเจรจาเพื่อซื้อหรือเช่าที่ดิน อาจจะต้องใช้มาตรการเวนคืนซึ่งเป็นแนวทางสุดท้ายหากมีความจำเป็น
มาตรา ๑๓๘ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๑๓๖ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษ และให้รายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ	กำหนดระยะเวลาในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุม

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
เพื่อทราบ	มลพิษ
ให้กรมควบคุมมลพิษ และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ติดตามผลการดำเนินการตามการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ	กำหนดหน้าที่การติดตามผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานรัฐใดฝ่าฝืนหรือไม่จัดทำหรือไม่ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้หน่วยงานตามวรรคสอง เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาสั่งการตามสมควร	หากหน่วยงานรัฐใดฝ่าฝืนหรือไม่จัดทำหรือไม่ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้กรมควบคุมมลพิษ หรือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษนำเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาสั่งการ ต่อไป
ส่วนที่ ๖ การตรวจสอบและควบคุม 	การปรับปรุงขั้นตอนการตรวจสอบและควบคุม เนื่องจาก พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีการกำหนดวิธีการปฏิบัติทางปกครองไว้ พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อเข้าตรวจสอบและต้องการบังคับใช้กฎหมายจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่มีความรุนแรง การใช้วิธีการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มีขั้นตอนยุ่งยาก และระยะใช้เวลาค่อนข้างมาก ส่งผลให้ไม่ทันสถานการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนั้น พระราชบัญญัตินี้จึงควรมีขั้นตอนการปฏิบัติทางปกครองโดยเฉพาะ เช่น การออกคำสั่งทางปกครอง การบังคับทางปกครอง อัตราค่าปรับรายวัน และโทษทางปกครอง

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๓๙ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้	
(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ และเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือที่ตั้งของระบบ บำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือควบคุมการปล่อยของเสีย หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อควบคุม การระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจสอบ เก็บ ตัวอย่างอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น และ บันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด ตรวจสอบใบอนุญาต ปลดปล่อยมลพิษ บันทึกรายงานข้อมูลสารมลพิษที่เคลื่อนย้ายหรือปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม บันทึกรายงานผลการจัดการมลพิษ ตรวจสอบแผนและมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมซึ่งแหล่งกำเนิดมลพิษต้องจัดทำ หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้	เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจเข้าไปในที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษทุกแห่ง (ตามคำนิยาม ไม่ใช่เฉพาะแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมเท่านั้น) หรือระบบบำบัด เพื่อ ๑ ตรวจสอบการทำงานของระบบบำบัด หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด ๒ ตรวจสอบหรือเก็บตัวอย่างอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น ๓ บันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบ ๔ ตรวจสอบใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ ๕ ตรวจสอบบันทึกรายงานข้อมูลสารมลพิษที่เคลื่อนย้ายหรือปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม ๖ ตรวจสอบบันทึกรายงานผลการจัดการมลพิษ ๗ ตรวจสอบแผนและมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมซึ่งแหล่งกำเนิดมลพิษต้องจัดทำ ๘ เข้าไปในแหล่งกำเนิดมลพิษเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
	โดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะเข้าไปดำเนินการได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือระบบบำบัดนั้น
(๒) ยึดหรืออายัดวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าใช้ ได้ใช้ หรืออาจจะใช้ในการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้	
(๓) เรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง กับการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดมาเพื่อ ประกอบการพิจารณา	
มาตรา ๑๔๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๓๙ (๑) หากปรากฏว่าสภาพการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษ ด้วยวิธีการอื่นใดไม่สามารถควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม หรือตรวจพบว่าแหล่งกำเนิดมลพิษจะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นเกินมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๖ (๑) หรือไม่ดำเนินการตามแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๐๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๖ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออก	การออกคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ กำหนดวิธีการออกคำสั่งทางปกครองและการบังคับทางปกครองไว้เป็นการเฉพาะตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากเดิมต้องใช้ขั้นตอนตาม พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งอาจไม่ทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม การออกคำสั่งตามมาตรานี้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสียหรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดเพื่อควบคุมการระบาย หรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
คำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้าง ให้บริการดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงระบบบำบัดหรือกำจัด อากาศเสีย น้ำเสีย ของเสียหรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการ มลพิษด้วยวิธีการอื่นใดเพื่อควบคุมการระบาย หรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำ เสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่นให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ไว้ตามมาตรา ๑๐๖ (๑) หรือตามแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อม ตาม มาตรา ๑๐๘ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม หรือออกคำสั่งเป็น หนังสือให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการตามมาตรา ๑๐๖ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ภายในระยะเวลาที่กำหนด	ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่นให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดย แบ่งเป็น ๒ กรณีคือ ๑) แหล่งกำเนิดมลพิษทั่วไป ซึ่งสภาพการทำงานของระบบบำบัดหรือ กำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการ จัดการมลพิษ ด้วยวิธีการอื่นใดไม่สามารถควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศ เสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น อันจะก่อให้เกิดความ เสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ๒) แหล่งกำเนิดมลพิษจะต้องถูกควบคุมซึ่งระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศ เสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นเกินมาตรฐานตามที่กำหนด หรือไม่ ดำเนินการตามแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อม
ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษใดมีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ไว้เป็นการเฉพาะ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งให้เจ้าพนักงานตาม กฎหมายว่าด้วยการนั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป กรณีมีเหตุฉุกเฉิน หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและเจ้าพนักงานตามกฎหมายไม่ดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งให้เจ้าของแหล่งกำเนิด มลพิษปรับปรุง แก้ไข หยุด หรือระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นการ ชั่วคราว จนกว่าจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น และให้เจ้า พนักงานควบคุมมลพิษรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อนำเสนอ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป	หากแหล่งกำเนิดมลพิษมีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมไว้เป็นการ เฉพาะ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแจ้งให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วย การนั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป เพื่อป้องกันเหตุฉุกเฉินหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะไม่ ดำเนินการ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจออกคำสั่งปรับปรุง แก้ไข หยุด หรือระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้ ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น (ออกคำสั่งแทนเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย เฉพาะโดยอาศัยอำนาจจาก ร่างพระราชบัญญัติ นี้)

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
	หลังจากสิ่งกรณิดังกล่าวแล้วให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป
มาตรา ๑๔๑ กรณีเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามมาตรา ๑๔๐ โดยไม่มีเหตุอันควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งปรับรายวันแก่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	การออกคำสั่งปรับรายวันหากไม่ดำเนินการตามคำสั่ง
หากมีการออกคำสั่งปรับรายวันในระยะเวลาที่สมควรแล้ว เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ดำเนินการจ่ายค่าปรับรายวัน หรือไม่ดำเนินการตามคำสั่งซึ่งออกตามมาตรา ๑๔๐ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องดำเนินการตามมาตรการบังคับทางปกครองต่อไป	กรณีที่มีการออกคำสั่งปรับรายวันแล้ว เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษไม่จ่ายค่าปรับรายวัน หรือไม่ดำเนินการตามคำสั่ง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องดำเนินการตามมาตรการบังคับทางปกครองต่อไป
มาตรา ๑๔๒ หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน และเงื่อนไข การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ การใช้มาตรการบังคับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ อัตราค่าปรับรายวัน ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนด	รายละเอียด ขั้นตอน ในการออกคำสั่งทางปกครอง การใช้มาตรการบังคับทางปกครอง อัตราค่าปรับรายวัน (เช่น ระยะเวลาการคัดค้านคำสั่ง) เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนด
มาตรา ๑๔๓ หากบุคคล องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนพบว่ามีกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๐ หรือมาตรา ๑๔๑ บุคคล ผู้แทนองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนมีสิทธิเสนอข้อมูล และข้อเท็จจริงอันเป็นหลักฐานซึ่งแสดงถึงเหตุดังกล่าวต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในท้องที่ เพื่อ	เพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการช่วยสอดส่องดูแลผู้กระทำความผิดตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด โดยสามารถเสนอข้อมูลและข้อเท็จจริงอันเป็นหลักฐานซึ่งแสดงถึงเหตุดังกล่าวต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในท้องที่ เพื่อดำเนินการออกคำสั่ง

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ดำเนินการออกคำสั่งตามมาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑	
มาตรา ๑๔๔ หากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเห็นว่าการออกคำสั่งตามมาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ ไม่สามารถแก้ไขปัญหามลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวได้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถเสนอความเห็นเพื่อเพิกถอนใบอนุญาตปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว หรือแจ้งไปยังหน่วยงานซึ่งกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวให้ดำเนินการสั่งหยุด หรือปิดกิจการดังกล่าวจนกว่าจะมีการแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งตามมาตรา ๑๔๐	กรณีที่ใช้มาตรการทางปกครอง ไม่ว่าการออกคำสั่งปรับรายวัน มาตรการบังคับทางปกครอง แต่ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหามลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวได้ (เช่น เจ้าของยอมเสียค่าปรับรายวันทุกวันโดยไม่เปลี่ยนแปลงระบบบำบัด เพราะการเปลี่ยนระบบบำบัดเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่า) เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถเสนอความเห็นเพื่อเพิกถอนใบอนุญาตปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว ไปยังหน่วยงานซึ่งกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวให้ดำเนินการสั่งหยุด หรือปิดกิจการ
มาตรา ๑๔๕ ในกรณีที่เห็นสมควร เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติราชการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้	
(๑) เสนอแนะต่อเจ้าพนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นในการสั่งปิด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งให้หยุดใช้ หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ที่ระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดหรือกำจัดให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๒) เสนอแนะต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อบังคับ ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ หรือ มาตรา ๑๒๗ จัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นไปทำการบำบัดหรือกำจัดตามพระราชบัญญัตินี้	
(๓) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐนั้น	
มาตรา ๑๔๖ ในกรณีที่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และเจ้าพนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น ไม่มีอำนาจออกคำสั่งหรือไม่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เมื่อเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษได้รับคำสั่งเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้ปรับปรุง แก้ไข หยุด หรือระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายแล้ว ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรานี้ใช้ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษมีกฎหมายควบคุมดูแล แต่กฎหมายนั้นไม่มีบทบัญญัติเพื่อดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม (ส่วนใหญ่จะเป็นกฎหมายเพื่อส่งเสริมการประกอบกิจการดังกล่าว) หากได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วไม่ดำเนินการตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๑๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็นพนักงาน	กำหนดให้กับเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็นพนักงานปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อแก้ปัญหาคดีสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น เช่น ในการเข้าเก็บ

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	พยานหลักฐานการกระทำความผิดทางสิ่งแวดล้อม ให้ทันสถานการณ์และไม่ทำให้พยานหลักฐานเสียหาย (นิติวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม)
มาตรา ๑๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง	
บัตรประจำตัวของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้เป็นไป ตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	
มาตรา ๑๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ชำนาญการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ให้กระทำต่อหน้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ ยานพาหนะ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษ ถ้าไม่พบบุคคลดังกล่าว ให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่น อย่างน้อยสองคนซึ่งกรรมการผู้ชำนาญการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน	การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องกระทำต่อหน้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ ยานพาหนะ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษ หากไม่สามารถกระทำได้ ให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่น โดยต้องมีพยานอย่างน้อย ๒ คน
มาตรา ๑๕๐ ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๓๒ หรือเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๔๐ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง	การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์	
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด	
หมวด ๙ มาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม 	เป็นหมวดที่บัญญัติขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดหน้าที่ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมว่าเป็นของผู้ใด กระบวนการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเริ่มต้นเมื่อใด มีขั้นตอนอย่างไร มีทั้งขั้นตอนการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และการฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบ
มาตรา ๑๕๑ เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจพบหรือได้รับการร้องเรียนว่ามีการปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากปล่อยทิ้งไว้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือสุขภาพของประชาชน หรือทำให้ระบบนิเวศในบริเวณดังกล่าวเสียหาย หรือไม่เหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ได้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม แม้อยู่ระหว่างการดำเนินกิจการของสถานประกอบการหรือเลิกประกอบกิจการแล้วก็ตาม	กระบวนการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมจะเริ่มต้นเมื่อ “ตรวจพบหรือได้รับการร้องเรียนว่ามีการปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากปล่อยทิ้งไว้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือสุขภาพของประชาชน หรือทำให้ระบบนิเวศในบริเวณดังกล่าวเสียหาย หรือไม่เหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ได้” จะต้องมีการตรวจสอบจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษก่อนสามารถเริ่มดำเนินการได้แม้อยู่ระหว่างการดำเนินกิจการของสถานประกอบการหรือเลิกประกอบกิจการแล้วก็ตาม
ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดแผน มาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม สุขภาพของผู้ได้รับผลกระทบ ชุมชน และระบบนิเวศที่ได้รับผลกระทบ ตามหลักวิชาการ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ อาจกำหนดมาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟูโดยให้มีระยะเวลาแตกต่างกันก็ได้	เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นผู้กำหนดแผน มาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟู สิ่งแวดล้อม สุขภาพของผู้ได้รับผลกระทบ ชุมชน และระบบนิเวศที่ได้รับผลกระทบ ตามหลักวิชาการ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยอาจกำหนดให้มีระยะเวลาแตกต่างกันก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ในการกำหนดแผน มาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟู ตามวรรคสองให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนผู้ได้รับผลกระทบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกลุ่มองค์กรอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดแผนและมาตรการดังกล่าว	การกำหนดแผนฟื้นฟูต้องมีกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนผู้ได้รับผลกระทบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกลุ่มองค์กรอื่นใดที่เกี่ยวข้อง
มาตรา ๑๕๒ หากบุคคล องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนพบเหตุตาม มาตรา ๑๕๑ บุคคล ผู้แทนองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนมีสิทธิเสนอข้อมูล และข้อเท็จจริงอันเป็นหลักฐานซึ่งแสดงถึงเหตุดังกล่าวต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในท้องที่ เพื่อให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสั่งให้ดำเนิน มาตรการฟื้นฟู	เพิ่มเติมการมีส่วนร่วม โดยการเปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่าง ๆ เสนอข้อมูล หลักฐาน แสดงถึงเหตุว่าพื้นที่นั้นควรจะต้องดำเนินมาตรการฟื้นฟูแล้ว โดย เสนอหลักฐานต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในท้องที่ เพื่อให้เจ้า พนักงานควบคุมมลพิษสั่งให้ดำเนินมาตรการฟื้นฟู
มาตรา ๑๕๓ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเจ้าของกิจการซึ่งเป็น สาเหตุให้เกิดการปนเปื้อนสารมลพิษในสิ่งแวดล้อม หรือมีการก่อให้เกิดการ สะสมของสารใดๆ เกินกว่าที่มีอยู่ในธรรมชาติตามมาตรา ๑๕๑ มีหน้าที่เป็นผู้ ดำเนินมาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟู ตามที่เจ้าพนักงานควบคุม มลพิษกำหนด และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินมาตรการฟื้นฟู แม้ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเจ้าของกิจการจะเลิกกิจการดังกล่าวแล้วก็ตาม	เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเจ้าของกิจการซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการปนเปื้อน สารมลพิษในสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่เป็นผู้ดำเนินมาตรการลดผลกระทบ และ มาตรการฟื้นฟูตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด และรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินมาตรการทั้งหมด แม้เจ้าของกิจการนั้นจะเลิกกิจการ ดังกล่าวแล้วก็ตาม
ในกรณีที่ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ดำเนินการหรือดำเนินการ แล้วไม่มีประสิทธิภาพ หน่วยงานของรัฐที่อนุญาตให้มีการประกอบกิจการ ดังกล่าวต้องเข้ามาดำเนินการแทน โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากเจ้าของแหล่งกำเนิด มลพิษหรือเจ้าของกิจการ	หากการดำเนินมาตรการฟื้นฟูโดยเจ้าของกิจการนั้นไม่มีประสิทธิภาพ หน่วยงาน ของรัฐที่อนุญาตให้มีการประกอบกิจการดังกล่าวต้องเข้ามาดำเนินการแทน เนื่องจากเจ้าของกิจการอาจไม่มีความรู้ความสามารถในการฟื้นฟู ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายก็ยังเป็นของเจ้าของกิจการ

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๕๔ ผู้ดำเนินมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๕๒ จะต้องรายงานความคืบหน้าในการดำเนินมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและเจ้าพนักงานท้องถิ่น อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และเปิดเผยรายงานการดำเนินการดังกล่าวให้ชุมชนที่ได้รับผลกระทบทราบ	รายงานความคืบหน้าการดำเนินการฟื้นฟูต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นอย่างน้อยเดือนละครั้ง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษนำเสนอความคืบหน้าต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และเปิดเผยรายงานการดำเนินการดังกล่าวให้ชุมชนที่ได้รับผลกระทบทราบ
เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถเข้าไปในพื้นที่ซึ่งดำเนินการตามมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เพื่อตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เก็บหรือวิเคราะห์ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่ามาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมดำเนินไปตามหลักวิชาการตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดหรือไม่ หากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษพบว่าการดำเนินการไม่ถูกต้อง ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเจ้าของกิจการดำเนินมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๕๑ วรรคสอง ภายในระยะเวลาที่กำหนด และรายงานการดำเนินการฟื้นฟูต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ	เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถเข้าไปในพื้นที่ซึ่งดำเนินการตามมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เพื่อตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม หากพบว่าการดำเนินการไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถออกคำสั่งให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนดได้
ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม	
มาตรา ๑๕๕ แหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการปนเปื้อนสารมลพิษในสิ่งแวดล้อม หรือมีการก่อให้เกิดการสะสมของสารใดๆ เกินกว่าที่มีอยู่ในธรรมชาติ หากเป็นกิจการซึ่งมีกฎหมายอื่นกำหนดมาตรการฟื้นฟูไว้	กรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดมาตรการฟื้นฟูไว้ให้ดำเนินการตามมาตรการที่กฎหมายนั้นกำหนด เช่น กฎหมายว่าด้วยแร่

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
แล้ว ให้ดำเนินการตามมาตรการฟื้นฟูที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น	
หมวด ๑๐ มาตรการเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อม ส่วนที่ ๑ การประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม	เป็นบทบัญญัติใหม่ที่เพิ่มเติมขึ้นจาก พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งจะเป็นอีกกลไกหนึ่งในการส่งเสริมให้มีการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น โดยใช้กลไกทางเศรษฐศาสตร์มากำหนด
มาตรา ๑๕๖ การประกอบกิจการซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ ชีวิตหรือสุขภาพ มีหน้าที่ต้องวางหลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นพันธบัตร หรือเงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอนุญาตให้ประกอบกิจการนั้น เพื่อประกันว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายต่อผลกระทบดังกล่าวอันเป็นผลจากการประกอบกิจการนั้น	การประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม จะกำหนดเฉพาะการประกอบกิจการซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ ชีวิต หรือสุขภาพ ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่ต้องวางหลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นพันธบัตร หรือเงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอนุญาตให้ประกอบกิจการนั้น เพื่อประกันว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายต่อผลกระทบดังกล่าวอันเป็นผลจากการประกอบกิจการนั้น
การประกอบกิจการซึ่งต้องวางประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
(๑) การประกอบกิจการที่ต้องทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	
(๒) การประกอบกิจการซึ่งมีหรือใช้สารเคมีหรือก่อให้เกิดของเสียอันตราย	
(๓) การประกอบกิจการซึ่งมีการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งต้องมีการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม	
(๔) การประกอบกิจการที่มีสิ่งก่อสร้างซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตร่างกาย สุขภาพอนามัย ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม	
(๕) การประกอบกิจการซึ่งมีกระบวนการที่อาจก่อให้เกิดมลพิษอย่างร้ายแรง	
(๖) การประกอบกิจการในพื้นที่เขตอนุรักษ์หรือที่ตั้งตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด	
การประกอบกิจการซึ่งมีหน้าที่ต้องวางหลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา	การประกอบกิจการใด ขนาดใด ที่จะต้องวางเงินประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม จะมีการกำหนดรายละเอียดโดยพระราชกฤษฎีกา
มาตรา ๑๕๗ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน อัตราดอกเบี้ย และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง	หลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน อัตราดอกเบี้ย และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยงหรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน รายละเอียดจะประกาศโดยรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงิน สำหรับกิจการตาม มาตรา ๑๕๖ วรรคสอง ทั้งนี้ ในการออกประกาศดังกล่าว ให้คำนึงถึง ผลกระทบตามมาตรา ๑๕๖ วรรคหนึ่ง	สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
หลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมให้นำไปใช้ใน พื้นที่ที่เกิดผลกระทบ จากการประกอบกิจการซึ่งวางหลักประกันความเสี่ยง นั้น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ นำหลักประกันความเสี่ยงไปใช้ในการแก้ไขปัญหา	หลักประกันความเสี่ยงแม้จะได้วางไว้กับหน่วยงานที่ให้อนุญาตซึ่งเป็น หน่วยงานส่วนกลาง แต่จะต้องนำมาใช้แก้ปัญหาในพื้นที่ที่กิจการนั้นตั้งอยู่ เมื่อเกิดปัญหาซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือ ชีวิตสุขภาพของ บุคคล จากการประกอบกิจการนั้นอันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หลักประกันความเสี่ยงจะนำมาชดใช้ค่าเสียหายต่อผลกระทบดังกล่าวอันเป็น ผลจากการประกอบกิจการนั้น
หากมีการวางหลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายอื่นให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น	
มาตรา ๑๕๘ การวางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินในกิจการตามมาตรา ๑๕๖ ต้อง กระทำก่อนการเริ่มประกอบกิจการ และเมื่อการประกอบกิจการสิ้นสุดลงผู้ ประกอบกิจการมีสิทธิได้รับหลักประกันคืนพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราที่รัฐมนตรี กำหนดตามมาตรา ๑๕๗	การวางหลักประกันความเสี่ยงจะต้องนำมาวางก่อนเริ่มดำเนินกิจการ และจะ ได้รับคืนเมื่อสิ้นสุดการประกอบกิจการโดยไม่เกิดความเสียหาย
สำหรับกิจการที่ดำเนินอยู่แล้วก่อนกฎหมายนี้ใช้บังคับ ให้กิจการนั้นวาง พันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
สถาบันการเงิน เมื่อต่อใบอนุญาตประกอบกิจการ	
มาตรา ๑๕๙ หากผู้ประกอบกิจการตามมาตรา ๑๕๖ วรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการนั้นหรือฝ่าฝืนกฎหมายจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ ชีวิตหรือสุขภาพของบุคคลอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ไม่ว่าความเสียหายดังกล่าวจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ ก็ตาม ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจนำหลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมที่ได้วางไว้ก่อนหน้านี้ มาชดใช้ค่าเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพอนามัย ทรัพย์สินที่เป็นของรัฐ และบุคคลอื่น หรือสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพอันเป็นผลจากการประกอบกิจการนั้น	การนำหลักประกันความเสี่ยงมาชดใช้ความเสียหายที่เกิดจากการประกอบกิจการนั้น ไม่ว่าความเสียหายดังกล่าวจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม (นำหลักประกันความเสี่ยงมาชดใช้ความเสียหายเป็นลำดับแรก)
หากการยึดพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือการเรียกร้องจากธนาคารหรือสถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง เป็นการยึดหรือเรียกร้องเพียงบางส่วน ให้ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่วางพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยงหรือสัญญาค้ำประกันให้เต็มตามจำนวนที่กำหนด เมื่อประสงค์จะประกอบกิจการดังกล่าวต่อไป	หากชดใช้ความเสียหายเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยที่หลักประกันความเสี่ยงนั้นยังมีเหลือและประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ให้ผู้ประกอบกิจการนั้นหาหลักประกันมาวางให้เต็มจำนวนเดิม จึงจะสามารถประกอบกิจการต่อไปได้
การยึดพันธบัตร เงินประกันความเสี่ยง หรือการเรียกร้องจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน หรือจากผู้ค้ำประกันตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของรัฐหรือบุคคลที่ได้รับ ความเสียหายจากการประกอบกิจการดังกล่าว ในอันที่จะเรียกค่าเสียหายสำหรับส่วนที่เกินจำนวน	การยึดหลักประกันเพื่อชดใช้ค่าเสียหายไม่เป็นการตัดสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายส่วนเกินจากการประกอบกิจการนั้น ไม่ว่าจากหน่วยงานรัฐหรือผู้เสียหายก็ตาม

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
เงินในพันธบัตรเงินประกันความเสี่ยงหรือสัญญาค้ำประกันที่ถูกยึดหรือเรียกออกไปแล้ว	
มาตรา ๑๖๐ กรณีตามมาตรา ๑๕๙ วรรคหนึ่ง หากเกิดจากการกระทำของบุคคลอื่น ผู้วางหลักประกันสามารถไต่เบี่ยเอาหลักประกันที่ได้เสียไปจากบุคคลนั้นได้	ความเสียหายที่เกิดขึ้นหากเกิดจากบุคคลอื่น ผู้วางหลักประกันสามารถเรียกร้องจากผู้กระทำผิดได้
ส่วนที่ ๒ ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อม	
มาตรา ๑๖๑ ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อมจัดเก็บจากผู้ได้รับประโยชน์จากกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมี ๒ ประเภท	หลัก BPP : Beneficial Pay Principle ผู้ได้รับประโยชน์จากการก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (แม้ตนเองจะไม่ใช่ว่าเป็นผู้ก่อมลพิษก็ตาม) เช่น ผู้นำเข้าสารเคมีที่จะก่อให้เกิดมลพิษตกค้าง หรือผู้ได้รับประโยชน์จากการปลดปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม
(๑) ค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษ	การจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษต้องได้รับใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษจากอธิบดีก่อนเริ่มประกอบกิจการและมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษตามสัดส่วนและอัตราที่กำหนด
(๒) ค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน	ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีส่วนประกอบ หรือองค์ประกอบของสารที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมีหน้าที่ต้องแจ้งจำนวนการผลิตหรือการนำเข้าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของตนให้แก่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และต้องเสียค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
	ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน สำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งผลิตหรือนำเข้าดังกล่าว ซึ่งผู้ผลิตหรือนำเข้าสินค้านี้ก็จะนำค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นไปบวกเพิ่มกับสินค้า ซึ่งจะทำให้สินค้านี้มีราคาแพงขึ้น ผู้บริโภคที่เคยซื้อสินค้านี้ก็จะไม่เลือกซื้อสินค้านี้ ก็จะส่งผลให้การผลิตหรือนำเข้าสินค้านี้ลดลง
มาตรา ๑๖๒ แหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๐๖ (๔) ก่อนเริ่มประกอบกิจการต้องได้รับใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษจากอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ และมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษตามสัดส่วนและอัตราที่กำหนด โดยกฎกระทรวง	ควรกำหนดความถี่ที่จะให้เสียเป็นรายไตรมาส หรือรายปี โดยอัตราที่กำหนดควรมี ๒ ลักษณะ (เช่นเดียวกับค่าไฟฟ้าที่มีทั้งค่าน้ำหนักเชื้อเพลิง(FT) และ ค่าใช้กระแสไฟ) คือ ๑ อัตราคงที่ควรเป็นอัตราที่กำหนดจากปริมาณการปล่อยของเสียตามใบอนุญาตการปลดปล่อยมลพิษ ๒ อัตราแปรผันขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของสารมลพิษที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมรายไตรมาสตามการรายงานผลการจัดการมลพิษ
มาตรา ๑๖๓ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีส่วนประกอบหรือองค์ประกอบของสารที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมีหน้าที่ต้องแจ้งจำนวนการผลิตหรือการนำเข้าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของตนให้แก่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ	ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีส่วนประกอบ หรือองค์ประกอบของสารที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมีหน้าที่ต้องแจ้งจำนวนการผลิตหรือการนำเข้าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของตนให้แก่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
มาตรา ๑๖๔ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ตามมาตรา ๑๖๓ มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน สำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งผลิตหรือนำเข้าดังกล่าวในอัตราที่	อัตราค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ให้เก็บตามที่กฎกระทรวงกำหนด

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
กำหนดโดยกฎกระทรวง	
การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายหรือการรักษาพยาบาลของผู้ป่วยที่ได้รับอันตรายจากพิษของสารอันตราย รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบำบัดหรือกำจัด และผลกระทบของผลิตภัณฑดังกล่าวที่จะมีต่อสิ่งแวดล้อมด้วย	หลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑที่ก่อให้เกิดมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน จากผลิตภัณฑดังกล่าวคำนวณจาก ๑ ค่าใช้จ่ายหรือการรักษาพยาบาลของผู้ป่วยที่ได้รับอันตรายจากพิษของสารอันตราย ๒ ค่าใช้จ่ายในการบำบัดหรือกำจัด และผลกระทบ
มาตรา ๑๖๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งสองประเภท ในพื้นที่รับผิดชอบของตน และมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการใช้ค่าธรรมเนียมในการจัดการสิ่งแวดล้อม	อัตราให้เก็บตามที่กฎกระทรวงกำหนด ส่วนรายละเอียดอื่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำหนด เช่น วิธีเก็บ การออกหลักฐานต่าง ๆ ท้องถิ่นเป็นผู้กำหนด
ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นงบประมาณแผ่นดิน โดยให้จัดสรรเข้ากองทุนในอัตราร้อยละสิบ สำหรับส่วนที่เหลือให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้จัดเก็บค่าธรรมเนียมนั้น เพื่อการจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตนหรือพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบ	ค่าธรรมเนียมที่เก็บได้ให้แบ่งเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ร้อยละ ๑๐ อีก ร้อยละ ๙๐ เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดเก็บเพื่อนำไปใช้จัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตนหรือพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบ

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ส่วนที่ ๓ มาตรการจูงใจ	
มาตรา ๑๖๖ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๖๑ ซึ่งสามารถปลดปล่อยมลพิษได้น้อยกว่าสิทธิที่ตนเองได้รับจากใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ สามารถนำสิทธิส่วนต่างดังกล่าวโอนให้กับเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษอื่นในบริเวณเดียวกัน	การซื้อขายสิทธิในใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ กรณีสิทธิส่วนต่างสามารถนำไปจำหน่ายให้กิจการอื่นที่อยู่ในบริเวณเดียวกันได้โดยต้องดูศักยภาพการรองรับมลพิษ (Carrying Capacity) ของพื้นที่นั้นเป็นสำคัญ การโอนสิทธิในใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษ (Emission Trading) จะส่งผลให้ค่าธรรมเนียมในการจัดการสิ่งแวดล้อมลดน้อยลงตามสัดส่วนของสิทธิที่โอนไป ผู้รับโอนก็ต้องรับภาระค่าธรรมเนียมนั้นไปด้วย หากไม่ต้องการเสียเงินซื้อสิทธิต่อมากับค่าธรรมเนียมที่เพิ่มขึ้นก็ต้องปล่อยในปริมาณที่เท่าเดิม แต่ปกติของอุตสาหกรรม ถ้าเพิ่มกำลังการผลิตก็ต้องมีปริมาณของเสียที่ปลดปล่อยออกมามาก ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องกำหนดราคา ให้กลไกตลาดเป็นผู้กำหนดซึ่งจะแตกต่างกันไปแต่ละพื้นที่
การโอนสิทธิ และการแบ่งส่วนใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๗	ใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษออกโดยอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ การโอนสิทธิ และการแบ่งส่วนใบอนุญาตต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๗
มาตรา ๑๖๗ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ซึ่งดำเนินการตามมาตรการควบคุม ลด หรือรับคืนซากผลิตภัณฑ์ซึ่งตนได้ผลิต นำเข้า หรือจัดจำหน่ายขึ้นตามมาตรการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น มีสิทธิยื่นเสนอเพื่อขอลดค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษตาม	เขียนเป็นบทส่งให้พระราชบัญญัติฉบับอื่นที่มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม เมื่อปฏิบัติตามมาตรการตามกฎหมายอื่นก็ควบคุมในเรื่องเฉพาะ สามารถนำมาขอลดหย่อนค่าธรรมเนียมในร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ด้วย เช่น พ.ร.บ. การจัดการขยะแห่งชาติ พ.ร.บ. การจัดการซากผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (WEEE)

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
หลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	เพราะเป็นการส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อม ตามวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงควรได้สิ่งตอบแทน
มาตรา ๑๖๘ ผู้ผลิตหรือจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือกิจการที่มีการลงทุนผลิตงานวิจัยเพื่อผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือมีการจัดทำโครงการเพื่อจ่ายค่าตอบแทนแก่บริการของระบบนิเวศ มีสิทธิยื่นเสนอเพื่อขอลดค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	๑ ผู้ผลิตหรือจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒ กิจการที่มีการลงทุนผลิตงานวิจัยเพื่อผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓ การจัดทำโครงการเพื่อจ่ายค่าตอบแทนแก่บริการของระบบนิเวศ มีสิทธิยื่นเสนอเพื่อขอลดค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษ เพราะเป็นการส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อม ตามวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงควรได้สิ่งตอบแทน
มาตรา ๑๖๙ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ใดซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียอย่างอื่น รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุที่จำเป็นสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือผู้รับจ้างให้บริการซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการได้ดังต่อไปนี้	สำหรับผู้ที่มิหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับเรื่องการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ การขอรับการส่งเสริมและการช่วยเหลือจากราชการ
(๑) การขอรับความช่วยเหลือด้านอากรขาเข้าสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือวัสดุที่จำเป็นซึ่ง	การช่วยเหลือทางด้านภาษี

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ไม่สามารถจัดหาได้ภายในราชอาณาจักร	
(๒) การขอรับอนุญาตนำผู้ชำนาญการหรือผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตั้ง ควบคุม หรือดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาและว่าจ้างบุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้ควบคุมเครื่องจักรอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตาม (๑) ได้ภายในราชอาณาจักร รวมทั้งข้อยกเว้นภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมในราชอาณาจักรด้วย	การช่วยเหลือทางด้านวิชาการโดยการนำเอาผู้เชี่ยวชาญเข้ามา
เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวในวรรคหนึ่ง แต่ประสงค์ที่จะจัดให้มีระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องใช้ของตนเอง เพื่อทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียอย่างอื่น ที่เกิดจากกิจการหรือการดำเนินกิจการของตน มีสิทธิที่จะขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการตามวรรคหนึ่งได้	เพื่อการส่งเสริมให้กับบุคคลที่ต้องการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแต่ตนเองไม่มีหน้าที่ ก็สามารถขอรับการส่งเสริมและการช่วยเหลือจากราชการได้
ในกรณีที่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษใดได้รับสิทธิจากมาตรการส่งเสริมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง กระทำการเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้องค์กรของรัฐเพิกถอนสิทธิในการรับการส่งเสริมและการช่วยเหลือจากราชการที่ได้รับอยู่	หากได้รับสิทธิการส่งเสริมและการช่วยเหลือจากราชการ แล้วฝ่าฝืนบทบัญญัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้องค์กรของรัฐที่ให้สิทธิดังกล่าวเพิกถอนสิทธิที่ได้

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๗๐ การส่งเสริมและช่วยเหลือรวมถึงการเพิกถอนสิทธิจากทางราชการตามมาตรา ๑๖๙ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	การพิจารณาให้ส่งเสริมและการช่วยเหลือจากราชการ และการพิจารณาเพิกถอนสิทธิ เป็นอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาคำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนของผู้ยื่นคำขอแต่ละราย และในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแนะนำให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้นเพื่อให้การส่งเสริมหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอต่อไป	หลักเกณฑ์การพิจารณาของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
ส่วนที่ ๔ ค่าบริการ 	
มาตรา ๑๗๑ ในเขตท้องที่ใดได้จัดให้มีการก่อสร้างและให้บริการระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสียของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐ โดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินจากกองทุนที่จัดสรรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในเขตท้องที่ ที่เป็นที่ตั้งของระบบบำบัดหรือ	การกำหนดอัตราค่าบริการระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสียของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษเป็นผู้กำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในท้องที่นั้น (เป็นการกำหนดจากส่วนกลาง โดยไม่จำเป็นว่าเงินที่นำมาก่อสร้างนั้นจะเป็นเงินที่มาจากกองทุนหรือไม่) เพื่อแก้ปัญหาท้องที่ที่มีระบบบำบัดแต่ไม่กล้าคิดค่าบริการเนื่องจากกลัวคะแนนเสียงในพื้นที่จะลดลง

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
กำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	
มาตรา ๑๗๒ การกำหนดอัตราค่าบริการตามมาตรา ๑๗๑ สำหรับการบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษจะกำหนดเป็นอัตราเดียวหรือกำหนดให้แตกต่างกันในแต่ละเขตท้องที่ก็ได้	อัตราค่าบริการจะกำหนดให้เหมือนกันทุกพื้นที่หรือแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ก็ได้ โดยส่วนมากจะกำหนดเป็นขั้น เช่น น้ำเสียไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตร เสียค่าบริการในอัตรา น้ำเสียตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตร ไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรเสียค่าบริการในอัตรา
เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ประเภทบ้านเรือนที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นผู้ใช้รายย่อยมีสิทธิได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าบริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	อาจกำหนดยกเว้นค่าบริการสำหรับประเภทบ้านเรือนที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นผู้ใช้รายย่อย
มาตรา ๑๗๓ ให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จัดให้มีบริการระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่หน่วยงานของรัฐนั้นจัดให้มีขึ้น	หน่วยงานของรัฐที่จัดให้มีบริการระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจะครอบคลุมไปถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์การจัดการน้ำเสียด้วย มีหน้าที่เป็นผู้จัดเก็บค่าบริการเฉพาะในส่วนที่หน่วยงานนั้นจัดให้มีขึ้น
ค่าบริการที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากกองทุน ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน โดยให้นำมาหักส่งเข้ากองทุนตามอัตราส่วนที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดกรณีที่น่าเงินกองทุนมาจัดทำ สำหรับส่วนที่เหลือให้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ของหน่วยงานของรัฐที่ได้จัดเก็บ	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ค่าบริการนั้น	
หมวด ๑๑ ความรับผิดทางแพ่ง 	หลักความรับผิดโดยเคร่งครัด (Strict Liability) ยังคงอยู่ในหมวดนี้ โดยจะมีการเพิ่มค่าเสียหายเชิงลงโทษ (Punitive Damage) เข้าไปด้วย
มาตรา ๑๗๔ แหล่งกำเนิดมลพิษใดก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยหรือเกิดความเสียหายต่อชุมชน ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด ๆ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่ามลพิษเช่นนั้นเกิดจาก	หลักความรับผิดโดยเคร่งครัด (Strict Liability) ไม่ว่าความเสียหายจะเกิดขึ้นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น
(๑) เหตุสุดวิสัยหรือการสงคราม	
(๒) การกระทำตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าพนักงานของรัฐ	
(๓) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายเอง	
มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่	ผู้ซึ่งกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายทำให้เกิดความสูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหาย

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในการควบคุมดูแลของรัฐหรือ เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลาย สูญหาย เสียหาย และค่าฟื้นฟูให้แก่อำนาจ และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเชิงลงโทษในอัตราไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหาย	ตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลาย สูญหาย เสียหาย และค่าฟื้นฟูให้แก่อำนาจ
มาตรา ๑๗๖ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๗๔ หรือผู้มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายตามมูลค่าสินไหมทดแทนและค่าเสียหายเชิงลงโทษในอัตราไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายรวมทั้งต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อมของหน่วยงานของรัฐในการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น และการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เสียหายไปให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิมด้วย ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการป้องกันและเยียวยาความเสียหายต่อสุขภาพของประชาชน	สามารถเรียกร้องให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ค่าเสียหาย ค่าเสียหายเชิงลงโทษได้ตามมาตรานี้ โดยศาลจะเป็นผู้พิจารณาว่าสมควรเพิ่มค่าเสียหายเชิงลงโทษหรือไม่
ในกรณีที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกายหรือสุขภาพอนามัย และในเวลาพิพาทคดีเป็นการพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ชัดว่าความเสียหายนั้นมีเพียงใด ศาลอาจกำหนดในคำพิพากษาหรือคำสั่งว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นอีกภายในระยะเวลาสิบปี หรือภายในระยะเวลาที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นไม่เกินสิบปีก็ตาม แต่ก่อนการแก้ไขคำพิพากษาต้องให้อีกฝ่ายที่จะคัดค้าน โดยศาลอาจกำหนดให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษวางหนังสือค้ำประกันของธนาคารหรือหลักประกันอื่นเพื่อประกันความเสียหายที่อาจจะมีขึ้นในอนาคต	การสงวนคำพิพากษาของศาลกรณีไม่อาจรู้ได้แน่ชัดว่าความเสียหายนั้นมีเพียงใด เนื่องจากความเสียหายบางกรณี เช่น ความเสียหายทางร่างกาย อาจจะไม่ส่งผล ณ ขณะที่เกิดเหตุหรือขณะที่ฟ้องร้อง ศาลสามารถสงวนการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาภายในระยะเวลา ๑๐ ปี หรือระยะเวลาที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็น (ซึ่งกรณีหลังอาจเกิน ๑๐ ปี ก็ได้ แต่ต้องมีหลักฐานทางวิชาการชี้ให้เห็น)

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ศาลสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาดังกล่าว หากไม่ปรากฏความเสียหายใด ๆ แก่ผู้เสียหาย ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้วางหนังสือค้ำประกันหรือหลักประกันอื่น ร้องขอเพื่อรับเอาหนังสือค้ำประกันของธนาคารหรือหลักประกันคืน	
มาตรา ๑๗๗ ค่าเสียหายเชิงลงโทษตามมาตรา ๑๗๔ หรือมาตรา ๑๗๕ ให้นำส่งกองทุนเพื่อใช้ในการดำเนินการของกองทุน	
หมวด ๑๒ บทกำหนดโทษ 	เป็นโทษทางอาญาที่ใช้บังคับหลังจากใช้โทษทางปกครองแล้ว
มาตรา ๑๗๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใดหรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย	เพื่อให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๕๖ กรณี พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๕๘ ความรับผิดของนิติบุคคล
มาตรา ๑๗๙ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้	ให้อำนาจเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการลงโทษปรับทางปกครอง
ในการลงโทษปรับทางปกครอง ให้คำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๘๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการหรือคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๑๕๓ ขัดขวางการกระทำตามคำสั่งดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ฝ่าฝืนคำสั่งกรณีเกิดเหตุภัยอันตราย หรือไม่ดำเนินการตามมาตรการฟื้นฟู
ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการหรือคำสั่งดังกล่าวหรือขัดขวางการกระทำใด ๆ ตามคำสั่งดังกล่าวเป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดอันตราย หรือความเสียหายจากภาวะมลพิษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
มาตรา ๑๘๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๙๗ หรือตามมาตรา ๙๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ไม่ปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครอง
มาตรา ๑๘๒ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ผู้ใดระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดหรือกำจัดให้มีคุณภาพตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดในมาตรา ๑๐๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ปล่อยมลพิษเกินมาตรฐาน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองควบคุมไปด้วย ดังนั้นเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีการปล่อยมลพิษเกินมาตรฐานจะต้องถูกลงโทษตามมาตรานี้ และบังคับทางปกครองในการแก้ไข ปรับปรุงด้วย (เพิ่มมาตรการบังคับจาก พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕)
เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) ผู้ใดระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นโดยไม่	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสิ่งแวดล้อม ที่กำหนดในมาตรา ๑๐๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
ในกรณีที่การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง กระทำในเขตควบคุมมลพิษ ผู้กระทำความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	บทหนักเพิ่มขึ้นจากวรรคหนึ่งและวรรคสอง กรณีกระทำในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษ
มาตรา ๑๘๓ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ใดไม่จัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นไปทำการบำบัดหรือกำจัดตามมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๖ หรือข้อกำหนดของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๒๗ วรรคหนึ่งโดยไม่มีสิทธิได้รับการยกเว้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท	ความผิดกรณีไม่จัดส่งน้ำเสียเข้าระบบบำบัดรวม
ในกรณีการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๑๐๖ (๒) เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท	
มาตรา ๑๘๔ ผู้ได้รับจ้างเป็นผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ความผิดกรณีเป็นผู้รับจ้างให้บริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต
มาตรา ๑๘๕ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ความผิดกรณีผู้รับจ้างให้บริการหรือผู้ควบคุม ดำเนินกิจการในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต (ถือเป็นการฝ่าฝืนคำสั่ง)

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๘๖ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้าง ให้บริการตามมาตรา ๑๐๖ (๕) (๖) ผู้ใดไม่รายงานข้อมูลสารมลพิษที่ เคลื่อนย้าย หรือปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ จัดทำบันทึกหรือรายงาน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๐๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท	ความผิดกรณีเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้รับจ้าง หรือผู้ควบคุมแหล่งกำเนิด มลพิษที่มีหน้าที่รายงานข้อมูลแล้วไม่รายงาน
เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๐๖ (๕) (๖) ผู้ใดทำบันทึกหรือ รายงานที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา ๑๐๗ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ	ความผิดกรณีเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่มีหน้าที่รายงานข้อมูลแล้วรายงาน ข้อมูลเท็จ
มาตรา ๑๘๗ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดทำบันทึกหรือรายงาน ที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาทหรือทั้ง จำทั้งปรับ	ความผิดกรณีผู้รับจ้าง หรือผู้ควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่รายงาน ข้อมูลแล้วรายงานข้อมูลเท็จ
มาตรา ๑๘๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ความผิดกรณีขัดขวางหรือไม่กระทำตามคำสั่งของเจ้าพนักงานเมื่อมีการสั่ง ทางปกครอง
มาตรา ๑๘๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการบังคับทางปกครองของเจ้า พนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๑๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ความผิดกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรการบังคับทางปกครอง

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๙๐ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ใด จ้าง วาน ใช้ หรือกระทำการใดๆ เพื่อให้บุคคลที่ถูกเพิกถอนหรือไม่ได้รับการอนุญาตการเป็นผู้ควบคุมแล้ว ให้ควบคุมการทำงานของระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์หรือเครื่องมือควบคุมการปล่อยของเสียซึ่งตนมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท	ความผิดกรณีจ้างบุคคลที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมแล้ว ให้ควบคุมการทำงานของระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์หรือเครื่องมือควบคุม (ผู้จ้างก็มีความผิดด้วย)
มาตรา ๑๙๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม	คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี เพื่อพิจารณาคดีที่มีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในความผิดอาญาที่มีโทษไม่แรงมากให้สิ้นสุดที่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี
คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีแต่ละคณะให้มีจำนวนสามคน และต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดผู้แทนกระทรวงยุติธรรม และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้	
การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	
มาตรา ๑๙๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปีให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้	คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ กรณีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือ ความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน ๒ ปี

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ในกรณีที่พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ	ขั้นตอนการส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี
เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	
ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ดำเนินคดีต่อไป	
บทเฉพาะกาล 	
มาตรา ๑๙๓ ให้องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ หรือเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านที่ได้จดทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือ องค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป	กำหนดให้เครือข่ายอาสาสมัครทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วมีสิทธิตาม ร่างพระราชบัญญัติ นี้ ต่อไป
มาตรา ๑๙๔ ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการ	การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมมีกำหนด

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	ระยะเวลาต้องแต่งตั้งให้เสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้
ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้	
มาตรา ๑๙๕ ในการประชุมคณะกรรมการกองทุนวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการกองทุนคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการกองทุนให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอเป็นประธานกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม
ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งประธานกรรมการกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการกองทุนคัดเลือกผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการกองทุน จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้	
มาตรา ๑๙๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ พนักงานและลูกจ้างและเงินงบประมาณ ที่มีอยู่ของกองทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑๙๗ เพื่อให้การปฏิบัติงานของกองทุนดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาจกำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาช่วยปฏิบัติงานในกองทุนไปพลางก่อน เป็นการชั่วคราว และอยู่ในการบังคับบัญชาของเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
ให้พนักงานและลูกจ้างที่โอนไปตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกองทุน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้	
มาตรา ๑๙๘ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ พนักงาน และลูกจ้างและเงินงบประมาณ ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ไปเป็นของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้	
เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาจกำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพไป	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
พลางก่อนเป็น การชั่วคราว โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม และอยู่ในการบังคับบัญชาของเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
ให้พนักงานและลูกจ้างที่โอนไปตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้	
ในกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดอยู่ภายใต้ระเบียบหรือสัญญาจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้าง มิให้ถือว่าการจ้างโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเป็นสิทธิและประโยชน์ตามวรรคสาม	
มาตรา ๑๙๙ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามพระราชบัญญัตินี้	
มาตรา ๒๐๐ บรรดารายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นรายงานการประเมินผล	

ร่างพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.	เจตนารมณ์
กระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้	
มาตรา ๒๐๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการศึกษามลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ	
มาตรา ๒๐๒ ในกรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับให้มีการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕	
มาตรา ๒๐๓ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี	ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกา

